

Spravodaj c 97

- Diskusia PARK UŠĽACHTILÝCH DUŠÍ VO ZVOLENE v pondelok 20.12.2010 o 17:00 hod. **NADÁCIA SÚČASNÉHO SLOVENSKÉHO VÝTVARNÉHO UMENIA** a Vás a Vašich priateľov pozývajú na diskusiu k téme **PARK UŠĽACHTILÝCH DUŠÍ VO ZVOLENE (Pamätník s filozofickou dimenziou)**

Hostia:

Ladislav Snopko, Miloš Žiak, autori námetu a konceptie

Peter Kalmus, Paľo Macho, autori výtvarných diel

Peter Abonyi, autor architektonického riešenia

V pondelok 20. decembra 2010 o 17:00 hod. v Zichyho paláci

(Ventúrska 9, 2. posch., Bratislava)

Moderuje: Zuzana Bartošová

- 14. 12. 2010 o 18. 30 hod. Nové krídlo Koplovej vily GJK, Zelený kríček 3, Trnava
Knihu uvedie: Vladimír Beskid, Veronika Rónaiová: Otvorený archív... (Bratislava 2010)

- Bratislava, 14. decembra 2010 – **Priestory Slovenského národného múzea-Prírodovedného múzea na Vajanského nábreží 2 v Bratislave sa po päťdesiatich rokoch zmenia. Od 15. decembra 2010 bude sprístupnená nová stála expozícia približujúca živú prírodu Slovenska Zázrak prírody – Biodiverzita Slovenska.**

Pred niekoľkými mesiacmi uzatvorilo SNM-Prírodovedné múzeum svoje dve stále expozície *Fauna Slovenska* a *Variácie sveta rastlín*, vďaka ktorým od roku 1960 obdivovalo významných zástupcov slovenskej živej prírody niekoľko generácií návštěvníkov. V týchto dňoch sa sprístupňuje nová expozícia, ktorá ponúka prostredníctvom témy biologickej rozmanitosti **komplexný obraz o flóre a faune Slovenska**.

Pôvodné diorámy s dominantnými predstaviteľmi našej fauny boli doplnené a využité v zmysle filozofie súčasnej expozície aj na **vernú prezentáciu biotopov**. K desiatim pôvodným diorámam pribudli dve nové, ktoré spolu s priestorovými inštaláciami piatich vitrín umožnia návštěvníkovi spoznať **rozmanitosť vegetačných typov Slovenska** – **od nížin cez pahorkatiny až po najvyššie polohy horských masívov** – a tiež živočíchov, ktoré možno v tom ktorom prostredí stretnúť. Návštěvníka čaká pohľad pod vodnú hladinu, do bludiska bizarných skalných útvarov, ale aj prechádzka lesom.

Expozícia *Zázrak prírody – Biodiverzita Slovenska* je situovaná **v štyroch miestnostiach s celkovou rozlohou 882 m²**. Úvod expozície je zároveň úvodom do sveta živej prírody. Návštěvníka zaujmú príťažlivé obrázky mikrosveta rastlín a živočíchov. Prostredníctvom jednoduchej animácie sa oboznámi so základnými procesmi fotosyntézy a problematikou systematického triedenia živých organizmov, aby bol vzápäť ohromený **velkostou obrovskej ryby** – vyše šesťmetrovej výzy, ktorá sa vyskytovala na Slovensku ešte na začiatku 20. storočia, ale dnes už ju na našom území nenájdeme.

Príbeh diverzity fauny Slovenska sa naplno rozvíja v 30 vitrínach, kde sú zástupcovia **živočíšnych druhov** prezentovaní v rámci **jednotlivých systematických skupín** (mäkkýše, kôrovce, hmyz, ryby, obojživelníky, plazy, vtáky, cicavce). Ich prezentácia je doplnená o kostrový materiál, hniezda a vajíčka vtákov či stopy cicavcov.

Múzejná prezentácia **rastlinných druhov** je riešená kresbami renomovaného ilustrátora z oblasti populárno-vedeckej literatúry akad. maliara **Jindřicha Krejču**, ktoré sú umiestnené na 30 podsvietených stojanoch, prezentujúcich významné druhy 32 biotopov a dopĺňajú tak

autentický botanický materiál priestorových inštalácií v diorámach. Vedecká ilustrácia akad. maliara J. Krejču je použitá aj na doplnenie vitrína, prezentujúcich živočíchy.

Záver expozície patrí prezentácii skvostov slovenskej prírody – **národných parkov a hlavných myšlienok ochranárskych snažení**. Snahou a jedným z cieľov autorov bolo poukázať na krehkosť a zranielnosť prírody a význam aktivít, zameraných na jej ochranu. Zrkadlo, umiestnené v závere expozície, má upozorniť, že človek je len jedným z článkov geniálneho sveta prírody. To, či tým najvyšším, nech si rozhodne každý sám za seba.

Expozícia *Zázrak prírody – Biodiverzita Slovenska* svojím výtvarným riešením a filozofiou nadväzuje na tému expozície *Zázrak prírody – Biodiverzita Zeme*, ktorá bola verejnosti sprístupnená v roku 2006. SNM-Prírodovednému múzeu sa sprístupnením oživených expozícii podarilo naplniť významnú úlohu, vyplývajúcu z plnenia Akčného plánu implementácie Národnej stratégie ochrany biodiverzity na Slovensku, a to práve v roku 2010, ktorý bol vyhlásený UNESCO-m za **Medzinárodný rok biodiverzity**.

Niekol'ko naj z výstavy:

Najmenší organizmus: blcha mačacia - 2 mm

Najväčší živočích: vyza veľká, model 6,4 m a hmotnosť okolo 1000 kg

Najviac ohrozené rastliny a živočíchy prezentované na výstave: ryba – blatniak, plazy korytnačka močiarna, vtaky – orly, drop, krakľa, a iné, hmyz – sága stepná, fuzáč Schaeferov, jasoň červenooký, cicavce – kamzík vrchovský tatranský, zubor európsky

Najťažšie zviera: zubor európsky, hmotnosť okolo 900 kg

Najstarší zbierkový predmet: niektoré zoologické preparáty majú vyše 100 rokov; projekciou prezentovaný **Cypriánov herbár** má okolo 240 rokov

Živočíchy na Slovensku už vyhynuté, resp. dnes už len zbierkové predmety: vyza veľká, 3 druhy jeseterov, losos atlantický

Názov: *Zázrak prírody – Biodiverzita Slovenska*

Miesto: SNM-Prírodovedné múzeum, Vajanského nábr. 2, Bratislava

Trvanie: od 15. decembra 2010

Otváracie hodiny: počas školského roka 9.00 – 17.00 h, posledný vstup 16.30 h; počas mesiacov júl a august 10.00 – 18.00 h

Kurátor: Mgr. Ján Kautman

Kurátor zodpovedný za botaniku: RNDr. Jana Uhlířová

Autori expozície a zostavovatelia scenára: Mgr. Ján Kautman a RNDr. Jana Uhlířová

ostatní autori: Mgr. Juraj Čačaný, RNDr. Vladimír Janský, RNDr. Ivona Kautmanová, RNDr. Ivo Rychlík a RNDr. Eva Uherčíková, CSc.

spolupráca na scenári: RNDr. Roman Cséfalvay a Mgr. Katarína Vidékyová

Odborná spolupráca: Prof. RNDr. Karol Hensel, CSc. a Mgr. Marek Vaculík

Architektonicko-priestorové a výtvarné riešenie, realizácia expozície: Ateliér Choma a Ping Pong

Generálny partner SNM: Poštová banka a.s.

Mediálni partneri SNM: Slovenský rozhlas, TASR, zoznam.sk, Historická revue, Pamiatky a múzeá, muzeum.sk, Nubium, Slovakia Online, Bigmedia, in.ba, TV Bratislava, Guest, Kam do mesta, Fan v Bratislave, citylife.sk

- 15. decembra (streda) 2010 o 10.00 h v priestoroch Regionalného centra Rozvojoveho programu OSN v Bratislave, dovolujeme si Vas pozvati na prezentáciu Spravy UNDP o ludskom rozvoji 2010 a diskusiu o jej záveroch

Vás pozýva na prezentáciu

SPRÁVY O ĽUDSKOM ROZVOJI 2010

a diskusiu na túto tému
v stredu 15. decembra 2010 o 10.00 hod.
v priestoroch Regionálneho centra UNDP
na Grösslingovej ul. 35 v Bratislave.

Hlavný prejav prednesie

BRIGITA SCHMÖGNEROVÁ, BÝVALÁ VICEPREZIDENTKA EURÓPSKEJ BANKY

PRE OBNOVU A ROZVOJ

Správu predstaví

Andrey Ivanov, špecialista na otázky ľudského rozvoja Rozvojového programu OSN
Tešíme sa na Vašu účasť.

Správa o ľudskom rozvoji je nezávislou publikáciou Rozvojového programu OSN. Od svojho prvého vydania v roku 1990 poskytuje Správa o ľudskom rozvoji každoročne aktuálny pohľad na niektoré z najpálčivejších problémov, ktorým ľudstvo čelí. Tohtoročná správa je jubilejnou 20. Správou o ľudskom rozvoji.

— Pracovnými jazykmi podujatia budú slovenčina a angličtina (tlmočenie je zabezpečené).

Potvrďte, prosím, svoju účasť najneskôr do 13. decembra 2010 na adrese:
izabela.nagyova@undp.org alebo tel.: +421 259 337 222.

+++++

- 16. decembra 2010 o 18.00 hod. Music Gallery u Dezmara, Klariska 1, Bratislava „O súcasnej situácii v Irane a Strednej Azii“
-
- 18. dec. 2010 o 19.00 hod, Divadlo Meteorit, Culenova 3 My name is ALI, vstupné 7€

 - Nemohl bys prosím Te svými kanály pomoci propagovat vyzvu na nasi konferenci a na s ni propojeny workshop?
Uzaverky tam jsou 15.2. a POZOR 20.12.

+++++

Slovensko má osobitnú úlohu pri budovaní Európy tretieho tisícročia. Dobre si to uvedomte!
(J.P.II.)

Majme na pamäti slová slová Sv. Otca Jána Pavla II. ktorý nám adresoval tieto slová: "Drahí Slováci a Slovenky! Pápež vie, ako veľmi ho máte radi, ale aj pápež Vás uistíuje, že Vás má veľmi rád. **Slovensko má osobitnú úlohu pri budovaní Európy tretieho tisícročia. Dobre si to uvedomte..... Nestačí hovoriť, hlásiť sa za katolíkov; je treba dať dôkaz tej skutkovej viery**, o ktorej hovorí kniha Skutkov apoštолов. Je to viera, ktorá sa najvýraznejšie prejavuje v láske. Slovensko je povolané ponúknúť Európe predovšetkým dar svojej viery v Krista a svojej oddanosti k Panne Márii. Jej zverujem súčasnosť i budúcnosť Cirkvi a slovenského národa, aby rástol pod Kristovým krížom a v ňom vedel objavíť a priať posolstvo lásky a spásy".

+++++

pko-sa-nakoniec-burat-bude

Moja odpoved' na článok

<http://www.webnoviny.sk/slovensko/pko-sa-nakoniec-burat-bude/263167-clanok.html>

Pekný deň Palo

Máme obrovskú možnosť vyskúšať si silu pozitívneho myslenia a neprijať obraz

toho, čo nám podsúvajú arogantní zahraniční manipulanti prostredníctvom moci nakradnutých peňazí. Nepripustíme v myšlienkach zbúranie PKO, ale predstavujme si ako prekvitá a koná sa tam stále viac aktivít pre Bratislavčanov. Táto kauza je precedens pre stratu akejkoľvek možnosti zasahovať do ďalšieho diania v našom meste a podvoliť sa tak moci zahraničného kapitálu. Sila je vnašom rozhodnom vyjadrení toho, čo chceme.

A ešte pár veršov Sama Chalupku na podporu našej sily v jednote.
A ty mor ho! - hoj mor ho! detvo môjho rodu,
kto kradmou rukou siahne na tvoju slobodu;
a čo i tam dušu dás v tom boji divokom:
Mor ty len, a vol' nebyť, ako byť otrokom.

Celá báseň tu http://zlatyfond.sme.sk/dielo/83/Chalupka_Mor-ho/1

Precítajte: Ďurkovský stratil pamäť.

<http://www.pko.estranky.sk/clanky/aktualne/buranie-pko-sa-nateraz-nebude-konat>

Petícia na záchranu PKO

<http://www.pko.estranky.sk/stranka/peticia-na-zachranu-pko>

+++++

Sulík zacal oprasovat korunu

<http://hnonline.sk/c1-48590830-sulik-zacal-oprasovat-korunu>

Richard Sulík žiada plán návratu koruny

<http://www.euractiv.sk/ekonomika-a-euro/clanok/richard-sulik-ziada-plan-navratu-koruny-016384>

+++++

Švajčiarski biskupi vystúpili proti odstráneniu krížov

Švajčiarski biskupi vyjadrili znepokojenie nad silným odmietaním náboženských symbolov na verejných miestach a potvrdzujú, že zákaz krížov „nikdy nebude vyjadrením tolerancie, ale práve naopak intolerancie, pretože zabraňuje verejnému vyjadrovaniu kresťanskej viery“.

Vyjadrujú v ňom taktiež solidaritu s prenasledovanými kresťanmi na Blízkom východe. Konferencia biskupov Švajčiarska zdôraznila, že sloboda vierovyznania a svedomia je „mimoriadne cenná a každá náboženská komunita a každý štát ju musí rešpektovať“. Táto sloboda „dovoľuje ľuďom žiť – individuálne alebo v spoločenstve, ktoré si vyberú na základe ich viery a svedomia – v súkromí ako aj na verejnosti. Z toho vyplýva aj právo verejne vyznávať a žiť svoju vieru – aj skrze viditeľné symboly viery“, píše sa vo vyhlásení. Biskupi ďalej odsudzujú existenciu „silného nepriateľstva – hlavne v súčasnosti – náboženských symbolov na verejnosti“ a „tendencie vytlačiť náboženstvo iba do súkromia človeka“. Podľa tejto nôty „sloboda vierovyznania a svedomia je zaručená iba vtedy, ak vyhlásenia a symboly rôznych vierovyznaní sú navzájom tolerované“.

V tejto súvislosti biskupi mimoriadnym spôsobom vyjadrili solidaritu prenasledovaným kresťanom na Blízkom východe. „Podmienky života kresťanov v týchto krajinách sa neustále zhoršujú a nezdá sa, že by tieto prenasledovania utíchali.“ „Dalej pripomenuli, že viac ako 200 miliónov kresťanov na svete je prenasledovaných alebo systematicky ohrozovaných kvôli ich viere. Na záver vyjadrili vdăčnosť všetkým osobám, ktoré podporujú prenasledovaných

kresťanov a povzbudili k modlitbám za nich. Zvlášť vyzvali všetky farnosti krajiny, aby odslúžili sväté omše za prenasledovaných kresťanov – mučeníkov svojej viery.

Celý článok TU: <http://azn.nawebe.net/view.php?cisloclanku=2009060010>

++++++

Pol roka po volbach (a po zopar drobných preslapoch) vidieť coraz viac, že SaS hra fer.
Drzime dohody a neintrigujeme. Richard Sulik

++++++

<http://richardsulik.blog.sme.sk/c/249851/SaS-je-zodpovedny-partner.html>

Monika Gullerová vymyslela metódu, ktorá dokáže spoloahlivo pomôcť v boji proti vrozeným chorobám.

Slovenka, čo urobila genetickú revolúciu

48590560

Z domova odchádzali ako neznámi, v zahraničí sa vo svojich odboroch vypracovali na špičky. V seriáli Slovenský recept na úspech vám prinášame príbehy našich úspešných rodákov.

Špecializuje sa na molekulárnu biológiu, ktorá dominuje jej projektom na prestížnej Oxfordskej univerzite. Prevratné objavy v oblasti genetiky jej priniesli uznanie vedcov najvyššieho kalibru. „Vymyslela som novú a revolučnú metódu, ktorá funguje na základe akéhosi vypínania génov. Umožňuje nám vopred zistiť, čo sa s bunkou stane v budúcnosti,“ vysvetľuje 32-ročná Monika Gullerová.

Mladá Slovenka sa vo Veľkej Británii prepracovala na špičku vo svojej profesii. Momentálne prebieha proces patentovania jej objavu Oxfordskou univerzitou. Už čoskoro by sa tak vďaka Gullerovej mohli začať vyrábať účinné lieky, ktoré dokážu pomôcť pri genetických chorobách. „V súčasnosti sa už pripravujú rokovania s farmaceutickými spoločnosťami,“ hovorí rodáčka z Trenčína.

Ťažké začiatky

Začiatky v zahraničí však neboli pre biologičku jednoduché. Asi pol roka na Oxfordskej univerzite pracovala na projekte, ktorý neprinášal žiadne výsledky a bola z toho sklamaná. Do povedomia akademickej spoločnosti sa dostala až objavením novej funkcie proteínu v bunke. „Prišla som na to, že začiatok a koniec génu sú veľmi blízko seba a vytvárajú tzv. slučku. Skúmala som, prečo tam tá slučka je, čo ju formuje a ktoré proteínové komplexy sa na tom podieľajú,“ hovorí mladá biologička. Jej výskum prispel k pochopeniu prepisu DNA do RNA v bunke, ktorý sa neskončí v rámci jedného génu, ale prechádza na ďalší a skončí sa až tam. Veľkým objavom bolo aj umiestnenie enzymu kohezínu okolo chromozómov, ktorý umožňuje ukončenie prepisu DNA do RNA.

Začiatky tohto výskumu uskutočnila ešte počas postgraduálneho štúdia vo Viedni. Vtedy prelomové výsledky prezentovala na vedeckej konferencii v Španielsku, kde si ju všimol profesor z Oxfordu. Následne od neho dostala pozvánku, aby pre neho pracovala. Svoju šancu už nepustila z rúk. „Pamätam si, že mi povedal: Rob, čo chceš,“ spomína si na začiatky v Británii mladá vedkyňa.

Umelecké nadanie

Ambiciozna Slovenka pochádza z lekárskej rodiny. Napriek tomu ju to k medicíne v mladosti príliš neťahalo. „Nikdy som nechcela ísiť na medicínu a bránila som sa tomu. Chcela som byť umelkyňou alebo psychologičkou,“ pokračuje mladá vedkyňa. K umeniu pritom mala blízko už od detstva. Ako 16-ročná dokonca vyhrala národnú súťaž v písaní poviedok. Vtedy jej jeden z porotcov predpovedal sľubnú budúcnosť. Ked'že ju však na Vysokú školu múzických umení neprijali, svoje plány musela zmeniť. No na písanie dodnes nezanevrela. Už niekoľko mesiacov pripravuje rozprávkovú knihu pre deti, ktorú by mohol vydať Oxford University Press.

Prestížna škola sa stala jej druhým domovom a o návrate na Slovensko zatiaľ neuvažuje. „To mesto mám rada. Je ďaleko od ruchu Londýna. Pohybujeme sa tu veľa vedcov a profesorov vyznamenaných Nobelovými cenami. Rozšírilo mi to obzory,“ nadchýna sa mladá vedkyňa, ktorá získala pred dvoma rokmi ocenenie Mladá výskumníčka roka Slovenskej Republiky.

Prezidentka neziskovky

Svoje vedomosti sa Slovenka snaží odovzdávať aj ďalším generáciám. Má na starosti niekoľko študentov na cvičeniach. Tie sú podľa jej slov veľmi náročné. Vyučovanie je založené na veľmi individuálnom prístupe s maximálne troma študentmi. Učiteľ musí byť preto vždy pripravený na najrozličnejšie otázky študentov.

Okrem toho vo februári založila so slovenskými kolegami neziskovú organizáciu Oxford and Cambridge Alumni Society of Slovak republic. Organizácia, v ktorej je dnes prezidentkou, sa snaží poskytovať dôležité informácie pre úspešné prijatie na prestížnu univerzitu. Okrem toho podporuje, aby bývalí aj súčasní študenti univerzity ostali v kontakte a aktivne sa v Oxforde alebo Cambridge stretávali.

Hviezda slávnych pretekov veslíc

Monika Gullerová okúsla v Británii na vlastnej koži aj slávne preteky vo veslovaní medzi študentami dvoma najznámejších univerzít Oxford a Cambridge. Stala sa členkou jednej z univerzitných lodí. Dodnes s úsmevom spomína na sychravé skoré rána, ked' musela trénovať. „Nahovorili ma, že to bude iba na dva týždne. Nakoniec z toho boli až tri mesiace. Bol to pre mňa masochizmus. Ale skončili sme druhí spomedzi zhruba šestčlenného pelotónu,“ vysvetľuje so smiechom prípravy na preteky.

+++++

Madarsky priemer je na Slovensku (**Choval sa otrsne, povysenecky!**)

z diskusie:

idealnejsie by bolo keby ho zmenili tak ze obcianstvo sa odeberie tomu kto prijme ine bez toho aby v dotknutej krajine zil aspon 5 rokov potom by o obcianstvo prisli len slovaci hovoriaci po m

Odporučam do pozornosti clanok "Maiarský premiér je na Slovensku, rokoval s SMK" zo SME: <http://www.sme.sk/c/5683656/madarsky-premier-je-na-slovensku-rokoval-s-smk.html>

+++++

- **Levocska biela zahada**

Takmer tri roky zbierali odbornici zo Spisskeho muzea v Levoci spolu s kolegami z Muzea Betliar podklady pre výstavu o Levocskej bielej panej. Nebolo to jednoduché. Hlavne v prvých mesiacoch sa zdalo, akoby mnohé archívne materiály o Juliane Korponayovej cielene zmizli. Az postupne sa zacali objavovať dokumenty, ktoré umožnili desifrovať nielen pozadie jej zrády, ale tiež zostaviť obraz posledných dní jej života.

- * Hedviga (uryvok z knihy Marie Vrabcovej)
Precitajte si uryvok z knihy spomienok Hedvigy Malinovej, jej advokata a lekara.

+++++

<http://www.usd.cas.cz/cs/stranky/casopis-soudobe-dejiny/rocnik-xv2008/cislo-iiiv2008>

Politické rozpravy intelektuálů za „pražského jara“

Karel Hrubý

Autor analyzuje vývoj politického myšlení českých a slovenských intelektuálů zapojených do úsilí o reformu socialistického systému v čase „pražského jara“ 1968. Soustředí se přitom na klíčové pojmy tehdejší široké veřejné **rozpravy** (socialismus, demokracie, svoboda, moc, pluralismus, opozice) a jejich vzájemné vztahy, snaží se definovat typické postoje a diferencovat mezi pozicemi jednak intelektuálů a politiků, jednak komunistů a nekomunistů. (Podstatné momenty diskuse, jíž se vedle intelektuálů účastnili i politici a odboroví funkcionáři, byla dvacet let poté zachycena v exilovém výboru článků z tehdejšího tisku *Jaro 1968* (Kolín n/R., Index 1988). Poněkud jiný výběr diskusních článků přináší publikace *Pražské jaro v médiích* (Praha – Brno, Ústav pro soudobé dějiny – Doplňek 2004), kterou uspořádal historik Jiří Hoppe.)

Diskusi, která nazrávala v předešlých letech, naplno otevřeli po zrušení cenzury zjara 1968 komunističtí intelektuálové (filozofové **Karel Kosík**, Robert Kalivoda a Ivan Sviták, spisovatelé Ludvík Vaculík, Milan Kundera a Jan Procházka, germanista a předseda Svazu československých spisovatelů Eduard Goldstück, básník a novinář Ladislav Novomeský, novinář Antonín J. Liehm, ekonom Ota Šík, historik **Karel Kaplan** a další). Kritizovali československý vývoj v posledních dvaceti letech od převzetí moci komunistickou stranou, poznamenaný řadou systémových defektů s vážnými důsledky pro osudy jednotlivců i stav společnosti, a požadovali dalekosáhlou korekturu politického, hospodářského a kulturního života. Mnozí z nich se po únoru 1948 sami aktivně podíleli na uskutečnění takzvané diktatury proletariátu, jejich víra v socialismus sovětského typu byla však v roce 1956 otřesena. Hledali východisko, které by vrátilo marxistickému socialismu jeho humanistický náboj, a přitom zachovalo dosavadní systém státního socialismu, v němž vedoucí role byla vyhrazena komunistické straně. A spatřovali je v demokratizaci dosavadního systému, v prosazení svobody slova a větším podílu nekomunistických občanů a organizací na řízení státu a veřejného života. Reformní politikové (Alexander Dubček, Josef Smrkovský, Zdeněk Mlynář a další) sice v obecné rovině tyto názory vcelku sdíleli, vyjadřovali se však většinou rezervovaněji a cítili bezprostřednější potřebu uhájit rozhodující vliv KSČ na vedení společnosti. Naproti tomu nekomunisté (dramatik Václav Havel, spisovatel Alexandr Klement, publicista Emanuel Mandler a další), kteří vyjadřovali kritické postoje značné části obyvatelstva k dosavadnímu politickému uspořádání, požadovali takovou alternativu, která by odstranila trvající privilegia komunistů a přinesla obnovu pluralitní demokracie alespoň v té podobě, jakou měla v Československu v letech 1945 až 1948. Zatímco komunističtí politikové a intelektuálové zůstávali v hranicích marxisticko-leninské ideologie, vycházely názory nekomunistů z platformy univerzálních lidských práv.

+++++

Vilo,
cital som niekde **Tvoj pekny text o** nasich o nositeloch nobelovky, myslim, ze Ti chybaju aspon dvaja,
jeden posobi na katedre vody na Stavebnej fakulte a velmi nerad vystupuje verejne
a druhá ma podiel na Nobelovej cene pre MAAE, agenturu pre jadrovu energiu, Vieden,

samozejme, propagacia uspechov slovenskej vedy je zakazana,
co vsetci dobre vieme,

ba pre web LIC neexistuju ani spisovatelia ako Milan Ferko ci Jano Beno,
nemaju hesla, Halvonik vraj zakazal,

+++++

Konference:

http://www.evropskemesto.cz/cms/images/stories/local_projects/cspk_konference.pdf

+++++

Workshop CZ:

http://www.evropskemesto.cz/cms/images/stories/local_projects/cspk_regio.pdf

Workshop DE:

http://www.evropskemesto.cz/cms/images/stories/local_projects/cspk_regio_de.pdf

M i l í p ř á t e l é , V á ž e n é k o l e g y n ě , V á ž e n í k o l e g o v é ,
občanské sdružení Centrum pro studium populární kultury připravuje ve spolupráci s Ústavem
hospodářských a sociálních dějin a Seminářem obecných a komparativních dějin Ústavu
světových

dějin Filozofické fakulty Univerzity Karlovy na 27. - 28. května 2011 konferenci na
téma

POPULÁRNÍ KULTURA A ČESKÁ IDENTITA

Populární kultura, chápána jako široce sdílené významy, názory a praktiky, vzniká jako
hybridní

produkt, tvořený na jedné straně sociálními a kulturními potřebami obyčejných lidí na svou
zábavu a

uvolnění a na druhé straně snahou producentů oslovit co nejširší obecenstvo a ovládnout trh.
Studium

populární kultury, vycházející z již po desetiletí světově etablované disciplíny cultural studies,
se

přitom na akademických pracovištích v České republice začíná nesoustavně prosazovat až
poslední

dobou. Účelem plánované konference je navázat potřebný kontakt mezi jednotlivými badateli
a

pracovišti zabývajícími se výzkumem populární kultury.

Konference představí fenomén populární kultury a možnosti jeho využití při studiu procesů
formování

české identity a její kontextualizace v rozmanitých společensko-ekonomických situacích,
které se ve

20. století vystřídaly v českém prostoru. Naše vědecké setkání si však klade za cíl podnítit
především diskuzi o využitelnosti konceptů cultural studies na socialistickou a
postsocialistickou

společnost.

Uvítáme příspěvky zaměřené na perspektivy dalšího výzkumu i na specifická téma, která se
v rámci

populární kultury v českém prostoru nabízejí. Výsledkem našeho setkání bude navázání užší
spolupráce, výměna pohledů a přístupů ke studiu tématiky populární kultury a společné
hledání

možností dalšího rozvoje cultural studies v ČR.

Konference je otevřená nejrůznějším odborným pohledům na fenomén populární
kultury, pozornost však věnujeme následujícím tématům:

etnocentrické a xenofobní postoje v české společnosti,

- podoby českého ateismu, agnosticismu, volnomyšlenkářství a konformismu,
- socialismus po česku – hierarchizace a rovnostářství,
- místa paměti moderního českého národa,
- české snění – sémantika českých utopií a tužeb,
- (post)socialistická každodennost – kontinuity a diskontinuity,
- subkulturny v českém prostoru,
- regionální identity v populární kultuře.

Pro bližší informaci o metodologickém zaměření konference uvádíme základní díla inspirující nás

pohled na studium populární kultury a české identity:

PETR A. BÍLEK, BLANKA ČINÁTLOVÁ, Tesilová kavalérie, Praha, Pistorius & Olšanská, 2010.

PAULINA BREN, The Greengrocer and his TV: The Culture of Communism after the 1968 Prague Spring,

Cornell University Press, 2010.

JOHN FISKE, Understanding Popular Culture, Boston, Unwin Hyman, 1989.

LADISLAV HOLÝ, Malý český člověk a skvělý český národ, Praha, Sociologické nakladatelství, 2001.

VLADIMÍR MACURA, Šťastný věk, Praha, Academia, 2008.

FRANÇOISE MAYER, Češi a jejich komunismus, Praha, Argo 2009.

Konference se koná v Moravské Třebové, nacházející se ve strategicky vhodném prostoru

mezi Prahou, Olomoucí a Brnem. Moravská Třebová je také díky své poloze na zemských hranicích

Čech a Moravy, na okraji svébytné etnografické oblasti Malá Haná a svou minulostí německého

jazykového ostrůvku symbolickým a inspirativním místem.

Délka příspěvků je stanovena na 20 minut. V průběhu konference bude pro účastníky zajištěno drobné

občerstvení a kulturní program. Cestovní a další náklady si hradí účastníci nebo jejich pracoviště.

Účastnický poplatek je stanoven na 150 Kč, pro doktorské studenty a důchodce 50 Kč, pro magisterské a bakalářské studenty je účast zdarma.

Tímto dopisem Vás chceme srdečně pozvat k účasti. Přihlášky na konferenci (název příspěvku,

abstrakt o rozsahu 300 slov, stručný akademický životopis) zašlete emailem na adresu

cspk@centrum.cz. Všechny návrhy příspěvků budou podrobeny recenznímu řízení.

Vaše přihlášky očekáváme nejpozději do 15. února 2011. Do měsíce po tomto datu sestavíme program konference a rozešleme jej účastníkům.

G a r a n t i k o n f e r e n c e :

Dipl. Ing. Jakob Hurrel, Multikulturní centrum Praha

Mgr. Filip Pospíšil, Ph.D., A2 časopis kultury a oddechu

Mgr. Jana Nosková Ph.D., Etnologický ústav AV ČR, v.v.i., pracoviště Brno

PhDr. Michal Pullmann, Ph.D., Ústav hospodářských a sociálních dějin FF UK Praha

Mgr. Martin Škabraha, Ph.D., Katedra sociologie a andragogiky, FF UP Olomouc

PhDr. Ondřej Slačálek, Ústav politologie, FF UK Praha

Mgr. Karel Šima, Ph.D., Katedra antropologických a historických věd, ZČU Plzeň

Centrum pro studium populární kultury je nevýdělečnou, nestátní, neziskovou organizací, jejímž cílem

je šířit povědomí o populární kultuře jako každodenní kultuře širokých vrstev a přispívat tak k poznání společnosti a její sebereflexi. Svých cílů chce v českém akademickém prostředí dosáhnout širším etablováním přístupů oboru kulturních studií (cultural studies). Dále organizace vyvíjí kulturní a vzdělávací činnost.

Webová stránka : <http://cspk.eu>

Zárealizacním konference, členové Centra pro studium populární kultury:

Mgr. Ondřej Daniel, Mgr. Tomáš Kavka, Mgr. Jakub Machek

Výzva k účasti - Regionální identita v obrazech populární kultury – příklad

Moravy a Saska

Centrum pro studium populární kultury (CSPK) hledá spolupracovníky z řad žurnalistů, umělců (zejména

fotografů a filmařů), aktivistů, studentů a dalších adeptů společenských věd pro realizaci projektu „Regionální

identita v obrazech populární kultury – příklad Moravy a Saska“.

V současné Evropě je regionální identita chápána jako jeden z prioritních mechanismů identifikace. Oproti

národním nebo etnickým identitám často zatíženým minulostí nabízí tato dosud málo reflektovaná a v

národním kontextu často nepříliš atraktivní rovina identifikace zcela nové významy.

Regionalistické proudy

často čerpají svůj potenciál z pocitu křivd ze strany centra a ve středovýchodní Evropě bývají spojovány s

konzervativním křídlem politického spektra, která definuje regionální identitu za pomocí primordiálních

faktorů (společného původu, dialektu a dalších „objektivních“ znaků). Obdobně patří slovní spojení „Evropa

regionů“ i do ideologického arzenálu tzv. „Nové pravice“ (Alain de Benoist, Umberto Bossi nebo Jörg Haider).

Regionální identita tak může být svými kritiky chápána jako předstupeň vysoce exkluzivní etnické identity.

Projekt se zaměří na mapování, analýzu a srovnání současného stavu moravské a saské regionální identity

tak, jak je manifestována v populární kultuře.

K výzkumu regionalistické kulturní praxe budou využity rozmanité produkty populární kultury. Pro inspiraci

nabízíme několik konkrétních témat vhodných k výzkumu manifestace regionální identity ve veřejném

prostoru. Uvítáme jejich další doplnění:

❑ architektonická a urbanistická analýza

❑ blogy, internetová fóra, facebook

❑ fotbal (Dynamo Dresden, FC Brno apod.) a další sporty

❑ lokální produkty, význam specifické gastronomie (regionální jídla, piva, vína, kořalky atd.)

❑ nálepky, vlajky, znaky a další symboly

❑ regiony v muzejích a vědeckých institucích (archeologie, etnografie, historie, lingvistika, kartografie,

biologie)

- rozhovory (lokální a regionální politici, akademici, celebrity a náhodní informanti)
- psané dialekty (vývěsní štíty, literatura, texty na webu)
- saský tvůrce divokého Západu „Karel May“
- videoklipy, populární a lidová hudba
- východoněmecký fenomén „Ostalgie“ s významy dotýkajícími se Saska
- využívání názvů regionů v reklamě a názvech firem

H a r m o n o g r a m a k t i v i t :

16.-20.4.2011, workshop v Sasku

21.-24.4.2011, workshop na Moravě

27.-29.5.2011, prezentace výsledků výzkumu, Brno a Moravská Třebová

Díky podpoře Česko-německého fondu budoucnosti můžeme účastníkům nabídnout ubytování a stravování

v místě workshopů i závěrečné prezentace. Účastníci vytvoří česko-německé tandem v zkoumající podobná

témata v obou zemích. Výstupem projektu bude PDF publikace a online výstava.

Hlaste se s krátkým výzkumným projektem a životopisem do 20.12.2010 na adresu cspk@centrum.cz.

Uvítáme pokud

+++++

Milé Pazovčanky,

vážení Pazovčania

PRIHLÁSTE SA VČAS A PRÍDITE NA 16. STRETNUTIE

PAZOVČANOV ŽIJÚCICH NA SLOVENSKU !

Naše postjubilejné – 16. stretnutie – sa uskutoční v sobotu po Hromniciach, teda 5. februára 2011 so začiatkom o 10,00 hod., na známom mieste v Závodnej jedálni SLOVNAFT – Vlčie hrdlo (veľké hodiny nad vchodom). Privezú Vás tam autobusy č. 74 (z hlavnej železničnej stanice), č. 70 (od Nového mostu), č 87 (z Petržalky).

Aby sme stretnutie mohli dobre pripraviť, je nevyhnutné, aby ste záväzné prihlášky zaslali do 14. januára 2011 (platí aj dátum pečiatky na liste).

Pred rokom sme si pripomenuli 240. výročia príchodu Slovákov zo Selenče do Pazovy. V tomto roku je 240 rokov od príchodu druhej veľkej vlny pristáhovalcov do Pazovy a to z Malého Kereša.

Ako pred rokom, aj naše 16. stretnutie chceme obohatiť voľbou GAZDU a GAZDINEJ roka. Vyzývame preto všetky **Pazovčanky**, aby na stretnutie napiekli a do súťaže prihlásili „**pazovskje kífl'e**“ (pre porotu 10 ks., ale je vhodné priniesť celú **ťapšu**, aby aj iní mohli ochutnať) a všetkých **Pazovčanov**, aby sa prezentovali doma vyhotovenými „**pazovskima klbásami**“ (pol kila pre porotu). Najlepšie **kífl'e** a najlepšia **klbása** prinesú ich autorom uznanie GAZDINÁ a GAZDA ROKA 2011. Minuloročný GAZDA ROKA má za povinnosť priniesť údené klobásy, ktoré si budete môcť kúpiť priamo na stretnutí. Ak máte záujem o väčšie množstvo, napíšte to do prihlášky.

Vstupné bude 9,- EUR, za čo dostanete: raňajky, obed, kávu a minerálku. Za dieťa platí iba 5,- EUR a v prípade, že nemôžete prísť skôr než o 14,00 h, dostanete (okrem predpokladanej dobrej nálady) kávu a minerálku za symbolický poplatok 3,- EUR. Základná cena (9- EUR) však platí len pre tých, ktorí sa prihlásia do 14. januára 2010. Neprihlásení zaplatia priamo na mieste 10,- EUR. Alkoholické a nealkoholické nápoje si budete môcť kúpiť v našej „krčme“ za prijateľné ceny.

Každý jednotlivec nad 75 rokov, ktorý sa zúčastní aspoň na piatich z predchádzajúcich štrnástich stretnutí – ale iba v prípade, že sa prihlási do 14. 1.2011 – má stravu zdarma.

Okrem hudobníka zo Starej Pazovy , na stretnutí nás čaká aj voľba nového richtára, už spomínaná voľba GAZDU a GAZDINEJ ROKA, tombola (Váš príspevok ju obohatí) a viaceré malé prekvapenia, ale predovšetkým veľa spoločných spomienok a stretnutí s dobrými ľuďmi. Obohaťte naše stretnutie a pozvite naň svojich priateľov a známych.

Rodinnú pohodu počas Vianočných sviatkov a všetko dobré do nového roku 2011 Vám praje organizačný výbor v čele s richtárom Miroslavom Demákom.

Záväzná prihláška

Týmto sa prihlasujem na 16. stretnutie – a na adresu Ľubky Zelinkovej, Pankúchova č. 1, 851 04 Bratislava zasielam poplatok pre..... osoby v sume..... EUR.

Meno:.....

Adresa:.....

Mám záujem o kg (po 8 EUR) klobás od Gazdu roka 2010 Vladimíra Kanáša

Dátum:..... Podpis:.....

+++++

Viceprezident Nigel Faraday v EU:

"**Dobre rano, pan Rompuy,** cele sa vam to rozpada ... pan Barroso hľadí ako by videl ducha ..."

http://www.youtube.com/watch?v=w_WRdeIaup4&feature=player_embedded
http://www.youtube.com/watch?v=g-R4MyQ_vfU&feature=related

+++++

Armeni o Slovensku

<http://www.stv.sk/online/archiv/narodnostny-magazin?id=36889&scroll=0>

Rec k tureckemu ambasadorovi.

http://www.youtube.com/watch?v=XRmgI_WXff0

+++++

<http://mimi666.blog.cz/0612/i-dvaja-odveki-nepriatelia-judaizmus-a-krestanstvo-2-2>

++++++
Nechajte sa prekvapit vianoconu zvestou evanjelia o Kristovi – Mesiasovi.
http://www.youtube.com/watch?v=SXh7JR9oKVE&feature=player_embedded
++++++

Jozef Migas "vedie" schodzu NR SR:

<http://www.youtube.com/watch?v=92hwY8wqo7g>

++++++
Tento dokument je reakcia na Pozmeňujúce a doplňujúce návrhy

k vládnemu návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 270/1995 Z. z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (tlač 129)

K čl. I

1. Za 11. bod sa dopĺňa nový 12. bod, ktorý znie:

„12. V § 5 sa v odseku 2 na konci vety pripájajú slová „a vysielania audiovizuálnych diel určených maloletým do 12 rokov v pôvodnej jazykovej úprave splňajúcej požiadavku základnej zrozumiteľnosti z hľadiska štátneho jazyka,^{11a)}.“

Nasledujúce body sa prečíslujú.

Navrhovanou úpravou sa umožní vysielanie rozprávok pre deti do 12 rokov aj v českom jazyku, ktorý je na Slovensku všeobecne zrozumiteľný.

Podľa môjho názoru jazyk je kultúrne dedičstvo a je to jeden zo základných atribútov národa, ktorý si treba chrániť a rozvíjať ho. Určuje identitu národa, tak ako hymna, vlajka a pod.

Vláda Slovenskej republiky vo svojom programovom vyhlásení v sekcií Ministerstvo kultúry okrem iného uvádza:

Vláda SR považuje kultúru za duchovný základ spoločnosti, ktorý je meradlom jej vyspelosti a súčasťou národnej identity. Zároveň chápe aj význam jej ekonomickejho potenciálu, ktorému sa v našich podmienkach zatiaľ nepripisuje adekvátny význam. Kultúrne odvetvia dosiahli v roku 2003 v rámci EÚ väčší obrat ako výroba automobilov a prispeli k HDP EÚ viac ako potravinárský, odevný či chemický priemysel. Práve kultúra môže v najbližších rokoch zohráť

významnú úlohu pri ekonomickom, sociálnom i environmentálnom rozvoji našej krajiny a posilniť jej konkurencieschopnosť.

Vláda SR bude hľadať účinné nástroje na zvýšenie dostupnosti umenia ako osobitého prostriedku celoživotného rozvíjania a kultivovania osobnosti s dôrazom na mladú generáciu (bezplatné dni pre deti, študentov a dôchodcov).

Vláda SR zabezpečí ochranu a rozvoj štátneho jazyka a bude dbať o posilnenie postavenia štátneho jazyka ako nástroja komunikácie a integrácie spoločnosti v súlade so zásadami nediskriminácie, aby sa zabezpečili práva príslušníkov národnostných menšíň na úrovni roku [2006](#). Odstráni nezmyselné reštrikcie a obmedzenia v zákonomoch týkajúcich sa národnostných menšíň.

Dovoľte sa mi opýtať, komu bude na úžitok táto zmena? A čoho sa presne týka? Správne som pochopila, že už viac nebude povinnosť dávať do kín dabované rozprávky pre deti do 12 rokov v slovenskom jazyku?

Bude sa táto zmena dotýkať aj cudzojazyčných filmov a rozprávok, ktoré sa vysielajú v našich televíziách?

Alebo touto zmenou chcete iba docieliť, aby sa pôvodné české rozprávky nemuseli dabovať do slovenského jazyka.

Pán poslanec si možno neuvedomuje dôsledok svojho návrhu a ani dôsledky takejto zmeny zákona. Okrem toho, že takýto návrh je podľa môjho názoru v rozpore s programovým vyhlásením vlády SR nakoľko v bode - Umenie a štátny jazyk, vláda deklaruje tak ak som už spomína, že bude: „Vláda SR zabezpečí ochranu a rozvoj štátneho jazyka a bude dbať o posilnenie postavenia štátneho jazyka ako nástroja komunikácie a integrácie spoločnosti v súlade so zásadami nediskriminácie, aby sa zabezpečili práva príslušníkov národnostných menšíň na úrovni roku [2006](#). Odstráni nezmyselné reštrikcie a obmedzenia v zákonomoch týkajúcich sa národnostných menšíň.“ Je to aj veľký krok späť a to z hľadiska kultúry a aj z hľadiska ekonomiky štátu.“

Ked'že pracujem v oblasti médií a dovolím si tvrdiť, že viem celkom dobre predpokladať vývoj tejto zmeny najmä v audiovizuálnej oblasti na Slovensku, chcem vám vykresliť scenár, čo by nastalo, ak by sa zo zákona vypustila povinnosť uvádzať rozprávky do 12 rokov v slovenčine a vysieláť v slovenskom jazyku v slovenských televíziach.

1. Distribučné spoločnosti by vo väčšine prípadov prestali vyrábať slovenské znenie k rozprávkam do kín /väčšina by bola v českom jazyku/ a ak by sme chceli svoje deti zobrať do kina a dopriať im tento kultúrny zážitok, tak by sme už nemali na výber a museli by sme ísť na rozprávku s českým znením. Aj pri terajšom znení zákona distribučné spoločnosti dávajú do kín niektoré rozprávky s českým dabingom, kde len uvedú, že rozprávka je prístupná od 12 rokov. Tento pomer je najlepšie vidieť dole v tabuľke. Verím, že naše deti a aj my rozumieme po česky, nakoľko je stále väčšia ponuka česky hovoriacich TV staníc, ako slovenských a pre tento fakt sa nemusíme

obávať, že naše deti nebudú vedieť po česky, ale skôr by sme sa mali obávať, že naše deti nebudú vedieť svoj rodný jazyk.

Na dôkaz a podporu svojich slov prikladám štatistiku uvedených filmov do kín v slovenskom a českom znení:

	SK znenie	České znenie
2004	5	7
2005	6	6
2006	10	8
2007	8	9
2008	10	11
2009	14	13
2010	11	9

Ako vidieť, napriek povinnosti uvádzať rozprávky v slovenskom znení si distribučné spoločnosti našli spôsob, ako sa vyhnúť tejto povinnosti a preto nevidím dôvod ani potrebu meniť tento zákon a ponúknuť im tak možnosť, aby sa slovenčina opäť vytratila z našich kín. Okrem možnosti vidieť resp. počuť slovenský dabing v kinách sa pripravíme o možnosť spolupracovať s takými spoločnosťami ako je Disney, WB a stratíme kontakt s novými trendmi pri výrobe znení.

Finančný objem výroby slovenského znenia pri kino dabingoch ročne predstavuje cca 200 000 Eur o ktoré prídu ľudia podielajúci sa na tejto výrobe.

Ak by sa takáto zmena dotkla aj ľubovôle slovenských televízíí v akom znení budú vysielať, tak by to pre tento trh znamenalo skoro úplné odstavenie slovenského znenia. Slovenské televízie by v snahe zvýšiť svoj zisk prestali vyrábať slovenské znenie k cudzojazyčným filmom a masívne by začali nakupovať české znenie, ktoré je pre nich samozrejme lacnejšie, nakoľko bolo už raz objednané a zaplatené pre český trh a toto by bol pre české produkčné spoločnosti len bonus a navýšenie zisku, kde by sa samozrejme už nemuseli odzrkadľovať náklady spojené s výrobou českého znenia, keďže tieto boli už zaplatené českými spotrebiteľmi. Verte mi, že by sa nikto nezamýšľal nad tým, že slovenský jazyk sa nemá kde a ako rozvíjať, lebo práve televízia cez svoje vysielanie a používanie jazyka vzdelávajú národ a aj našu mládež, ktorá v dnešnej dobe má naozaj málo možností vnímať používanie spisovnej slovenčiny prostredníctvom filmov, seriálov, či rozprávok. Ved' si len zoberme možnosti slovenského občana pozrieť si film v rodnom jazyku. **Celý distribučný trh /keďže na toto zákon nemyseľ/ je v českom jazyku.** Je skoro nemožné si kúpiť film v slovenskom jazyku /ak neboli na základe zákona dabovaný pre kino distribúciu – detské filmy/ na DVD. Toto jasne ukazuje, žiaľ ako by rozmyšľali aj slovenské televízie. Ďalším príkladom sú všetky káblové a satelitné televízie sú dostupné cez rôznych poskytovateľov, nevynímajúc televízie

určené pre malé deti. Rodičia a ani deti nemajú na výber či svojmu dieťaťu zapnú kanál vysielajúci rozprávky v slovenskom i českom znení, lebo televízia, ktorá vysiela pre deti v slovenskom jazyku neexistuje. Je nutné podotknúť, že tieto televízie sú len v rozšírených súboroch ako platené TV a aj my, ako obyvatelia tohto štátu prispievame na ich chod a zisky. Stalo sa tu takým zvykom, že na nás parazituje iný štát / mám na mysli Čechov/, nakoľko využíva fakt, že naše jazyky sú veľmi blízke a zväčša si rozumieme. Ale v ich televízii by sme sotva hľadali film v slovenskom jazyku a nie je vôbec nezvyčajné, že si predabujú aj pôvodnú slovenskú tvorbu, čo sa u nás z dovolením nerobí. Samozrejme tento fakt by pripravil o prácu stovky ľudí, ktorí sa podieľajú na výrobe slovenského znenia. V dobe, keď si každá krajina chráni svoj pracovný trh a stojí ju veľké úsilie, aby vytvárala nové pracovné miesta si my sami ideme rušiť jednu stredne veľkú fabriku.

Slovenské súkromné televízie ročne vynaložia na výrobu slovenského znenia okolo 7 000 000,- Eur /cca 210 000 000,- SK/

Treba si uvedomiť, že toto sú peniaze z ktorých sa financuje:

- **55 až 80% /3 850 000 – 5 600 000 Eur/ sumy ide na umelecké honoráre a na platy ľudí, ktorí sa akýmkolvek spôsobom podieľajú na chode spoločnosti, ktoré vyrábajú znenie** – samozrejme títo ľudia platia v tomto štáte dane a miňajú tu svoje peniaze, čo je len ďalší príjem do štátneho rozpočtu.
- 15 – 20% sumy ide na technické zabezpečenie /nájom, elektrika, plyn,...spotrebny materiál/ - ďalší príjem štátu
- 0 až 30% je zisk spoločnosti - spoločnosti platia dane a pod.

Minimálne o polovicu týchto peňazí by štát prišiel, nakoľko jediné čo by ostalo v našom štáte by bol zisk televízií. Už by nezarábali naši ľudia a nemíňali by v tomto štáte svoje peniaze.

Na výrobe slovenského znenia sa podieľajú stovky ľudí, ktorí by šmahom ruky prišli o zamestnanie, skrachovali by desiatky štúdií. Štát by mal ďalších nezamestnaných o ktorých by sa musel starat', čo by bol samozrejme ďalší náklad.

V dobe, keď vlády vynakladajú veľké úsilie k tomu, aby vytvárali pracovné miesta si my sami ideme meniť zákon tak, že bude potláčať našu národnú identitu a pripravíme mnohých ľudí o prácu. Pýtam sa preto o akú zmenu k lepšiemu v tomto zákone ide a komu táto zmena má slúžiť. Ja v ňom iba s ťažkosťou hľadám nejaké zlepšenie pre ľudí, či už z hľadiska zachovania a rozvíjania svojho jazyka, alebo z hľadiska ekonomiky. Nevidím v ňom zmysel ani z hľadiska zachovania zrozumiteľnosti českého jazyka pre slovenských občanov, nakoľko máme veľa možností, vlastne oveľa viac možností počúvať české znenia k filmom ako slovenské, či už v kinách, televíziach, alebo na DVD.

Niekol'ko aspektov slovenčiny na slovenskom mediálnom trhu:

Reakcia na vystúpenie Ondreja Dostála o nepotrebe Zákona o Štátnom jazyku.
Slovenský parlament 20.10. 2010.

Citát z progr. Vyhlásenia vlády:

“1. Vláda SR považuje kultúru za duchovný základ spoločnosti, ktorý je meradlom jej vyspelosti a súčasťou národnej identity. Zároveň chápe aj význam jej ekonomickeho potenciálu, ktorému sa v našich podmienkach zatiaľ nepripisuje adekvátny význam. Kultúrne odvetvia dosiahli v roku 2003 v rámci EÚ väčší obrat ako výroba automobilov a prispeli k HDP EÚ viac ako potravinársky, odevný či **chemický** priemysel. Práve kultúra môže v najbližších rokoch zohrať významnú úlohu pri ekonomickom, sociálnom i environmentálnom rozvoji našej krajiny a posilniť jej konkurencieschopnosť.”

Zdroj: webstránka Sme

Slovensko ako jeden z mála štátov v Európe /i vo svete/ si nechráni vlastný trh a pracovné príležitosti predovšetkým v kultúrnej oblasti.

Presnejšie, nikdy nedal šancu na jeho etablovanie sa napr. v distribučnej oblasti filmových diel alebo napr. počítačových hier, problematická je situácia aj vo vydavateľstvách, vo voľnom predaji licencovaných tovarov, hračiek...

Pritom jednou zo základných téz aj tejto vlády v jej programovom vyhlásení je ochrana a rozvoj štátneho jazyka, hospodárstva a pracovných príležitostí v štáte.

Otázka:

Môžem si na Slovensku kúpiť oscarové filmy, alebo známe diela svetovej kinematografie v slovenskom znení, alebo so slovenskými titulkami?

Odpoved': Nie, alebo len vo výnimcočnom prípade!

Dajú sa kúpiť v češtine, v angličtine, často v maďarčine, v nemčine, či srbsky slovinsky, poľsky.

Výnimcočne - len cca 3% z predávaných titulov na slovenskom trhu
/s nakúpenými licenciami pre naše územie !/ je v slovenčine.

Pritom je zarážajúce, že slovenské znenie bolo vyrobené, ale na slovenskom trhu sa predáva len v češtine, výnimkou nie sú dokonca ani odborné tituly a kulinárske DVD
/napr. Jamie Olivier- Kuchár bez čapice ako príbalové DVD, cca 70 000 výtlačkov/.

Príčiny a dôsledky:

- 1./ - Úplná absencia knižnice svetovej filmografie v slovenskom jazyku na slov. trhu /DVD, Blu-ray,VHS/
 - ako dôsledok legislatívy a nechránenia si vlastného trhu

rozprávky cca len 70% na našom trhu je v slovenčine
dokumenty cca len 0,5-1 % na našom trhu je v slovenčine !
filmy cca len 3% na našom trhu je v slovenčine !

paradoxne - viac DVD filmov /nie rozprávok/ na slovenskom trhu je s maďarskou jazykovou podporou ako slovenskou !

/zdroj: slovenský e-shop www.dvdbest.sk/

- Pritom nejde o ekonomický problém
/ príklad: výroba a nasadenie sk titulkov na DVD stojí cca 150 – 300 € !
ročne sa predá na Slovensku min. 600 000 dvd/
 - 2./ - Je to spôsobené asymetriou vo fungovaní distribučných spoločností,
táto distribúcia funguje na princípe jednotného
československého trhu /**tak sa nakupujú licencie**/ v podstate s jednou – českou
jazykovou verziou
Po r.1989 dávno neplatí bývalý federatívny princíp o spoločnom československom
trhu - cca 33% (1/3) povinnej slovenčiny.
 - Aj **platené Tv na Slovensku s akvizíciou** vysielajú len v češtine
filmové kanály HBO, Cinemax, Filmbox.../, detské kanály Disney channel,
Minimax.../
-
- 3./ - Porovnateľná, dokonca ešte horšia je situácia na trhu napr. s počítačovými hrami.
Len cca 3-5 % hier je vybavených slovenskou podporou alebo čo i len manuálom v
slovenskom jazyku.
Pritom veľa hier je určených pre deti do 12 rokov,
tzn. českí dovozcovia a reťazce porušujú súčasnú legislatívu - ale nikdy neboli
sankcionovaní.
Rodič nemá možnosť kúpiť dieťaťu hru v slovenčine, pretože štát nechráni slovenský
trh a naše spoločnosti nemajú šancu /niekedy dokonca ani prístup k distributérovi / v
konkurencii s dovozom.

Ide v podstate o **nekalé podnikanie zo strany českých výrobcov**, pretože **kúpia licenciu pre územie Česka a aj Slovenska** s jasným cieľom a zámerom zarobiť, ale **slovenskú jazykovú verziu nevyrobia**.

To isté sa deje aj na dvd, blu-ray, VHS trhu, v požičovniach filmov, aj na trhu s knihami, často aj časopismi, inými tlačevinami.

- 4./ Vstúpme na trh s hračkami pre deti
Mnohé spoločenské hry sú predávané tiež na základe licencií
Opäť len s českou jazykovou výbavou.

Otázka: Je dostupná čeština na slovenskom mediálnom trhu?

- 5./ - Možnosť počuť slovenčinu vo vysielaní českých staníc: je cca 0,1-0,5%,
 - Odhad súčasného stavu na /napriek legislatíve/ STV, Markíza, JOJ cca 5-15 % vysielania češtiny,
 - TA3 - 95% dokumentov v češtine, tiež niektoré vlastné programy ...

6./ - Dostupnosť slovenčiny v satelitnom vysielaní

/zdroj: výpis zo Skylinku /

/okrem celoplošných TV, t.j. ČT1,2, Nova, Prima... STV1,2, Markíza, JOJ..../

- Súčasné satelitné tv vysielanie s českým jazykom 28 kanálov, s českým jazykom a maďarským 41 kanálov, s českým, maďarským a slovenským jazykom 2

sumár: čeština -cca70 programov , slovenčina -2

7./ - Dostupnosť slovenčiny v káblowych rozvodoch vo väčšine veľkých slovenských miest
je menšia ako dostupnosť češtiny!, t.z.n. v rozšírenej ponuke káblowych televízií je viac programov v češtine ako v slovenčine, naviac, neexistuje v satelitnom vysielaní **detský kanál - je len v češtine**, maďarčine.../zdroj: napr. ponuka spol. Satro/

8./ - Tv trh v rámci nákupov licencií celoplošných slovenských a českých televízií je striktne rozdelený aj vďaka medzinárodnej a našej legislative, tam je situácia ale len vďaka nedávno priatej legislative lepšia resp. dobra

9./ Internet – Často aj slovenské internetové obchody ponúkajú tovar v češtine pričom popisky, charakteristiku tovaru, návody, iné informácie uvádzajú len v českom jazyku. Veľa českých výrobcov, aukčných spoločností a pod. sa etabluje na Slovenskom trhu s cieľom predaja na Slovensku, zriaďuje pobočku, často virtuálnu, oslovouje slovenských potenciálnych klientov, alebo im ponúka rôzne tovary, produkty a služby ale len v českom jazyku.

/ zdroj: pozri slovenské internetové stránky - viď napr. počítačové, dvd, knižné e-shopy .../
Príklad : dnešný mail

viď podpis

+++++

S pozdravom a přání hezkého dne
GWS Slovakia

20.11.2010

Vítejte na nejrozsáhlejším aukčním, prodejném a reklamním portálu [GWS](#)

- Pro všechny, kteří nakupují nebo prodávají na internetu, u Nás nakoupíte či prodáte vše.
- Zastoupení se připravuje v 80 zemích světa
- Nakoupíte z celého světa ve svém jazyce a na jednom místě
- V těchto dnesch se registrují prodejci a budou vkládat své zboží.

Tento email byl zaslán partnerským programem Našeho systému, Váš email vložil a odesal tuto pozvánku uživatel [Markvel](#)

Klikněte na tento odkaz [REGISTRACE](#) pro registraci

Tento uživatel Vás doporučil, proto prosíme registrujte se kliknutím na tento odkaz, aby ten kdo Vás doporučil vedl, že jste se registrovali.

Pravděpodobně jde o Vašeho přítele či kamaráda, který Vám doporučuje Náš systém a má Vaši emailovou adresu s Vaším svolením. □

Přidejte se již dnes a zajistěte si 500 € pro každého registrovaného.

Dále si zajistěte 5 € - 125.-Kč za každého kamaráda či přítele, kterého přivedete a zaregistruje se.

Registrace je [ZDARMA](#) a nezahrnuje žádné skryté poplatky.

I když v současné době nehodláte nic koupit či prodat prosím o registraci a podporu Našeho systému a v budoucnu se k Nám jistě vrátíte.

Proč začít u Nás nakupovat či prodávat ? Zde několik jasných důvodů:

- Máte na internetu eShop? prodávejte také u Nás a zajistěte si statisíce potenciálních zákazníků

- Vkládaní zboží ZDARMA.

- Vlastní eShop 1,50 € - na ROK

- **GWS Platby - Konec podvodům** - Náš revoluční systém, který jsme integrovali do systému, je 100% ochrana proti (prodejcům - podvodníkům).

V našem systému je možnost GWS platby : Například koupíte telefon od prodejce z Číny a zaplatíte za boží, u podvodníka by jste ho již nikde nenašli.

U Nás zaplatíte, ale platba bude blokována a prodejci odeslána zpráva, že je platba byla obdržená. Ten odešle zboží k Vám a až ho obdržíte, v systému potvrďte, že je vše OK. Pak bude platba odeslána prodejci, toto je 100% ochrana kupujících. Nikde jinde toto nedostanete.

- **Splátkový prodej** - Budeme poskytovat splátkový prodej na zboží koupené v Našem systému.

- **Finanční služby - finanční půjčky** - Pokud budete mít kreditní kartu **Moneybookers**, budeme platby posílat na **Moneybookers** a ihned budete mít peníze k dispozici.

- **GWS Moneybookers kreditní karta** - Každý, kdo se zaregistruje v platebním systému **Moneybookers**, může si zažádat o kreditní kartu

a to bez ověřování bonity klienta, potom pokud budete mít tento účet u **Moneybookers** (registrace je možná i v češtině a slovenčině)

a budete nakupovat či prodávat, platby Vám budou okamžitě chodit na **Moneybookers** a vy si peníze můžete ihned vybrat kartou či platit v obchodech.

- **Nejlepší partnerský program** viz níže.

- BEZKONKURENČNÍ reklamní akce na rok 2011

Od počátku roku 2011 bude spuštěna reklamní akce, která nemá na internetu obdobu.

Každý registrovaný a ověřený uživatel si bude moci zakoupit v Našem systému slevový kupón na 50% slevu z jakéhokoliv výrobku zakoupeného u Nás.

Po zakoupení a zaplacení plné částky, Vám bude 50% z této ceny vráceno na Váš osobní nebo obchodní účet.

Cena kuponu bude rozdělena následovně:

2. Jednorázový kupón na 50% slevu - **20€**

3. Měsíční kupón na 50% slevu na zakoupené zboží během 30 dnů - **40€**

4. Půlroční kupón na 50% slevu na zakoupené zboží během 6 měsíců - **150€**

5. Roční kupón na 50% slevu na zakoupené zboží během 1 roku - **250€**

Tyto kupony budou pouze v roce 2011 a budou omezeny počtem kuponů. Prodej bude zahájen začátkem roku 2011.

Každý uživatel bude mít možnost zakoupit pouze jeden kupón poté již nebude možnost.

Partnerský program - (Affiliate Program)

Odešlete ještě dnes pozvánku Všem přátelům a kontaktům, na které máte emailovou adresu nebo na Facebooku

a zajistěte si 5€ za každého Vašeho doporučeného a registrovaného kamaráda či přítele.

Zasílání pozvánek je možné z Vašeho uživatelského účtu na www.gebls.com, taky je tam možnost odeslat pozvánku po jedné.

Pokud máte více emailů a trvalo by dlouho než by jste vše odeslali, odešlete seznam emailů nebo textový soubor s emaily na emailovou adresu

invite@gebls.com a automaticky bude odeslána pozvánka s Vaším referenčním linkem na

všechny adresy.

**Pokud máte jakékoliv otázky na Náš systém nebo na Naše služby kontaktujte Nás v
Našem Support Centru [ZDE](#)**

S pozdravom a přáním hezkého dne

GWS Slovakia

10./ - Ekonomický aspekt slovenčiny v médiách a na slovenskom trhu

- pracovné príležitosti pre oblasť tvorby:
herci, prekladatelia, úpravcovia, režiséri, zvukoví majstri, produkční, asistentki,
realizačný tím, administratívni a ekonomicí pracovníci,
technickí pracovníci pre údržbu techniky a technológií, servisní pracovníci,
upratovačky a pod.,
redaktori, dramaturgovia, tvorcovia textov,
agentúry, ochranné organizácie a ich zamestnanci,
obchodné spoločnosti zaoberejúce sa predajom techniky, know-how a
servisom elektroniky....
právnici pre autorské zmluvy/napr. pre zahraničné projekty/ a i.
- nepriame náklady a daňové príjmy štátu
spotreba energie / elektrina, plyn, vodné stočné
priestory, prenájmy, daň z nehnuteľností, cestná daň
kancelárske potreby
zariadenie a spotrebny materiál a pod.
- spotreba ľudí čo si v kultúre zarobili a i.

10./ - Kultúrny aspekt.

- rast kvality prekladateľstva a jazykovej vyspelosti aj umeleckého prekladu
- etablovanie a vytváranie jazykových novotvarov z inojazyčných kultúr
 - rozširovanie slovnej zásoby, kultúrnej identity
 - umelecké príležitosti pre hercov a všetky profesie spojené s výrobou
 - uplatnenie sa profesií z umeleckých škôl na Slovensku
-
- prinajmenšom napr. STV by mala prinášať pracovné príležitosti - aj dabing do kultúrnych centier kde sú divadlá /Nitra, Martin B. Bystrica-Zvolen, Prešov, Košice, Spišská n. Ves.../ a pod.

Záver:

Slovenský jazyk na slovenskom mediálnom a často i knižnom trhu sa stáva paradoxne menšinovým.

A práve naň v rámci odporúčaní EU/ ked' už si sami nie sme schopní ctiť si a rozvíjať svoj rodný jazyk/ sa vzťahuje veľa opatrení na urdžanie a zveľaďovanie...

Citát z webu Markíza

U nás, od čias Svätopluka, panuje a udržiava sa jeden zvláštny fenomén- fenomén vlastného sebazničovania.

Polemizujeme o všetkom čo je naše, vlastné, národné, slovenské...

Najskôr polemizujeme o tom či vlastný štát, prezident, ústava, potom polemizujeme či môžeme mať sochy z vlastných dejín na námestiacach alebo na hrade, polemizujeme načo skriptá a literatúra v slovenčine, na úradoch slovenčina, dabing v slovenčine, atď...

Povedzte mi jedinú TV v okolitých štátach kde by vysielali po slovensky, alebo v inom jazyku ako svojom, štátnom. Ani len bratia češi nepúšťajú v telke pôvodné slovenské rozprávky a filmy v slovenčine.

Ešte sme sa ani len nenaučili vážiť si vlastný jazyk a všetko pozitívne čo sa u nás doma vytvorilo. Pokial' niekto z nás nedokáže niečo v zahraničí a zahraničie nám nepovie že bol svetový, doma si ho ani len nevšimneme. Podľa mňa slovenský dabing je dobrý a potrebný, často ako prvý etabluje novotvary do našej kultúrnej identity...

Citát z webu STV

Zdá sa mi čudné keď sa na Slovensku vôbec diskutuje o tom či vysielanie v slovenkých tv médiách má byť v slovenčine.

Neviem si podobnú diskusiu predstaviť nielen u našich bratoch čechoch, ale ani v Maďarsku, Nemecku, Francúzsku,

(Spravte si štatistiku, koľko filmov bolo v Čechách uvedených minulý rok v slovenčine - asi 0. Pokial' viem na ČT boli a to dosť zle predabované aj vysielané slovenské rozprávky /Kráľ drozdia brada, Galoše šťastia.../ a tiež pôvodné slovenské filmy / Záhrada/, ktoré sa zjavili vo vysielaní ČT.)

Myslím, že už Štúr bojoval o to, aby na našom území mohol používať svoj rodnyj jazyk a je 21. storočie a my diskutujeme o tom či má byť a aký pomer slovenčiny v našich médiách. Nezdá sa Vám to komické... Mne osobne áno.

Ide predsa o rozvoj jazyka, slovníka, kultúry, pracovné príležitosti, zamestnanosť v tomto štáte.

Pochopiteľne keď budeme preberať české dabingy nebudú na Slovensku ani pracovné príležitosti. Potom nastáva situácia, že bude dabovať tých 20 hercov, lebo viacerých to neužívá...

A nebude ani živý jazyk... pretože ten sa nerozvíja v SAV, ale v reálnom živote, ktorý by mal aj ten dabing mapovať.

A že nie sú vulgarizmy...

Ved' sme všetci pokrytci. Nadáva sa v reálnom živote, v parlamente... ale Rada stáži vulgarizmy v slovenskom vysielaní. A dáva pokuty...

Paradoxne toto sa netýka na Slovensku odvysielaného programu v češtine...

Osobne by som privítal u nás radšej vysielanie v angličtine s titulkami, ako češtinu, pretože pre mňa je to zrozumiteľný jazyk, a verte, že s tou češtinou sa to nedá porovnať...

Marek Paulovič

Japonsky filmovy festival - pozvanka od velvyslanectva Japonska

++++++

Vážení priatelia Japonska a členovia SAKURA klubu,
velvyslanectvo Japonska v SR si Vás dovoľuje pozvať na podujatie
„Japonský filmový festival 2011“

Festival je organizovaný Veľvyslanectvom Japonska v SR a The Japan Foundation v
spolupráci s kinom Mladost'. Podujatie prebehne nasledovne:

(1) Termín konania: 12. – 14. január 2011

(2) Miesto konania: kino Mladost', Hviezdoslavovo nám. 17, Bratislava

(3) Vstupné: vstup voľný

Program festivalu:

12. január

17.00

Scény pri mori (Ano natsu, ichiban shizukana umi)

12. január

19.30

Boží meč (Kamui no ken)

13. január

17.00

Zjazvení anjeli (Kizu darake no tenshi)

13. január

19.30

Mladost' slečny Etsuko Kamiya (Kamiya Etsuko no seishun)

14. január

18.00

Bez zábran (Kuraimazu hai)

++++++

Stanovisko
Panslovenskej únie

č. 6/2010
z 13. decembra 2010,
k novelizácii zákona o štátom jazyku

Národná rada Slovenskej republiky schválila 9.12.2010 novelizáciu zákona o štátom jazyku. Predmetná novelizácia predstavuje podstatné oslabenie pozície štátneho jazyka, ktorý je jedným z atribútov zvrchovanosti Slovenskej republiky, čo je potrebné zdôrazňovať obvzľašť na území obývanom maďarskou národnostou menšinou – taká je naša dlhorocná skúsenosť. Predmetná novela uvoľnila priestor pre pokračovanie maďarizácie južného Slovenska a tým aj pre zvyšovanie napäťia v danom regióne..

Novelizáciou zákona o štátom jazyku, poslanci koalície postavili štát do úlohy trápneho štatistu a pozorovateľa, ktorý sa bude alebo skôr nebude zaoberať hrubými porušeniami zákona zo strany maďarskej iredenty. Rozhodnutie poslancov koalície bolo zjavne politickou úsluhou strane MOST – Híd za existenciu súčasnej koalície. Všetky tri „slovenské“ koaličné strany usilovne ignorujú fakt, že MOST – Híd prinajmenšom skryto útočí na samotné základy štátu.

Parlament odobril pokračovanie maďarizáciu južného Slovenska, a to dokonca v podmienkach samostatnej Slovenskej republiky. O čo ide? Poslanci znížili už aj tak nízke pokuty za porušovanie zákona o štátom jazyku a sankcie by mali postihovať iba porušovanie zákona vo verejnej správe a prípady ohrozujúce život, zdravie alebo majetok občanov. To, že tu začnú vycíňať súkromné osoby a viaceré občianske združenia, ktoré stoja za iredentistickými pomníkmi, sochami, turulmi, tabuľami a inými obdobnými protislovenskými artefaktmi, nikomu z koalície nevadí. Na území južného Slovenska už v minulosti dochádzalo k programovému provokatívному porušovaniu tohto zákona a situácia sa určite ešte zhorší. Túto skutočnosť však, liberálne, občiansky ale aj (údajne) kresťanskodemokraticky orientovaní poslanci slovenského parlamentu usilovne ignorujú a médiá prekryvajú inými zástupnými témami. O kontrole dodržiavania záväzných pravidiel ustanovených zákonom o štátom jazyku, sa usilovne mlčí.

Ministerstvo kultúry SR sa tak stáva servisnou organizáciou iredenty, ktorú v parlamente zastupuje strana MOST - Híd.

Panslovanská únia upozorňuje všetkých slovenských vlastencov, aby si všímali prípady porušovania slovenských záujmov aj v oblasti národnej kultúry (kam patrí aj ochrana štátneho jazyka) a vyslovuje presvedčenie, že v budúcnosti bude musieť slovenský parlament prijať silnú právnu úpravu na ochranu národnej kultúry

Predsedníctvo Panslovanskej únie

+++++

Vážení priatelia,

posielam Vám prílohu - Memorandum, ktoré pán Gregor Papuček prečítať a prostredníctvom zástupcu Vlády SR osobne odovzdal Vláde SR v roku 2007, konkrétnie podpredsedovi vlády D. Čaplovičovi. Dodnes nedostal žiadnu odpoveď. Urobte si o tom vlastný názor.

S úctou

Viliam Hornáček

predseda

+++++
Memorandum Slovákov žijúcich v Maďarsku

□ □

Maďarská národnostná politika mala vždy dve tváre: tá prvá sledovala a sleduje razantnú asimiláciu nemaďarského obyvateľstva, to jest národnostných menšíň krajiny, kým tá druhá bola a je na zastieranie tejto nepeknnej skutočnosti vytváraním svojho dobrého imidžu pred zahraničím. Na každom kroku citujú z pokynov svojho kráľa Štefana (970?-1038), písaných synovi Imrichovi: „*Krajina jedného jazyka a jedných zvykov je slabá a krehká, preto prikazujem ti, syn môj, aby si prichodiacim inej reči a iných zvykov preukazoval dobrú vôľu a statočne sa voči nim choval...*“, pričom skutočnosťou je, že maďarská národnostná politika týmito pokynmi sa nikdy neriadila. Naopak, už stáročia sa tu prejavuje vehementné úsilie o pomáďarčenie všetkých nemaďarských menšíň. Medzi dvoma vojnami maďarské učiteľské zbory v školách našich slovenských osád zakazovali, aby sa slovenské deti hoci aj na dvore školy ozvali po slovensky. Za narušenie tohto zákazu deti Slovákov boli prísnne trestané fyzicky, ba miestami aj finančne (napr. Veľká Tarča). Slováci v tomto období boli vystavení priam apokalypse odnárodňovania. Premenúvali nám osady, ulice, ba dokonca aj mená a priezviská... Mohli by sme mávnuť rukou, že to je dnes už história. Mohli, keby maďarské úrady a maďarská národnostná politika s násilnou maďarizáciou medzičasom boli prestali, keby to dnes už neexistovalo.

Avšak navzdory obrovskému tlaku každodennej propagandy a úsilí o skrášľovanie imidžu maďarskej národnostnej politiky, napriek rozširovaniu neprávd o situácii slovenskej národnosti žijúcej v Maďarsku (vid' napr. anglicko-maďarskú knihu: THE SITUATION OF THE SLOVAK NATIONAL MINORITY IN HUNGARY, Budapešť 31. október 1997 s úvodom a podpisom bývalého politického štátneho tajomníka Úradu predsedu vlády dr. Csabu Tabajdiho, ktorá od nás dostala aj názov *Kniha zapýrená od svojho obsahu*), násilné pomáďarčovanie národnostných menšíň tu nikdy neprestalo a funguje aj dnes. Po toľkých rokoch neprestajnej, neúprosnej a tvrdej maďarizácii rozdiel je už iba v tom, že Slováci v Maďarsku v súčasnosti už stratili väčšiu silu sebaobrany, stratili svoje budúce pokolenia, všade tam, kde žijú, sú už v menšine, a s nesmierne oslabeným vedomím svojej identity prežívajú posledné chvíle exodu opúšťania javiska svojej slovenskosti. Aj odchádzajúci *menšinový ombudsman J. Kaltenbach* zistil, že „*Menšiny v Maďarsku zanikajú*“, že maďarský parlament „*porušuje ústavu nezabezpečením parlamentného zastúpenia menšíň*“, že „*riešenie menšinovej problematiky brzdí nedostatok politickej vôľe*“, že „*politici v Budapešti neverujú vlastným menšinám zlomok tej pozornosti, čo Maďarom za hranicami*“.. Situáciu okolo menšinových práv v Maďarsku Kaltenbach nedávno označil za jeden z chúlostivých bodov procesu integrácie krajiny do EÚ. Z toho všetkého vyplýva, že ak sa tu nejaký div nestane, odchodom tých ešte po slovensky hovoriacich najstarších ročníkov ostanú tu už len ich totálne pomáďarčení potomkovia, a „svätá vec maďarizácie“ (citát z knižky Gy. Szűcsa: Pilisszentkereszts és környéke). bude „úspešne“ dovršená. Stane sa to v krajine, ktorá celý svet - a v ňom aj Európsky parlament - presvedčila, že jej národnostná politika je na svete najlepšia a najspravodlivejšia. Čo si s tým potom počne Európa?

Malá ukážka z arzenálu podnes používaných spôsobov maďarizácie

1. Prevádzka „Grünwaldových strojov“.

(Maďarský politik Béla Grünwald svojho času povedal: „*Stredná škola je ako veľký stroj, do ktorého na jednom konci hŕadžeme stovky mladých Slovákov a na druhom konci vychádzajú Maďari*“ /A Felvidék, 1878, s. 140/). Čuduj sa svete, v Maďarsku tieto divné „stroje“ (mlynčeky?) aj od tej doby nepretržite fungujú na všetkých stupňoch vyučovania. Niet tu ani jedinej ozajstnej slovenskej školy. Aj tie najlepšie (5 základných a 2 stredné školy) sú asymetricky dvojjazyčné so silnou prevahou maďarčiny, a v tých ostatných sa všetko vyučuje po maďarsky, iba slovenčinu v nich vyučujú ako cudzí(!) jazyk. Niekde len štyrom žiakom! Sú to teda len **takzvané** slovenské školy a aj tie postupne ubúdajú. Tako vyzerá u nás „slovenský školský systém“! „Vyrábajú“ sa v ňom Maďari z detí slovenskej národnosti. Osobitnou zvláštnosťou Európy je, že v budapeštianskej „slovenskej“ škole vyučujú prevažne maďarskí učitelia zo Slovenska, a učia sa v nej miesto našich detí maďarské deti zo Slovenska, aby sa tu dobre naučili po maďarsky!!! Robí sa to aj napriek tomu, že náš materský štát, Slovensko, zabezpečuje pre tamojšiu maďarskú menšinu ozajstné maďarské školy, a nedávno dostali aj univerzitu! Kým im nestačí ani to veľa čo im dávajú, nám musí stačiť aj to, že nám len berú.

2. Zneužívanie aj našich kostolov na maďarizáciu.

Popri tom, že v každej pôvodnej slovenskej osade účinkuje materská a základná škola s dobre organizovaným maďarským učiteľským zborom, v každej z nich účinkuje aj maďarský farár. Márne bolo rozhodnuté na II. vatikánskom koncile, že namiesto latinčiny bohoslužobným jazykom má byť národný jazyk, maďarská cirkev to vyriešila naozaj svojráznym spôsobom: v našich slovenských osadách bohoslužby sa konajú v národnej reči pána farára, aj keď by tam bol hned on sám jediný Maďar. My, Slováci, si nemyslíme, že by maďarizácia spred oltára bola nášmu pánu Bohu milá. Vypuklou hanbou maďarskej evanjelickej cirkvi je žalostný stav kostola slovenských evanjelikov na Lutherovom dvore v Pešti, ktorý bol násilne odpredaný, následne zohyzdený, znesvätený a zhanobený... Dnes je v ňom zariadené stredisko bojového umenia! Má jedinú „vinu“: bol slovenský a stojí v Budapešti.

3. Vyučovanie skreslenej, často protislovenskej, tzv. maďarskej histórie.

A zároveň nevyučovanie histórie slovenskej. Maďarské učebnice dejepisu obsahujú také pasáže, ktoré sú na nás, Slovákov, nepravdivé a urážlivé. Je nonsens, aby si slovenskí žiaci v škole museli osvojovať maďarský revisionistický výklad trianonskej zmluvy, ktorú oni neuznávajú, učiť sa, že Maďari stratili územia dnešného Slovenska a 3,5 milióna Slovákov! Žili sme predsa v spoločnom štáte a ten štát bol aj náš, nielen ich. Slováci by sa mali aj v Maďarsku učiť prevažne svoju slovenskú história, ak ich nechcú úplne zbaviť svojho národného povedomia.

4. Prevýchova a vymývanie mozgov, výchova renegátov.

Z toho vznikajú Slováci, ktorí paradoxne po slovensky tvrdia, že sú Maďari, k svojim deťom sa doma prihovárajú len po maďarsky, čo je vlastne **automad'arizácia!**, to jest maďarizácia čistých rúk: „Ved' oni sami sa pomad'arčujú, nie my ich maďarizujeme!“ – môžu povedať z pozadia skutoční maďarizátori.

5. Výchova protislovenčinárov.

Sú to takí zvláštni učitelia slovenčiny, ktorí vyštudovali v tom tzv. „slovenskom školskom systéme“ MR, získali diplom učiteľa slovenčiny, a po tom všetkom medzi sebou sa zhovárajú len po maďarsky. Ak sa dvaja takí zoberú, aj doma sa zhovárajú len po maďarsky, a vlastné deti si nenaučia po slovensky hovoriť. Čiže príprava slovenských učiteľov na maďarských školách je pre Slovákov nebezpečná. Našich učiteľov by mali pripravovať na Slovensku. O to väčšiu čest si zaslúžia tí naši slovenčinári, ktorí aj napriek tomu sú tohto mena hodní.

6. Notorické nedodržiavanie predpisov medzinárodných zmlúv a vlastných zákonov, vztahujúcich sa na národnostné menšiny.

Po I. svetovej vojne v Maďarsku ostalo približne toľko Slovákov, ako v Československu Maďarov (400-500 tisíc). Ked' medzi dvoma vojnami maďarská menšina v Československu bola kultúrne dobre zabezpečená, Slováci v Maďarsku žili v apokalypse šialenstva bezohľadnej maďarizácie. S výnimkou 3-4 rokov po II. svetovej vojne tento obrovský nepomer na úkor našich Slovákov pokračoval. R. 1993 maďarský parlament schválil svoj národnostný zákon. Rozchýrila sa do sveta obrovská propaganda o jedinečnom, na svete dosiaľ nevídanej maďarskom národnostnom zákone, pričom ten zákon dodrží len ten, kto chce, kto nechce nemusí, ved' jeho ignorovanie žiadne právne následky nemá. Nedodržiava ho ani samotný parlament, ktorý ho schválil, ked' v otázke parlamentného zastúpenia menšíni už štrnásť rok ho znemožňuje pre nedostatok politickej vôle. A tak Maďari na Slovensku majú množstvo poslancov v parlamente, občas aj ministrov, štátnych tajomníkov, ..., a Slováci v Maďarsku nemajú nič, a do parlamentu môžu ísť len ako turisti, ak si to zaplatia. Niet sa čo diviť, že počet Maďarov na Slovensku neklesol, kým Slovákov v Maďarsku je už len 39.266.

7. Štátom a cirkvou podporovaná zmena etnického zloženia obyvateľstva všade, kde naši Slováci bývajú.

Článok 16 Rámcového dohovoru RE o ochrane národnostných menšíni vratí: „*Strany sa zdržia opatrení, ktorými by sa zmenil pomer obyvateľstva v oblastiach obývaných osobami patriacimi k národnostným menšinám, a ktoré majú za cieľ obmedzovať práva a slobody...*“ V príkrom rozpore s týmto článkom s podporou štátnych úradov príslušníci väčšiny masovo sa hrnú do našich osád, skupujú tam pozemky, stavajú si domy, vytvárajú si celé ulice, stavajú si maďarské sochy, ničia nám všetko čo je slovenské, vydávajú si čisto maďarské časopisy a znemožňujú vydávanie slovenských, zakladajú si tu krajne pravicové organizácie, to všetko so zjavným cieľom dosiahnuť v našom rodisku väčšinu a opanovať nás. Robia to po celej krajine úspešne. Mal by si tu pán Hannes Swoboda na čom popať oči.

8. Hrubá a bezohľadná diskriminácia národnostného, teda aj slovenského obyvateľstva vo svojich vlastných mestách a dedinách.

Ked' sa násťahuje do ktorejkoľvek slovenskej dediny maďarská rodina, môže sa tam skutočne cítiť ako doma. Deti môžu chodiť do materskej školy, ved' je maďarská. Môžu sa učiť v základnej škole, ved' tam vyučuje maďarský učiteľský zbor. Celá rodina môže chodiť do kostola, pán farár káže po maďarsky, aj ked' by hned bol Slovák (čo je inak veľmi zriedkavé)... Aj na dedinskem úrade sa hovorí po maďarsky, aj náписy sú s minimálnou výnimkou všade len maďarské. Naopak, miestne slovenské obyvateľstvo vo vlastnej dedine nemá nič zabezpečené k tomu, aby si mohol zachovať svoju reč a slovenskú identitu. V škole maďarský duch, v kostole maďarský duch. Čo je to, ak nie hrubá diskriminácia Slovákov? A to napriek tomu, že litera maďarskej ústavy vratí, že takúto diskrimináciu nedovoľuje. Hľa, v národnostných otázkach v Maďarsku sa beztrestne môže narúšať aj vlastná ústava. O *Európskej charte regionálnych alebo menšinových jazykov*, o *Rámcovom dohovore Rady Európy a ochrane národnostných menšíni* ani nehovoriac.

9. Stavanie maďarských sôch, tabúl, sikulských brán... v našich mestách a dedinách.

Robilo sa to už vtedy, ked' v danej slovenskej dedine boli len dvaja Maďari, jeden farár a jeden učiteľ. Maďarským textom na krízoch, pomníkoch okrem týchto dvoch nikto nerozumel. Bolo to ešte v Uhorsku. Robia to aj dnes. V Slovenskom Komlóši nedávno postavili sochu kráľa Štefana. Na podstavci je citát: „... *Mert az egy nyelvű és egy szokású ország gyenge és esendő...*“ – takto, jednojazyčne! (Že by chceli byť slabí a krehkí?).

10. Povýsenecké odmietanie princípu reciprocity, t.j. vzájomnosti v riešení národnostných otázok.

Maďari v Československu, resp. na Slovensku boli vždy v nepomerne lepšej, výhodnejšej situácii, než Slováci v Maďarsku. Tak je to i v súčasnosti. Majú skutočné maďarské školy, kultúrne inštitúcie, parlamentné zastúpenie doma i v Európskej únii, celý rad novín a časopisov, vydavateľstvá, ozajstné divadlá, dokonca ked' 8 rokov boli vo vládnej koalícii,

mali až 5 ministrov, štátnych tajomníkov, funkcionárov... Z toho všetkého Slováci v Maďarsku nemajú nič, predsa demarše dostávalo Slovensko a nie Maďarsko, predsa delegácia poslance Európskej socialistickej strany Hannesa Swobodu monitoruje úroveň práv menšína na Slovensku a nie v Maďarsku. Samozrejme, že táto situácia výsostne vyhovie strane maďarskej, ale nesmierne uráža a ponižuje Slovákov. Na Slovensku žijúca Maďarská menšina sa nechce dostať na úroveň Slovákov v Maďarsku, a v Maďarsku niet politickej vôle dať také možnosti tu žijúcim Slovákom, aké má ich menšina na Slovensku. Preto to živelné odmietanie inak ľudského, spravodlivého princípu vzájomnosti, t.j. reciprocity.

10. Používanie „svätej“ jednostrannosti. Maďarské úrady veľmi dobre vedia, čo potrebuje národnostná menšina k záchrane a zachovaniu svojej reči, kultúry a identity. Urobia všetko možné, aby to ich menšiny v okolitých štátach mali. Ked' hovoria o menšinách, v dobrom myslia len na tie svoje maďarské. Posielajú im každoročne miliardy z rozpočtu, v ktorom oni ani haliera nemajú, ved' nie tu platia dane. Pokyny kráľa Štefana sem alebo tam, svoje povinnosti k inojazyčným menšinám žijúcim v Maďarsku vykonávajú mimoriadne skúpo. Z vysokých daní, ktoré tu odvádzame do štátneho rozpočtu, sotva sa nám späť niečo vráti na podporu našej kultúry. Štát je mimoriadne bohatý, ked' treba podporovať svojich za hranicami, a chudobný ako kostolná myš, ked' ide o podporu menšína žijúcich na jeho území. Preto nás jedený týždenník, rozhlasová a televízna polhodinka, ... len živoria a sú občas na pokraji zániku, ako tie naše organizácie a časopisy, ktoré už pre nedostatok financií museli zaniknúť. Maďarskí politici aj sami sú si vedomí tejto slabej stránky ich národnostnej politiky, ked' za vzor pre okolité štáty odporúčajú stále Južné Tirolsko, Katalánsko, Fínsko, no nikdy nie Maďarsko. Je to aj nepriame uznanie svojej mimoriadne zlej národnostnej politiky.

Summa summarum: maďarské učiteľské zbory, maďarskí kňazi v každej slovenskej osade, maďarské noviny, sochy, sikulské brány a nadpisy, diskriminácia nemaďarského obyvateľstva, zvýhodňovanie Maďarov na úkor národnostných menšína, vytváranie všade maďarskej prevahy nad menšinami, a hlavne nedopustiť, aby si mladé menšinové generácie zachovali svoju kultúru a jej základ, svoju reč. Bohatstvo pre svojich a chudoba pre nás... To je skutočná tvár maďarskej národnostnej politiky. V zrkadle týchto skutočností je veľmi otázne, či predstaviteľ práve tejto krajiny, signatár onej „Knihy zapýrenej od svojho obsahu“ Csaba Tabajdi, je ten najvhodnejší na funkciu hlavného rozdeľovača menšinovej pravdy v Strasbourgu. Nie všetci Maďari majú takýto prístup, ale tí, ktorí sa takto správajú voči menšinám, skôr či neskôr sa budú musieť naučiť nielen dobre žiť v Karpatskej kotline, ale aj ľudsky spolunažívať s ostatnými národmi našej spoločnej Európy.

**V záujme uspokojivého vyriešenia vyššie načrtnutých, ale aj nenačrtnutých, ale
v skutočnosti existujúcich problémov**
ŽIADAME

vládu Maďarskej republiky a Maďarský parlament:

1. Aby *Zákon LXXVII. z roku 1993 o právach národných a etnických menšína* spolu s národnosťami prepracovali na skutočný menšinový zákon, ktorý bude obsahovať nie iba prázdne slová, ale aj konkrétnu pomoc menšinám, a tiež aj sankcie proti tým, ktorí menšinový zákon nie sú ochotní dodržiavať.
2. Aby tam, kde žije národnosť bola nie takzvaná, ale skutočná národnostná materská i základná škola.
3. Aby národnostné stredné školy boli nielen takzvané, ale skutočné a v počte primeranom národnosti.
4. Aby národnostné samosprávy boli nie takzvané, ale skutočné, materiálne i finančne dostatočne zabezpečené z daní odvádzaných od členov danej národnosti.

6. Aby národnostné vysielanie Maďarského rozhlasu a Maďarskej televízie boli na úrovni financované, technicky zabezpečené, samostatne hospodáriace jednotky.
7. Aby aspoň ten nás jedený slovenský týždenník bol počtovo rozšírený, materálne nie iba spoločne ale celkovo štátom zabezpečený.
8. Aby naše dve divadlá boli nielen do sveta propagované, ale aj v skutočnosti existujúce celky: divadelný súbor + budova + finančné zabezpečenie ich fungovania.
9. Aby štát bez zvyšku plnil svoje povinnosti voči menšinám žijúcim na jeho území vyplývajúce z medzinárodných zmlúv, chárt, dohôvorov, z maďarskej ústavy a z národnostného zákona.

Vládu Slovenskej republiky a Slovenský parlament:

Aby v otázke zabezpečenia požiadaviek maďarskej menšiny na Slovensku a slovenskej menšiny v Maďarsku prešli na princíp vzájomnosti, a aby tak dosiahli dostatočne vyváženú, rovnakú úroveň zabezpečenia týchto dvoch národnostných menší.

Európsky parlament:

Aby v nádeji zmierenia existujúcich nepokojo medzi Maďarmi a Slovákm nepodľahol dezinformáciám o stave maďarskej menšiny na Slovensku a slovenskej menšiny v Maďarsku, ale aby sa o skutočnej pravde presvedčil na mieste činu a meral rovnakým metrom na oboch stranach. Ak nechceme zbytočne zvyšovať napätie a roznecovať vášne, potom problémy národnostných menší musíme riešiť na oboch stranach rovnako.

Budapešť 6. december 2007 Gregor Papuček

Čo je zmyslom ľudského života

Človek žije vo svete a pýta sa na zmysel svojho bytia. Je to stará, nikdy neumíkajúca otázka ľudstva. Žijeme a pracujeme, nesieme bremená a starosti, prežívame radosti a bolesti, úspech a neúspech, snahu a zlyhanie; starneme a vieme, že na konci je smrť. Nevieme ani ako, ani kedy. Ale vieme, že ideme v ústrety ukončeniu života, že naše ľudské bytie vo svete je poznačené smrťou. K čomu je to všetko? Je tento život hodný aby bol žitý? Čo je zmyslom našej existencie? (Emerich Coreth)

Čo rozumieme slovom „zmysel“

Ked' počujem dajakú výpoved' a *rozumiem* jej, vtedy postihujem jej *zmysel*. Zmysel je to čím je niečo zrozumiteľné. Musíme si uvedomiť, že niektoré otázky sa zdajú byť záhadné práve preto, že im v skutočnosti celkom dobre nerozumieme. Zistíť, že otázka nedáva *zmysel*, alebo že dáva iný zmysel, než sa na prvý pohľad zdá, môže byť nemenej objavné, než objaviť odpoveď na inú otázku v laboratóriu či na vedeckej expedícii. Na čo sa vlastne pýtame, ked' si kladieme otázku aký je zmysel života? „Ja osobne mám pocit, že ked' sa vo mne objaví taká otázka, potom ide v podstate o to, že chcem počuť dajaký *príbeh*, ktorý mi dáva zmysel a ktorého som *súčasťou*. Pre niekoho prináša taký príbeh *Biblia*, pre niekoho iného Marxov

Kapitál, alebo *Pán prsteňov* (...). Zdá sa mi teda, že otázka o zmysle života, (...), nie je otázkou v pravom slova zmysle – to znamená otázkou, ktorú by bolo možné zodpovedať konštatovaním dajakých *faktov*“, myslí si filozof Jaroslav Peregrin. Zmysel je to, *čím je niečo priateľné*, ale je to *viac* než len porozumenie. Ked’ používam dajaký nástroj, chápem, čo je a pre čo slúži. Rozumiem jeho zmyslu zo zmyslupnej *súvislosti* medzi konaním a cieľom. Jeho zmyslom je teda to, čím je užitočný, účelný pre dosiahnutie dajakého *cieľa*. A ked’ vnímam tento cieľ ako *zmysluplný*, stáva sa pre mňa aj konanie zmysluplným. Zmyslom je teraz to, *čím je niečo uskutočiteľné*, čo ukazuje konanie ako niečo čo „*stojí za námahu*“. Vo všeobecnosti môžeme povedať, že „*zmysel je to, skrze čo je niečo zrozumiteľné a priateľné – pre teoretické poznanie. V tom je potom dôvod toho, že niečo je žiaduce a prevediteľné – pre praktické chcenie a konanie*“*,* vysvetľuje Coreth. V prenesenom význame označujeme slovom *zmysel* význam, duchovný obsah, cieľ a účel dajakého úsilia. Zmyslom je to, čo sa vypláca, v gréckej filozofii to posledné, najvyššie a definitívne, o čo sa človek usiluje, *ciel*, *nad ktorý ďalší si už nemožno pomyslieť* (O. Höffe). Chápeme zmysel jednotlivých obsahov: výpovedí, vecí a udalostí, činov a zariadení. Ale jednotlivé obsahy nechápeme izolované. Ich zmysel sa ukazuje v *zmyslovej súvislosti*, len z ktorej je možné pochopiť to, čo je jednotlivé. Môže to byť teoretická významová súvislosť. Jednotlivé slovo chápeme v jeho plnom zmysle až zo súvislosti výpovede. Zmysel výpovede sa ukazuje plňie až zo širšej súvislosti reči, rozhovoru alebo písaného textu, jednotlivý zmyslový obsah je pochopiteľný až zo zmyslového celku. Zmyslovým celkom môže byť aj praktická *súvislosť* konania, z ktorej chápeme jednotlivé činy alebo úkony, nástroje či zariadenia ako *zmysluplné*. Aj keď sa tento zmysel vyjavuje až pri praktickom narábaní s vecami, je to predsa *porozumenie*. Obsah sa mi stáva zrozumiteľným vo svojom *zmysle* a preto aj priateľným a žiadúcim. Bezprostredná – teoretická či praktická – zmyslová súvislosť však ukazuje opäť na väčší celok: na širšiu *súvislosť* nášho života. Nadobudli sme celkový pohľad na *svet* a vytvorili sme si vlastné hodnotenie sveta, svojho života a konania vo svete. Získali sme skúsenosti a presvedčenie, vytvorili sme si vlastné názory. Stanovujeme *ciele* a plány, ktorými jednotlivým veciam, o ktorých hovoríme a ktoré robíme, dávame *zmysel v celku* svojho zmyslového projektu. Tento *celok* môžeme označiť ako *svetový názor*, alebo ponímanie života, alebo jednoducho ako svoj „*svet*“, konštuuje Coreth. Prirodzeným a nevyhnutným *stredom* môjho sveta som vždy *ja sám*. Človek je do sveta pevne začlenený, vrastá do neho a *pokračuje* v ňom. Vo vzťahu človeka k svetu rozlišujeme medzi bytím a vlastnením („*byt*“ a „*mat*“). Na jednej strane sa veci stávajú našimi vecami, ale paralelne s tým sa aj my sami stávame akosi „*ich*“. Preto veľmi záleží na tom, ako sa dokážeme brániť prirodzenej tendencii vecí a majetku, aby

sa úlohy obrátili a my sme sa stali otrokmi – čiže majetkom – toho, čo vlastníme (J. Sokol). Tento náš „svet“ sa teraz otvára ako síce mnohotvárny a mnohovrstevný, ale predsa jednotný zmyslový celok, v ktorom žijeme a sami sebe *rozumieme*. Každý má svoj vlastný svet, ktorý sa celkom nekryje so svetom druhého. Tento svet je však zmysluplnou jednotou a celkom len preto, lebo všetky jednotlivé obsahy sú v ňom chápane a uskutočňované vo vzťahu k spoločnému *zmyslovému základu*, k stredu, ktorý im dáva zmysel. Až z tohto zmyslového základu nadobúdajú svoj *plný zmysel*. Až zo zmyslového projektu daného do vzťahu k najhlbšiemu základu zmyslu, ktorý určuje *celok*, sa konštituuje *jednota* sveta rozumenia, v ktorom žijeme, hovoríme a konáme. Tento *ústredný zmysel* iste nebude v našom živote a konaní určovať všetko rovnakým spôsobom. Existujú veľmi rôzne vrstvy a veľmi rôzne dimenzie zmyslu. Bezprostredné naplnenie zmyslu života prežívame už v úsilí dosiahnuť *ciel*, napríklad v zamestnaní, ešte viac v láske, starostlivosti a pomoci druhým ľuďom, vo všetkom, v čom sa otvárame pravým *hodnotám* a usilujeme sa o *dobro*. Ako zmyslom *naplnený* býva chápany taký život, v ktorom človek môže vo svete uplatniť všetky stupne svojej *vnútornej slobody*, svoje nadanie a dispozície. Ale jestvuje aj márna námaha, bieda a neúspech, utrpenie, ktoré sa zdá *nezmyselné* a je aj smrť, ktorá sa k nám blíži a ohrozenie každý zmysel života skazou. Vtedy sa pýtame na zmysel *celého* nášho života. Zmysel sám sa väčšinou odhaľuje až na *konci* ľudského života. V starobe sa človek pozera späť a hodnotí priebeh, plnosť a intenzitu osobného prežívania. *Vyznávam, že som žil*, nazýva básnik Pablo Neruda spomienky na svoj život, a plnosť jeho skúseností a zážitkov, o ktorých podáva správu, mu dovoľuje byť so svojím životom spokojný. Vieme však, že nie všetci premýšľajúci ľudia dokázali dospiť k takému pozitívному hodnoteniu, aj keď mali v živote úspech. Arthur Schopenhauer alebo Lev Tolstoj boli zameraní na koniec života, neboli schopní vydať sa cestou životnej perspektívy, nedokázali oceniť podiel šťastia a neštastia, úspechu a neúspech, lásky a utrpenia vo svojom živote, pretože v ich pohľade bola výlučne len *pominutelnosť*. Tolstoj bol presvedčený, že nič nie je skutočne významné, čo nemá *večné trvanie*, alebo nesmeruje k niečomu inému, čo zostáva. Tomuto názoru môžeme porozumieť aj tak, že je to práve *smrtelnosť*, ktorá robí život vzácnym, jedinečným a cenným (A. Flew). Človeka, ktorý hodnotí život na základe kritérií *večnosti*, nie je možné zneistitiť (P. Edwards). Dopustili by sme sa však chyby, keby sme tvrdili, že ľudský život, hodnotený bežnými kritériami nemôže mať žiadnu cenu. „*K hodnoteniu a váženiu významu života pristupuje teda v každom prípade stanovisko založené na subjektívnom posúdení, ktoré je zakotvené v jedinečnosti osobnosti každého človeka. Volba perspektívy, systém vzťahov, bilancovanie zmyslu má základ v jadre osobnosti, ktoré si nikto nemôže slobodne zvoliť a ktoré mu bolo dané prírodou ako*

dispozícia“, tvrdí Miloš Raban. Dnes sa ukazuje, že človek sa nezaobíde bez *posledného*, nosného zmyslu svojho bytia vo svete. Musí to byť *celkový zmysel života*, ktorý zahŕňa všetky oblasti ľudskej skúsenosti. Coreth hovorí, že „*takým môže byť len vtedy, keď je stanovený nepodmienene, nezrušiteľne a neprekonateľne na absolútном základe zmyslu.*“

Človek je *transcendencia*. Uskutočňuje svoju vlastnú bytosť tým, že sám seba prekračuje. Uskutočňuje sám seba tým, že sám seba *transcenduje*. To sa uskutočňuje pri každom opravdivom a oddanom „otvorení sa“ nepodmienenej pravde, dobru a kráse, personálnej hodnote a spoločenstvu. Keď sa v tom uskutočňuje dajaký *zmysel* ľudského bytia, je to *zmyslové dianie*. Ale keď sa v tom uskutočňuje absolútny, už nerelativizovateľný zmysel bytia, predpokladá to *absolútny základ zmyslu*, ku ktorému smerujeme, keď prekračujeme samých seba, a v ktorom nachádzame *zmysel* svojho bytia. Pri všetkej podmienenosťi konkrétnych životných okolností človek prežíva sám seba v *horizonte absolútnej*. Vždy predpokladá – či chce alebo nechce – ako *podmienku* seba samého niečo absolútne, čo tvorí posledný a *nepodmienený* základ zmyslu ľudského bytia. Celkový horizont zmyslu už nemôže byť konštituovaný jednotlivým zmyslovým obsahom vo vnútri tohto horizontu, ale niečím, čo tento horizont zásadne prekračuje. Základ zmyslu musí byť absolútne *transcendentná* skutočnosť. Keď však má zakladať a zaručovať tiež zmysel *personálneho bytia* človeka, zmysel a hodnotu *personálneho vzťahu*, nemusí ním byť absolútne Ty, s ktorým sa vo všetkom stretávame a ktoré nás vo všetkom oslovuje, je vo všetkom prítomné a vo všetkom pôsobí? Tento najhlbší základ zmyslu je vždy *predpokladom* celkového zmyslu nášho ľudského sveta, ale nikdy ho v plnosti nechápeme. Je pozadím, ktoré dáva zmysel, ale zostáva skryté a my ho v bezmocnosti ľudskej reči nazývame „Bohom“, vysvetľuje Coreth. Čo je mienené slovom „Boh“, tomu porozumieme až vtedy, keď pochopíme, že ide o nám ľuďom určenú odpoved' na celkovú otázku o zmysle ľudského bytia. Aj súčasný človek má bytosťne ľudské otázky a potreby. Vo svojom osobnom živote prežíva *vzťah* k absolútnej. Stojí pred nevyhnutnou otázkou, ktorá sa týka *absolútneho základu zmyslu*. A preto stále ešte jestvuje opravdivá skúsenosť zmyslu, ktorá vychádza z *vieri v Boha*. O túto vieri je treba zápasíť a vždy znova ju osvedčovať a prehlbovať. Keď to robíme prežívame v nej *najhlbšiu*, všetko prenikajúcemu a osvetľujúcemu *zmysluplnosť svojho bytia*. Otvára sa nový horizont rozumenia, v ktorom sa všetko ukazuje v novom svetle a v hlbšom zmysle. Všetko – každá udalosť, každé stretnutie a každá úloha – sa stáva novým spôsobom „*zmysluplným*“, keď sa vzťahuje k Bohu a z Boha je chápané, zdôrazňuje Coreth a dodáva: „*Tak sa z pravej a žitej viery v Boha vytvára nový svet rozumenia, v ktorom sú všetky obsahy ‘chápané’ na základe ich*

najhlbšieho zmyslu, a tak „prežívané“ ako zmysluplné. To ukazuje, že vlastným zdrojom, existenciálnym miestom pýtania sa na Boha a viery v Boha je otázka zmyslu ľudského bytia a – ako odpoveď na ňu – skúsenosť zmyslu, ktorá nachádza svoj posledný dôvod a základ len v Bohu.“

Vôľa k zmyslu

„Mám dvadsaťdva rokov, akademický titul, luxusné auto, som finančne zabezpečený a mám k dispozícii viac sexu a moci, než môžem zvládnut“. Musím sa však pýtať sám seba, aký to má všetko zmysel.“ (citované z jedného listu, ktorý dostal Viktor E. Frankl) Nejde len o pocit nezmyselnosti, ale aj o pocit prázdnosti, ktorý Frankl označuje a opisuje ako „existenciálne vákuum“. Zdá sa, že existenciálne vákuum sa šíri čoraz viac. Frankl hovorí: „Kedykoľvek sa ma pýtajú, ako vysvetlím objavenie sa *existenciálneho vakuua*, snažím sa poukázať na túto skutočnosť: Na rozdiel od zvieraťa, človeku žiadne inštinkty nehovoria, čo musí; *dnešnému človeku už nehovoria žiadne tradície, čo je jeho povinnosť*; a často sa zdá, že už nevie, čo, vlastne chce. Tým viac je orientovaný na to, že chce buď iba to, čo robia iní, alebo robí iba to, čo iní chcú. V prvom prípade ide o *konformizmus*, v druhom o *totalitarizmus*. (...). Veľmi presne si spomínam, ako nás náš stredoškolský profesor poúčal, že život ‘nakoniec nie je nič iné než proces spaľovania, proces oxidácie‘, na čo som (...) vyskočil a oboril som sa na neho s otázkou: *„Ak je to tak, potom aký zmysel má život?“*“ Redukcionizmus je *nihilizmus* dneška. Zatial’ čo nihilizmus včerajška sa prezádzal rečami o ničote, robí to dnešný nihilizmus slovným zvratom „nič iné než“. Či už sa rodičovská láska vyhlasuje za „nič iné než narcizmus“, alebo sa v piateľstve nevidí „nič iné než sublimácia homosexuálnych sklonov“ (J. B. Fabry). Jedna redukcionistická definícia hodnôt hovorí, že nejde o nič iné než o reaktívne výtvory a obranné mechanizmy. Na túto interpretáciu raz Frankl reagoval, keď povedal, že by neboli nikdy a za žiadnych okolností ochotný žiť pre svoje reaktívne výtvory alebo dokonca zomrieť za svoje obranné mechanizmy. Desivý vplyv, ktorý má indoktrinácia v podobe *redukcionizmu* nemožno podceňovať. Motívy sa už vopred neberú vážne, nič sa nepovažuje za opravdivé, všetko sa vysvetľuje ako výsledok a výraz nevedomej psychodynamiky. Hlbinná psychológia sa rada označuje aj za demaskujúcu psychológiu. A demaskovanie je úplne legítíme. Musí sa však zastaviť tam, kde demaskujúci psychológ narazí na niečo *opravdivé*, na niečo skutočne ľudské v človeku, čo sa nedá demaskovať, teda tam, kde už niet čo demaskovať. Ak sa tam však nezastaví, potom demaskuje už iba jediné, totiž svoj vlastný nevedomý motív, vlastnú nevedomú potrebu bagatelizovať a ničiť ľudské hodnoty v človeku. Štatistické výskumy, ktoré urobila Edith Weisskopfová-Jelsonová a jej

spolupracovníci, ukázali, že americkí študenti pripisujú najvyššiu hodnotu *chápaniu seba samého*. Prehnany sklon k sebachápaniu sa dá vysvetliť ako reakcia na pocit nezmyselnosti. Človek sa obracia iba vtedy len sám k sebe, vtedy sa zaoberá a zamestnáva interpretáciou seba samého, keď stroskotalo jeho pôvodné naliehavé úsilie, keď je *frustrovaný pri hľadaní zmyslu*. Pokiaľ ide o hodnotové poradie u študentov, ktorých skúmala Weisskopfova-Jelsonová, popri sebachápaní stojí v popredí *sebarealizácia*. Ale kto si takto kladie za cieľ sebarealizáciu, prehliada a zabúda, že človek sa koniec koncov môže sebarealizovať iba do tej miery, do akej napĺňa *zmysel*, ktorý je vo svete, a nielen v ňom samom. Inými slovami, sebarealizáciu si nemožno klásiť za cieľ, lebo sa dostavuje ako *vedľajší účinok* toho, čo Frankl nazýva *sebatrancendenciou* ľudskej existencie. Hovorí: „*Chápem tým základný fakt, že ľudské bytie poukazuje na niečo mimo neho, čo už nie je ono samo – na niečo alebo na niekoho: na zmysel, ktorý má byť naplnený, alebo na bytie blízneho, ktorého stretáva.*“ Podľa Emmanuela Lévinasa, druhý človek sa mi zjavuje vo svojej tvári ako „*bytosť*, ktorá (...) prichádza z dimenzie výšky, z dimenzie transcendencie, a (...) môže sa prezentovať ako cudzinec, bez toho, aby sa stavala proti mne ako prekážka, či ako nepriateľ. (...) Druhý, ktorý mi vládne vo svojej transcendencii je tiež cudzinec, vdova a sirota, voči ktorým mám povinnosť.“ Jeden aspekt *sebatrancendencie*, zásadný fakt, že človek siaha mimo seba samého k dajakému zmyslu, aby ho naplnil – a najprv vlastne vôbec *odhalil* sa Frankl snaží zachytiť motivačne teoretickým konceptom „vôle k zmyslu“. Vôle k zmyslu možno považovať za významnú motivačnú hodnotu. Ľudia sa usilujú o *naplnenie zmyslu*, o dosiahnutie zmysluplného života (Rolf H. von Ecartsberg). A. H. Maslow podčiarkuje a zdôrazňuje, že vôle k zmyslu považuje za *prapôvodné úsilie človeka*. Biológ z Edinburskej univerzity C. H. Waddington konštatuje, že „*skutočná túžba po zmysle je podstatným aspektom ľudskej prirodzenosti.*“ S. Kratochvíl a I. Plaňava z brnenskej univerzity dokázali na základe testov a štatistik, že „*vôle k zmyslu je skutočne špecifická potreba, neredukovateľná na iné potreby a je vo väčšej alebo menšej miere vlastná všetkým ľuďom.*“ Sociológovia z Univerzity Johna Hopkina urobili štatistický výskum u 7948 amerických študentov a v jeho rámci zistili, že najmenej 78 percent z nich považuje za najdôležitejšie nájsť vo svojom živote zmysel a 67 percent sa pri voľbe svojho povolania riadilo želaním byť užitočný pre iných, pre spoločnosť, zatiaľ čo 16 percent považovalo za cieľ svojho snaženia zarobiť si čo možno najviac peňazí (*Study Reports Student Views as Moderate*, Los Angeles Times z 12. 2. 1971). Vôle k moci a vôle k slasti, princíp slasti sa v skutočnosti objavuje iba vtedy, keď je *frustrovaná* vôle k zmyslu. Vôle k slasti je však nielen v rozpore so sebatrancendenciou, ale stojí v ceste sebe samej. Čím viac sa človek usiluje o slast', tým viac mu *uniká*. Čím viac sa

ženie za šťastím, tým viac si šťastie *odháňa*. Aby sme to pochopili, stačí iba prekonáť predsudok, že človek sa v podstate usiluje o to, aby bol šťastný. V skutočnosti chce, aby mal na to *dôvod*. A ak má na to *dôvod*, pocit šťastia sa objaví *sám od seba*. Naopak v tej miere, v akej sa zameriava priamo na pocit šťastia, stráca dôvod, ktorý na to môže mať, a pocit šťastia sa *stráca*. Inými slovami, šťastie môže byť *do-cielené* a nemôže byť *za-cielené*. Za šťastím sa nedá hnať, musí z niečoho *vyplynúť*. Namiesto toho, aby *slast'* zostala tým, čím musí byť, ak sa má vôbec objaviť, totiž *účinkom* (vedľajším účinkom *sebatrascendencie*, vedľajším účinkom *naplneného zmyslu* a stretávajúceho sa *bytia*), stáva sa teraz jediným predmetom a obsahom pozornosti, konštatuje Frankl. Je otázne, či nemusí s tradíciami zaniknúť aj *zmysel*, ktorý sprostredkujú. Frank si myslí, že nemusí a to preto, že zánik tradícií sa v žiadnom prípade netýka zmyslu, ale iba hodnôt. Zmyslu sa rozpad tradícií netýka. Je totiž vždy niečo jedinečné a neopakovateľné, čo má byť vždy iba *odhalené*, zatiaľ čo hodnoty sú univerzálie zmyslu, ktoré sú obsiahnuté nie v jednorazových, jedinečných situáciách, ale v situáciach, ktoré sú typické, opakujú sa, a teda vyznačujú ľudské podmienky. Život tak môže zostať v každom prípade *zmysluplný* aj vtedy, ak by zmizli všetky tradície sveta a nezostala by ani jediná všeobecne platná hodnota. V živote však nejde o dávanie zmyslu, ale o jeho *hľadanie*. Mladí ľudia sú vo svojej pôvodnej vôli k zmyslu *frustrovaní*. Potom vezmú LSD a svet, ktorý sa javí ako nezmyselný, zrazu pre nich nadobúda obrovskú naplnenosť zmyslom. Nie je to však žiadny zmysel, ale len *pocity zmyslu*. A mladí ľudia sa uspokoja len s pocitmi zmyslu, a v tom sa skrýva veľké nebezpečenstvo. Tak sa tiež môže stať, že mladí ľudia, ktorí berú LSD, sa uspokoja s tým, že uniknú zo zmyslovej prázdnoty tak, že si zaobstarajú *subjektívny* pocit zmyslu, ale skutočným úlohám vo svete sa budú vyhýbať a žiť mimo nich. Pri hľadaní zmyslu vedie človeka *svedomie*. Jedným slovom, svedomie je orgán zmyslu. „*Mohli by sme ho definovať ako schopnosť vnímať útvary zmyslu v konkrétnych životných situáciách*“, vysvetľuje Frankl. Žijeme v čase šíriaceho sa pocitu nezmyselnosti. Preto musí výchova nielen sprostredkúvať vedomosti, ale aj zjemňovať svedomie tak, aby človek mal dostatočne vnímaný sluch a počul požiadavku obsiahnutú v každej jednotlivej životnej situácii. Akokoľvek, viac než inokedy výchova musí byť výchovou k *zodpovednosti*. Žijeme v spoločnosti nadbytku, ale tento nadbytok nie je iba nadbytok materiálnych vecí, ale aj *nadbytok informácií*, informačná explózia. Ak chce človek obstáť v záplave dráždiel, ktoré prinášajú masové médiá, musí vedieť, čo je dôležité a čo nie, čo je podstatné a čo nie, jedným slovom, čo má *zmysel* a čo nie. Zmysel nemožno dávať, musí byť *nájdený*. Dávať zmysel by smerovalo k *moralizovaniu*. Morálka v starom ponímaní čoskoro dohrá svoju úlohu. Skôr alebo neskôr totiž už nebudem moralizovať, ale budeme morálku *ontologizovať*

– dobré a zlé nebude definované ako niečo, čo máme prípadne nemáme robiť, ale ako „*dobré sa nám bude javiť to, čo podporuje naplnenie zmyslu uloženého nejakej bytosti a ktorý sa od nej vyžaduje, a za zlé budeme považovať to, čo naplnenie tohto zmyslu brzdí*“ konštatuje Frankl. Morálka teda musí byť ontologizovaná, existencializovaná a fenomenologizovaná. Fenomenologická analýza bezprostredného, nefalšovaného zážitku, ako ju môžeme nájsť u obyčajného „človeka z ulice“ a ktorú stačí iba preložiť do vedeckej terminológie, by nám totiž odhalila, že človek v dôsledku svojej vôle k zmyslu – nielen hľadá zmysel, ale ho aj nachádza, a to trojakým spôsobom. Po prvej vidí zmysel v tom, že niečo *urobí alebo vytvorí*. Ďalej vidí zmysel v tom, že niečo *prežije*, niekoho *má rád*. Ale dokonca ešte aj v beznádejnej situácii, v ktorej sa nachádza bez pomoci, vidí za istých okolností *zmysel*. Záleží na *stanovisku a postoji*, aký zastáva pri stretnutí s nevyhnutným a nezmeniteľným osudom. Stanovisko a postoj mu umožňujú, aby vydal svedectvo o niečom, čoho je schopný iba človek – *prenieť utrpenie na výkon*. V dôsledku pôvodného sebachápania pre človeka z ulice je život reťazou situácií, do ktorých je postavený, ktoré má vždy tak či onak zvládnut’ ktoré vždy majú nejaký celkom určitý zmysel, ktoré sa týkajú jedine jeho a jedine na neho kladú požiadavky. A pôvodné sebachápanie mu hovorí, že musí nasadiť všetky sily, aby tento zmysel objavil. Z fenomenologickej analýzy hodnotového života človeka z ulice možno vydestilovať axiológiu, pre ktorú je charakteristická trichotómia. Existujú tri hodnotové kategórie, a to *tvorivé hodnoty, zážitkové hodnoty a postojové hodnoty*. Sú ľudia, ktorí sa povzniesli k najvyššiemu výkonu iba tvárou v tvár životnej katastrofe. Frankl uvádza list jedného väzňa, ktorý napísal z väzenia: „*Vo veku 54 rokov, finančne totálne zruinovaný, vo väzení, som prekonal hlbokú premenu. Stalo sa to jednej noci v tichu mojej cely a potom som uzavrel mier so svetom a so sebou samým. Našiel som skutočný zmysel svojho života a čas môže jeho naplnenie iba odsunúť, ale nemôže mi zabrániť v jeho naplnení. Život je predsa taký nádherný – objímam ho, nemôžem sa dočkať rána.*“ Albert Einstein raz povedal: „*Kto pocituje svoj život ako nezmyselný, ten je nielen nešťastný, ale aj sotva životaschopný.*“ V skutočnosti človek môže prežiť iba vtedy, keď žije pre niečo, zdôrazňuje Frankl a dodáva: „*A ako sa mi zdá, platí to nielen o prežití jednotlivca, ale aj o prežití ľudstva. (...). Byť človekom znamená byť zameraný a zacielený na niečo, čo nie je on sám. Pokial ľudská existencia už neukazuje za seba samu, zostať žiť nebude mať zmysel ba bude to nemožné.* Toto poučenie sa mi dostalo počas troch rokov, ktoré som musel prežiť v Terezíne, Osvienčime a Dachau.“ Medzitým vojenskí psychiatri na celom svete potvrdili, že najschopnejší pre prežitie boli tí vojnoví zajatci, ktorí boli orientovaní na *budúcnosť*, na nejaký *cieľ v budúcnosti*, na nejaký *zmysel*, ktorý bude nutné v budúcnosti naplniť. Nemalo by platiť niečo analogické aj tam, kde ide

o ľudstvo a jeho prežitie? Frankl hovorí: „Ak sa majú nájsť hodnoty, ak sa má nájsť zmysel, ktorý platí pre všetkých, potom musí ľudstvo, ktoré pred tisícročiami vytvorilo monoteizmus, vieru v jedného Boha, urobiť aj ďalší krok, totiž uvedomiť si jednotu ľudstva. Viac než kedykoľvek predtým dnes potrebujeme nejaký monoantropizmus.“

Orientácia na budúcnosť

Dejiny nie sú pohybom na indiferentnej časovej osi, ale sú viazané na *udalosti*. Pochopiť udalosti, to znamená pochopiť *zmysel* dejov a diania, predstavuje jedinú cestu k porozumeniu dejinám. Nie teda len chronológia, ale nahliadnutie diania obdareného zmyslom, teda *kairológia* (kairos = plnosť času), je tým, čo nám poskytuje kľúč k dejinám. Kairologicky nazerať na následnosť dejinných udalostí znamená *rozumieť* tomu, čo sa vlastne v čase deje. Ide teda o *zmysel* dejín, o to, ako sa zmysel udržuje, rozvíja, jednoducho ako pulzuje život *zmysluplného* celku všetkého bytia – a nie o nanášanie izolovaných momentov na časovú os. Pochopiť zmysluplné *súvislosti* znamená pochopiť vzťah udalosti k prirodzeného *celku*, prípadne k prirodzeným celkom, znamená to porozumiť si s *minulosťou* – a tým aj s *prítomnosťou* a *budúcnosťou* (R. Palouš). „Je iný svet možný?“ „Áno, je možný!“ Iný svet bude možný vtedy, keď dokážeme čítať v knihe *budúcnosti* a keď si uvedomíme okamih, v ktorom doterajšie úsudky sa stávajú predsudkami, a teda väzením, z ktorého sa musíme osloboodiť. Vtedy keď budeme mať odvahu sa dôsledne odpútať od „starého a známeho brehu rieky“. Prišiel čas, kedy je to treba urobiť. A zvlášť my Európania sme povolaní, aby sme išli príkladom a dali silu a dôveru *zjednotenej Európe*, ktorá by sa tak mohla stať nositeľkou veľkých poslaní, ktoré nikto z nás nemôže sám realizovať (G. Amato, L. Pozzi). Predovšetkým musíme trvať na „*otvorenom konci*“ dejinného príbehu myslí si Sokol. To znamená na tom, že vo svete a sami v sebe sice vidíme zreteľné posuny, ktoré vedú istým smerom a nie sú len chaotickým „Brownovým pohybom“ jednotlivcov. Nikto a nič nám však nedáva právo hlásať, že vieme „kam“ tento pohyb vedie a „kde“ by mal skončiť. Či sa nám prejavy *dejinných zmien* páčia alebo nepáčia, mali by sme ich pozorne sledovať a tiež *hodnotiť*. Dejiny iste nie sú, ako si naivne predstavovali osvetenci, koľajnicou, ktorá viedie do lepšieho sveta. Úžasný rozvoj komunikácií, splývanie a miešanie rôznych kultúr, zanikanie miestnych odlišností a tradícií a vznik *celosvetového životného štýlu* s rovnakým oblečením, rovnakou hudbou a podobnými predstavami o šťastí – to všetko ju jednoducho je. Nie však ako zjavenie vôle absolútneho Ducha, ale ako výzva pre naše myslenie a konanie, čo s novými možnosťami dokážeme *urobiť* a akým zneužitiam dokážeme *zabrániť*.

Literatúra

- Amato, G., Pozzi, L.: *Je jiný svět možný? Cesta k pochopení a změně.* Brno: Doplněk, 2007, s. 7-8.
- Coreth, E.: *Co je člověk? Základy filozofické antropologie.* Praha: Zvon, 1997, s. 183-186.
- Einstein, A.: *Mein Weltbild.* Vyd. C. Seelig. Ullstein, Berlin 1970. In: Frankl, V. E.: *Vôľa k zmyslu.* Bratislava: Lúč, 2010, s. 31.
- Edwards, P.: *Unglaube Pessimismus und Sinn des Lebens,* In: N. Hoerster (Vyd.), *Glaube und Vernunft.* dtv. München 1979, s. 287. In: Raban, M.: *Duchovní smysl člověka dnes. Od objektivního k existenciálnímu a věčnému.* Praha: Vyšehrad, 2008, s. 19.
- Fabry, J. B.: *The Pursuit of Meaning – Logotherapy Applied to Life.* 2. vyd. Beacon Press, Boston 1969. In: Frankl, V. E.: *Vôľa k zmyslu.* Bratislava: Lúč, 2010, s. 13.
- Flew, A.: *Tolstoi and the Meaning of Life,* v: Ethics, 73 (1963) s. 110-118. In: Raban, M.: *Duchovní smysl člověka dnes. Od objektivního k existenciálnímu a věčnému.* Praha: Vyšehrad, 2008, s. 19.
- Frankl, V. E.: *Pathologie des Zeitgeistes.* 1. vyd. Viedeň 1955. 3 vyd. *Psychotherapie für den Laien,* Freiburg im Breisgau 1972. In: Frankl, V. E.: *Vôľa k zmyslu.* Bratislava: Lúč, 2010, s. 11.
- Frankl, V. E.: *Ärztliche Seelsorge.* 8. vyd., Deuticke, Viedeň 1971. In: Frankl, V. E.: *Vôľa k zmyslu.* Bratislava: Lúč, 2010, s. 11.
- Frankl, V. E.: In: *Handbuch der Neurosenlehre und Psychotherapie.* Z v. III, Urban & Schwarzenberg, Mnichov 1959. In: Frankl, V. E.: *Vôľa k zmyslu.* Bratislava: Lúč, 2010, s. 16.
- Frankl, V. E.: *Der unbedingte Mensch* Deuticke, Viedeň 1949. In: Frankl, V. E.: *Vôľa k zmyslu.* Bratislava: Lúč, 2010, s. 17.
- Frankl, V. E.: *Die Psychotherapie in der Praxis.* 2. vyd., Deuticke, Viedeň 1961. In: Frankl, V. E.: *Vôľa k zmyslu.* Bratislava: Lúč, 2010, s. 19.
- Frankl, V. E.: In: *Die Sinnfrage in der Psychotherapie.* Vyd. von N. Petrilowitsch. Wissenschaftliche Buchgesellschaft, Darmstadt 1972. In: Frankl, V. E.: *Vôľa k zmyslu.* Bratislava: Lúč, 2010, s. 28.
- Frankl, V. E.: *Vôľa k zmyslu.* Bratislava: Lúč, 2010, s. 11-32.
- Höffe, O.: *Personale Bedingungen eines sinnerfüllten Lebens. Eine etnisch-philosophische Erkundung.* In: Kühn/Petzold, Psychotherapie und Philosophie, Paderborn, 1992, s. 396. In: Raban, M.: *Duchovní smysl člověka dnes. Od objektivního k existenciálnímu a věčnému.* Praha: Vyšehrad, 2008, s. 18.

Kratochvíl, J., Plaňava, I.: Nepubl. rukopis. In: Frankl, V. E.: *Vôľa k zmyslu*. Bratislava: Lúč, 2010, s. 18.

Lévinas, E.: *Totalita a nekonečno. Esej o exteriorite*. Praha: OIKOYMENTH, 1997, s. 190-191.

Maslow, A. H.: *Comments on Dr. Frankl's Paper*, In: *Readings in Humanistic Psychology*.

Vyd. Von A. J. Sutich a M. A. Vich, Free Press, New York 1969. In: Frankl, V. E.: *Vôľa k zmyslu*. Bratislava: Lúč, 2010, s. 17.

Neruda, P.: *Confeso que he vivido*, Memorias, Barcelona 1989. In: Raban, M.: *Duchovní smysl člověka dnes. Od objektivního k existenciálnímu a věčnému*. Praha: Vyšehrad, 2008, s. 19.

Palouš, R.: *Světověk a časování*. Praha: Vyšehrad, 2000, s. 21.

Panikkar, R.: *Myth, faith and hermeneutics*, New York, Ramsay, Toronto 1979, s. 336-360.

In: Palouš, R.: *Světověk a časování*. Praha: Vyšehrad, 2000, s. 21.

Peregrin, J.: *Filozofie pro normální lidí*. Praha: Dokořán, 2008, s. 134-137.

Raban, M.: *Duchovní smysl člověka dnes. Od objektivního k existenciálnímu a věčnému*. Praha: Vyšehrad, 2008, s. 18-19.

Sokol, J.: *Malá filosofie člověka a Slovník filosofických pojmu*. Praha: Vyšehrad, 2004, s. 53, 57, 58-59.

von Eckartsberg, R.: *Introduction to Experimental Social Psychology*. Zv. 1, 1969. In: Frankl, V. E.: *Vôľa k zmyslu*. Bratislava: Lúč, 2010, s. 17.

Waddington, C. H., Smythies, J. R.: In: *Das neue Menschenbild*. Vyd. A. Koestler a J. R. Smythies, Molden, Viedeň 1970. In: Frankl, V. E.: *Vôľa k zmyslu*. Bratislava: Lúč, 2010, s. 17.

Weisskopf-Jelson, E.: *Psychological Reports*, 24, 299, 1969. In: Frankl, V. E.: *Vôľa k zmyslu*. Bratislava: Lúč, 2010, s. 16.

Štefan Šrobár

+++++

Cílený útok finančních pirátů na euro

To, co nám právě probíhá před očima jako krize evropské měny, je cíleným útokem peněžní mafie z Wall Streetu na euro. Tento útok byl naplánován a hned odstartován při [tajném setkání](#) těžkých vah finančního světa 8. února 2010. Při jedné soukromé večeři sponzorované společností *Monness, Crespi Hardt & Co* se skupina top managerů hedge fondů rozhodla položit euro sázkami na jeho oslabení, a tím si vytvořit gigantické zisky. Účastníky této akce jsou hedgeové fonty *Titanen Brigade Capital*, *SAC Capital Advisors* a přirozeně obvyklý podezřelý *Soros Fund Management*.

George Soros stojí včele posledního útoku na euro, stejně jako dříve během útoků na thajský bhat a britskou libru, které odstartovaly krizi v Asii a Velké Británii. Po této akci získal

přezdívku "Ten, který položil Bank of England" a navíc miliardu dolarů, kterou ukradl britskému lidu 16. září 1992 během černé středy.

Soros je starý známý kriminálník, francouzský soud ho totiž odsoudil k pokutě 2,2 milionu dolarů za porušení pravidel obchodu s cennými papíry (insider trading), kterého se dopustil, když přebíral Société Générale v roce 1988. Tento rozsudek byl potvrzen 14. června 2006.

George Soros, rodným jménem György Schwartz pochází z budapešťské maďarsko-židovské rodiny. Narodil se v roce 1930 a již během maďarské hyperinflace 1945 - 1946 jako chlapec obchodoval s měnami a šperky. V roce 1947 se přestěhoval do Anglie, kde vystudoval London School of Economics. V roce 1956 odjel do New Yorku a zahájil svou bankovní kariéru. V r. 1970 založil s Jimem Rogersem svůj první vlastní fond, později přeměněný na *Quantum Fonds*. Tím položil základy svého budoucího majetku. Dnes platí za jednoho z nejbohatších mužů světa a jeho jmění se odhaduje na cca 20 miliard dolarů.

Mimo zaměstnání vrchního spekulanta se věnuje podpoře tzv. dobročinných organizací, sloužících k maskování převratů v různých částech světa. Tímto způsobem financoval barevné revoluce ve východní Evropě a dosazoval západní loutky ke kormidlům moci - jako např. na Ukrajině. Tahal za nitky i během růžové revoluce v Gruzii, kde pomohl psychopatovi Saakašvilimu k prezidentskému kreslu.

Kvůli jeho financování převratů se několik východních zemí rozhodlo legislativou zabránit tzv. "prodemokratickým organizacím" přijímat finanční podporu ze západních zdrojů. Učinily tak např. Kazachstán, Turkmenistán, Bělorusko a Rusko. Snaha o přijetí podobného zákona je nyní i v Turecku.

Sorosův jemný finanční nosánek rozeznal zranitelnost eura zapříčiněnou předlužením Portugalska, Itálie, Irska, Řecka a Španělska (PIIGS). To, co se ted' děje, je typický sorosovský útok na jednotnou měnu. Protože objem spekulace je podstatně větší než objem jeho majetku, spojil se s ostatními podobnými ptáčky a tato krvežíznívá horda ted' táhne světovými trhy a neúnavně útočí na eurozónu. Slibují gigantické zisky, přičemž vsadili na pád eura, což úpadek jen urychluje.

Goldman Sachs hraje své podstatné role opět na obou stranách konfliktu. Z jedné strany shání jako divý úvěry pro kanály vláčené Řecko a z druhé strany podrezává spekulacemi euru větev. Přesně podle stejného receptu, který použili během hypoteční krize na nic netušící invenstory, a teď jsou za to předvoláváni k soudu od SEC. Ale i ostatní banky jako jedna ruka radí svým klientům prodávat eura, např. Merrill Lynch a Barclays Bank.

Jako správní náhončí se chovají i ratingové agentury. Za časů hypoteční krize tyto instituce ohodnocovaly Lehmann Brothers super ratingem AAA do poslední chvíle a tím připravily své klienty o celé majetky. Čas se změnil, a dnes se ratingové agentury chovají zcela opačně - země PIIGS dostávají neopodstatně zhoršené ratingy a Řecko je podle nich přímo na odpis do šrotu. Tímto cíleným postupem Řekům nikdo nepůjčí ani zlámanou grešli, šíří se panika, všichni prodávají a kurs padá a padá... a Soros & spol si mnou ruce.

Euro se v prosinci 2009 obchodovalo v kurzu 1,51 za dolar. Dnes po změně ratingů spadl kurz na 1,31. To dělá 13 % za pár měsíců a pohádkový zisk pro ty, kteří vsadili na pokles eura.

Tato **hyeny** používají dvacetinásobnou páku a chtějí dosáhnout parity eura a dolaru (1:1). Pokud například vsadí 5 milionů dolarů na 100 milionový obchod, pak zhodnocení dolaru o 10 % znamená čtyřnásobek vkladu, takže 20 milionů dolarů.

Kdy konečně pochopí politici v Berlíně, o co tady jde? Jak může doktorka fyziky Merkelová a spol. rozumět financím? Nejspíš budou všichni patřit ke stejné bandě.

Galérka z Wall Streetu podporovaná šéfem FEDu Benem Shalomem Bernankem a americkým ministrem financí Timothy Franzem Geithnerem prostě chce euro zničit. Nejen kvůli přímým ziskům ale i kvůli posílení pozice dolaru jako světové rezervní měny. **Nestrpí konkurenci eura** v této roli. Jedná se o jeden zájem dvou skupin - finanční mafie a NWO - jeden je za 18 a druhý bez dvou za dvacet.

V roce 1997 premiér Malayise Mahathir bin Mohamad obvinil Sorose během asijské finanční krize ze zruinování zemí ASEAN úplně stejným podfukem, jaký se ted' vede na euro. V Sorosovi rozpoznal to, co je - **finančního kriminálníka**, a vyhodil ho ze země. (*Opět dva podobní ptáčci - na linku [Soros obviňuje Mahathira](#). Co kdyby Topolánek zkusil říci něco peprného na Sorosovu adresu? Co bychom se asi dozvěděli jako odpověď? :-)))*)

Jsem toho názoru, že **evropské země by měly urychlěně vydat zatykač na Sorose a jeho boys**, vyloučit je z obchodování a zabavit jim veškerý dostupný majetek. **Je nepřípustné, aby se na náklady daňových poplatníků realizovaly miliardy zisků a zplandrovaly se celé země a jejich měna - euro. V podstatě se jedná o vyhlášení války.**

Zdroj: redakční pošta

Původní zdroj: [Alles Schall und Rauch](#)

Volný překlad: Hermogen der Kapuziner

+++++

Čítajte viac:

http://dolezite.sk/Po_neschopnych_v_clanku_Neschopny_stat_66.html#ixzz11SvA8nqz

+++++

Město nebo romské ghetto?

Článek ve Zvědavci (<http://www.zvedavec.org>)

URL adresa článku:

[\(9.12.2010\)](http://www.zvedavec.org/komentare/2010/12/4103-mesto-nebo-romske-ghetto.htm)

Problémy s nepřizpůsobivými menšinami nemáme jen u nás v českých zemích, ale mají je národy ve většině zemí Evropy. Pro ilustraci jsem přeložil následující článek, který vykresluje situaci u našich severních sousedů. Jsme na tom s Romy podobně, my i oni, jen s tím rozdílem, že u nich se cikání mají snad ještě lépe než u nás, co se sociální pomocí týče. Ovšem co se týče odporu vůči nim, jejich drzému chování a neuvěřitelným ničitelským sklonům, můžeme se od Poláků mnohem přiučit. Jak z článku jistě vycítíte, v Polsku se lidé nebojí o problémech s cikány veřejně mluvit a pokud dojde k agresi, dokážou se semknout. Vezměme si z Poláků příklad a dělejme čest své někdejší národní pověsti tvrdých válečníků,

před nimiž měly respekt všechny evropské národy. Řídme se heslem "Cizí nechceme, svoje nedáme!"

„Konflikty s Romy v Brzegu“ - 15. 1. 2008. „Romové narušují klid v domě v Kedzierzyn – Koźle“ - 14. 11. 2007. „Nedostatek porozumění s cikány“ 29. 5. 2007. „V průběhu uplynulého týdne se porval v osadě Blachownia Polák s cikánem. Cikán prohrál a slíbil odvetu. O několik chvil později do Blachowni přijela dvě auta plná agresivních cikánů, proti nimž se postavili místní Poláci. Naštěstí všichni pochopili, že bitka skončí masakrem a vleklými problémy v celém okolí“, vypovídá svědek události. „Ale ty stejně visí ve vzduchu, protože Ciarwusy (urážlivé pojmenování Romů často užívané v Kedzierzyně) se chovají stále drzeji a nakonec jim někdo dá do nosu.“

Tadeusz Felsztyński již mnoho let provozuje místní pohřební ústav. Firma sídlí v domě z počátku 20. století v samém centru Kedzierzyna. Budova je zdevastovaná, ačkoliv byla renovovaná před půl rokem, říká pobouřený Felsztyński. Stěny posprejované nesmyslnými nápisy, které určitě psal poloanalfabet nebo děcko. Na dvoře láhve od piva, trosky a hromady smetí. Klec výtahu ještě horší – ta louže, to není voda. Zdálky je vidět, že má žlutou barvu, ukazuje pan Tadeusz. Moč se rozlévá i po schodech a v prvním mezipatře. Žije tam desetičlenná cikánská rodina. „Sociální byt“, informuje nás průvodce. „Na každé z osmi dětí dostávají téměř tisíc zlotých (7 500 Kč – pozn. překl.), tak se mají za co bavit. Pijí, hádají se a potom v zuřivosti devastují byt. Vždyť to přece není jejich, dostali to od města.“

„Cikány zničených míst je mnoho“, potvrzuje Jerzy Kroker, předseda bytové rady sídliště Šródmieście. „Chceme s tím skoncovat, ale je třeba dobré vůle obou stran, ale hlavně u Romů je jí nedostatek. Nepracují a baví se.“

„V celém městě žije už několik set romských rodin. Nikdo ale pořádně neví kolik“, přiznává viceprezident Piotr Gabrysz. „Není nám dovoleno zjišťovat národnost, s každou osobou s polským občanstvím zacházíme stejně, nezáleží na barvě pokožky.“

Romové přicházejí do Kedzierzyna – Kožla se shromažďují v tradičních bydlištích svých soukmenovců – na Starym Mieście, v Šródmieściu a od nedávna také v Blachowni, kde obec postavila za osm milionů zlotých bloky nových sociálních domů. „Stává se, že v jednom bytě žije téměř dvacet osob“, říká Barbara Sterczewska, ředitelka Městského odboru sociální pomoci. „Tehdy dávají na obecní úřad žádost o byt a dostávají ho“, dodává.

„Cikáni žijí hlavně z podpory, znamenitě také využívají rodinných přídavků. Taková rodina dostává na každé děcko mladší sedmi let 900 Zl“, říká Elżbieta Czeczot, vedoucí Dětského centra pomoci rodině. „Na starší děti dostává o něco menší peníze, ale též hodně. Proto si Romové nezvykli chodit do práce, ale zvou k sobě svoje bratrance a příbuzné jen proto, aby společnost zaplatila za jejich pobyt. PCPR se snaží předcházet tvoření fiktivních romských rodin, ale v místech koncentrace Romu je jich přesto velmi mnoho.“

„Romové se vydělují ze společnosti. Nikdo z nich opravdu nepracuje, ale žijí si jak králové. Z čeho?“ ptá se Andrzej, který aby si vydělal na život, kope přes osm hodin denně výkopky na kanalizaci. „Já je nechci žít, at' jdou pracovat!“ Rozmlouváme v jedné z Koželských hospod. Andrej pomalu upíjí pivo a u stolu vedle se skupina pěkně oblečených cikánů hostí jantarovým nápojem a vodkou. Pokus o navázání rozhovoru se končí neshodou. „Vypadni, chrapúne!“ řve Rom oblečený v bílé košili a černých, na míru vypasovaných kalhotách. Na krku má na palec silný zlatý řetěz. Ostatní cikáni vybuchují smíchem a něco na sebe cikánsky pokřikují.

Podobné to je v každém cikánském středisku, protože Romové se izolují od společnosti, tvoríc ghetto. Po některých ulicích Kožla a Šródmieścia je lepší večer nechredit, protože Romové je považují za svoje a mohli by vás oloupit. „Sám jsem před dvěma roky přišel o bundu, peněženku, dokumenty a džínsy značky Levis“, vzpomíná Andrzej. „Tři cikáni s jedním Polákem mě napadli na Grunwaldské, v temném zákoutí u banky PKO. Dal jsem jim

všechno, ale i tak mě zbili a zkopali“, říká. Těžko skrývá emoce. Nechce, ale musí Romy nenávidět.

Navíc není těžké od městských úředníků slyšet, že už mají dost chování cikánské menšiny. „Ale to jsou naše soukromé názory. Ne do tisku“ – obávají se radní i úředníci.

Henryk Finger, třináctiletý chlapec romské národnosti, žák prvního ročníku gymnázia (6. tř. zákl. školy – pozn. překl.) v Kedzierzynie – Kožlu před několika měsíci dostal o přestávce mezi hodinami za barvu své kůže. „Nejprve jsem slyšel, že jsem opice a černoch a potom jsem dostal nakládačku“, říká chlapec. Na chodbě se strhla rvačka, ale učitelka je rozdělila. Vrátili se do třídy. Ale po vyučování došlo na dohru. Když se Henryk vracel domů, byl opětovně napaden.

„Procházím parkem. Ze zadu se přiblížilo pět chlapců. Skočili na mně“, říká se smutkem v očích. Chlapec vypovídá, že byl bit a kopán od více jak jedné osoby. Po nějakém čase zůstal ležet na zemi a ztratil vědomí. Probral se o chvíli později a lehl si na lavičku. Když se cítil lépe, vrátil se domů. Stežoval si matce, že ho po výprasku bolí hlava. Šli na pohotovost, kde lékaři určili diagnózu: otřes mozku.

„Jejich chudoba je dědičná. Ostatně kolik Romů přijalo obcí vytvořené pracovní příležitosti?“ ptá se Barbara Sterczewska z Městského odboru veřejné pomoci. „Pracují tak 40 hodin měsíčně. A to je i tak úspěch, protože ještě nedávno odmítali jakoukoliv práci.“ Nedostatek práce ale ne vždy vzniká z lenosti. „Já bych například šel do práce, ale nikdo mě nepřijme, protože jsem cikán“, oponuje Adam. Potkali jsem ho v pátek odpoledne v centru Kedzierzyna. No pohled okolo 25 let, slušně upravený, normální mladý člověk.

„Nikdy jsem nikomu nic neukradl, ale i tak podle bílých co Rom, to zloděj. Proč mám hledat práci, když i tak by mě tam měli za podřadného“, říká suše. Na otázku, zda bychom mohli promluvit s jeho rodinou se obrací na podpatku a odchází. Romové neradi ukazují příbuzné.

„Protože se nemají čím pochlubit“, tvrdí pracovnice Caritasu. „Každý z nich říká, že půjde do práce, ale ještě nikdy nešel. Znám to sídliště a vím, že když jim nedáme pomoc z EU, pak vybuchuje agresivita. A rodiny se zvětšují z týdne na týden. Přicházejí noví a dožadují se pomoci, taková je pravda.“ Nechut' místních k romské menšině zvyšuje fakt, že ačkoliv žijí výlučně ze sociální pomoci, mnoho Romů se honosí bohatstvím. Krásná auta a zlaté šperky zdobí cikány stojící ve frontě u pokladny MOPSu - to je častý obrázek.

Odkud mají cikáni peníze na drahý život? „Zámožní cikáni z Kožla, to je jiná sorta než ti z Kedzierzyna“, říká městský úředník. Sociální podpory na fiktivní rodiny a obchod se zbožím pochybného původu jim přináší dobré zisky. V Kožlu před nějakou dobou cikáni nabízeli místním produkty renomovaných firem za směšné ceny. Nedávno obchodovali s kosmetikou – pafémy Boss za 20 zlotých (150 Kč - pozn. překl.) nebyly výjimkou. „Z takovou cenu mi chtěla prodat cikánka parfém na dvoře školy“, říká Marzena, studentka politologie. To nemá žádnou souvislost s faktem, že cikáni obyčejně ani nedokončí školu.

„Na základní školu ještě chodí, ale docházku končí na úrovni gymnázia“ (6. – 9. tř. zákl. šk. – pozn. překl.), říká Krystyna Pustelník, ředitelka 1. Všeobecného gymnázia v Kedzierzynie – Kožlu. „Tento školní rok u mně započalo pět Romů, ale do května vydrželi jen tři.“ Z toho vyplývá, že mnoho cikánských dětí nechodí pravidelně do školy. V důsledku toho si pak nedokážou najít práci a z toho vychází chudoba následujících generací a jejich závislost na sociální pomoci.

Romové také velmi rychle a brzo zakládají rodiny. V březnu minulého roku byl v Kedzierzanie – Kožlu uzavřen soudní proces s cikánem, který se sexuálně stýkal s třináctiletou Agnieszkou. Po roce děvče porodilo dítě. Po vynesení rozsudku 8 měsíců podmíněně se ve městě rozpoutala bouřlivá diskuse. „Jak je možné, že já bych byl za něco takového odsouzen jako pedofil, ale oni to mohou dělat v zásadě beztrestně?“ ptali se lidé. Fakt, že romské tradice jsou úplně jiné než ty, na jaké jsou zvyklí Poláci, ovlivňuje vzájemné vztahy.

„Děti si vzájemně dobře rozumí. Nedívají se na barvu pokožky a pokud se poperou, není to z rasových důvodů“, říká Aurelia Stepieň, ředitelka 1. Základní školy v Šródmiešciu. Romské děti se učí ruku v ruce s polskými. Mezi dospělými se ale vzájemné vztahy nelepší, naopak se horší. Problém vyžaduje řešení. Chtěli jsme vědět, jaký názor na to má pan Jan Korzeniowski, zástupce Towarzystwa Społeczno – Kulturalnego Romów w RP, působícího na sídlišti v Kedzierzynie – Koźlu. Bez komentáře. „Chcete mluvit o těch článcích v novinách? To nemá smysl,“ odpověděla nám manželka Jana Korzeniowskiego. Příležitost k rozhovoru bude až 29. května.

„Vidíte, že přinejmenším část Romů devastuje domy a ztrpčuje život svým polským sousedům. Chceme, aby nám zástupci cikánské společnosti pomohli zvládnout situaci“, říká iniciátor našeho setkání, Jerzy Kroker.

Zdroj: web ONR, 28. 1. 2008

Z polštiny přeložil J.W.

© 2010-1999 Vladimír Stwora

Článek je možno dále šířit, pokud bude uveden odkaz na původní zdroj a autor.

+++++

http://www.noveslovo.sk/c/26610/Trefa_do_stredu

09.12.2010 | Andrej Ferko

Trefa do stredu

Horí ohník, horí, my tu pri ňom chorí, napísal na mináčovskú tému Milan Rúfus. Ked' vzrastá odpor, je správny smer tlaku, dalo by sa doplniť z diela Pavla Janíka, vari najvýznamnejšieho autora našej generácie, ktorý nedávno vydal svoju 52. knihu. Jednou z našich hlavných chorôb ostala aj po prevrate sociálna lož, rozpor medzi mediálnym obrazom a pravdou. Janíkovský „správny smer tlaku“, verifikáciu a falzifikáciu prevládajúceho mediálneho obrazu, teraz zacieliла odvážna autorka v odvážnom vydavateľstve.

Dcéra dvojnásobného disidenta Jozefa Hnitku, Mária Bátorová, pootvorila dvercia do trinástej komnaty zakázaných tém v najnovšom románe Stred (Ikar 2010). Na promocii knihu uvádzal posledný žijúci člen prapôvodného „prvého“ PEN-klubu, Anton Hykisch, ktorý za normalizácie tiež nadľho patril medzi zakázaných autorov (Tažký, Karvaš, Ferko, Hykisch...).

Zásadný

poprevratový

román

Vývinový rad, do ktorého by sa dala táto próza zaradiť, patrí medzi najkurióznejšie v našej literatúre a má zatiaľ aspoň tri položky:

Elena Kovalčová-Kytková vyhrala prvú cenu v povojnovej anonymnej súťaži za reportážny román z Povstania – Mŕtvi sa dívajú. Za peniaze z výhry si jej rodina kúpila nábytok. Potom prišiel list, že kniha bola ocenená omyлом, lebo napokon oficiálne uprednostnili autoromužov, ktorí „podporili svojimi dielami dobový kolorit,“ píše v doslove poprevratového vydania z roku 2007 (112 strán) dcéra Kamila Kytková. „Pamäťám si, ako sme sa báli, že nábytok budeme musieť vrátiť...“

Na poprevratový román Gabriely Rothmayerovej Vtedy na východe možno vziahnúť posledné slová na obálke románu Mŕtvi sa dívajú – „Len od takého človeka sa môžeme dozvedieť, aká bola neskreslená skutočnosť tej doby“. Kým povstalecký príbeh očami ženy-

matky odporoval dodatočnej ideologizácii Povstania, Vtedy na východe uvádza tú istú postavu, ľudsky múdrú a autenticky vnímajúcu vzdelanú Slovenku, do iného prelomového „Povstania“ – pádu tretej totality. Pre kolonializmus (maďarizácia, 14-ročná kampaň proti buržoáznmu nacionálizmu a iné) v našej kolektívnej pamäti takúto postavu a jej príbeh nemáme, pre fašizmus ho po druhej vojne napísala Elena Kovalčová-Kytková a pád komunizmu autobiograficky zobrazila Gabriela Rothmayerová, dcéra baníka a sestra mnohých súrodencov. Hodnotovou dvojdilemom jej postavy sa stáva podiel na likvidácii pokusu o sociálny zmier v karikovanej podobe reálneho socializmu s jej autentickým sociálnym cítením a pravda-nepravda mediálneho obrazu prevratu a vývoja po roku 1989. „Už od začiatku deväťdesiatych rokov literárna kritika očakáva zásadný román, ktorý by reflektoval obdobie po roku 1989. Román Gabrieley Rothmayerovej Vtedy na Východe má všetky ambície toto očakávanie naplniť,“ píše internetový predajca Martinus.

Vývinový rad uzatvára Mária Bátorová, možno najvzdelanejšia žena na Slovensku, doktorka vied, medzinárodne renomovaná profesorka, prezidentka Slovenského centra PEN, manželka profesora a doktora vied (takýchto rodín, kde obaja manželia majú veľký doktorát, máme asi len päťoro), dcéra dvojnásobného disidenta. Jej otec, Jozef Hnitka (1913 – 1992), prežil život zakázaného autora aj za stalinistov, aj za normalizácie, jeho oneskorená kniha (374 strán) pod názvom Transfúzia vyšla až v roku 2003.

Aj to je rasizmus

Prvou doktorkou vied na Slovensku bola MUDr. Helena Libíková (DrSc. 1967, Lexikón slovenských žien, Martin 2003). V 90. rokoch sa materiály inej kandidátke na profesúru opakovane strácali či dostávali na dno šuplíka, odkiaľ ich už „zase zabudli odoslať“. Jednou zo zakázaných tem na Slovensku ostáva mužský šovinizmus či sexizmus, jedna z najstarších foriem rasizmu, pretrvávajúca v celoplošnom podceňovaní žien a ich odmeňovania i oceňovania. Existujú dokonca pervertované ženy, stúpenkyne mužského sexizmu.

Akoby sme počuli vo vnútornom slchu – „baba nemôže vyhrať súťaž o Povstaní“, „ženská nesmie byť veľká doktorka či profesorka“, „nemáme odvážne autorky“... Naopak, celý horeuvedený kuriózny vývinový rad odporuje tomuto predsudku na úrovni faktov. Ešte naopakšie, Mária Bátorová ostane v slovenskej literatúre našou prvou profesorkou aj doktorkou vied, živým dôkazom neplatnosti rasistického predsudku, a to na úrovni nezničiteľných faktov. Bohužiaľ, v našich spoločenských vedách i realizačnej praxi sa práve falsujú už aj evidentné fakty, nito ich interpretácie, všetci už dobre vieme – z dejín divadla 80. rokov vylúčil kolektív autorov oj. Osvalda Zahradníka (Tváre súčasného slovenského divadla, Nitra 2006), na webstránke Literárneho informačného centra už nie je oj. Ján Beňo ani Milan Ferko, Divadelný ústav nezaradil na portál prekladaných dramatikov oj. Petra Karvaša, najderavejší nad každý ementál ostane vari Mikulov slovník...

Pre každú spoločenskovednú oblasť možno identifikovať ideológia, rezonérov, najdonebavolajúcejšie kauzy, namiesto vedy tendenčné propagandistické „výstupy“, ale aj diela, odporujúce tejto spoločenskovednej propagande, v ktorých je viac vedy, kompletnejšie fakty, celšia pravda (napr. Mat'ovčíkov slovník ako hora korekcií Mikulových vynechávok).

Oživený stalinizmus

„Máme“ teda, ako za Stalina či Brežneva, pramene pravdivé, vedecké a propagandistické, nepravdivé... pramene pravdivé a nepravdivé... ožil nám tu stalinizmus, neradujme sa, neveseľme sa, ľudia ešte nemiznú fyzicky, iba z kolektívnej pamäti... Jeho personálnym emblémom sa stal profesor Kusý a medzi mladými nasledovníkmi sa nenápadne popletajú deti a vnuci známych stalinistov, asistujúci pri sociálnych vraždach, trezorovaní nakrútených filmov, veľkých diskreditáciách či drobných polenáčoch pod nohami... a autorskej sebakenozávislosti, ktorú v diskurze o filme len vlni pomenovala Jana Dudeková.

Ideológ zavelí a naprogramuje mladého intoleranta, ktorý možno ani nevie, prečo má za šikovnú postavu obsadiť českého herca a za babráka Slováka, či počas pohrebu v priamom rozhlasovom prenose hanobiť zosnulého – ako propagandista Hríb bánsnika Rúfusa. Ideológ, v tomto prípade profesor Valér Mikula, ventilujúci mnohorako a dlhodobo svoju averziu k veľkosti Rúfusovej, sa možno ani necíti byť zodpovedným za konkrétnu ohavnosť, ktorú svojou koncepciou napokon vyvolal a vyprovokoval.

A keď mladý intolerant opojený čiernobielostou volá po znovuzriadení koncentračných táborov ako Peter Pišťanek v českoslovakistickej bulváre Mosty, prepečie sa mu to, nepokarhá ho veru ani Kusý ani Dušan Kováč; takito bohatu platení ideológovia si žijú a dožijú nerušene ako Pezlár, Biľak či mnohé iné prešliapané šlapky. „V každej době dobrí lidé kráčejí jistým krokem po své cestě. Ostaní pak kolem nich tančí dobové tance.“

Sociálne vraždy

To je motto slávnej Steigerwaltovej hry Dobové tance. Téma sociálnej lži ostáva pre stúpencov negatívnej filozofie našich dejín neviditeľná, výpovede autorov-sluhov sa zákonite limitujú, znepravdujú, ich obraz doby ostáva v próze i vo veršovačkách pamfletom, aké písali v 50. rokoch hoci Mňačko či Lajčiak, v 70. rokoch Kot (Horúčka) a Štrasser, v 90. rokoch Šimečka a Ivan Hoffmann, oveňčení štátnymi cenami a inými zlatými palcátkmi, dohodnoteniami honorárov a dodnes trvajúcou mediálnou mocou.

Návrat stalinizmu umožnila v morálnom ohľade nepotrestanosť a beztrestnosť jeho páchatelia, jeho formy správne identifikujú a signalizujú mnohé navzájom nezávislé signály, tri najnovšie: „návrat k nekompetentným komisiám pripomína rozhodnutia mocných zo smutne známych päťdesiatych rokov 20. storočia“ (v Bratislave 10. augusta 2010, Prezídium Matice slovenskej k verejným útokom na jazdeckú sochu kráľa Svätopluka), na zadnej strane najnovšej Tvorby T rozsiahlejší citát od Dr. Gáfrika, a v letnom dvojčise Slovenských pohľadov na s. 134 nás najvýznamnejší žijúci mysliteľ: „ak sme po roku ‘89 čakali epochu zlatého veku, bola to ilúzia... zjavili sa noví „prehodnocovači“... zredukovali myšlenie neinak ako tí z roku ‘50, takže dosť pochybujem, či ešte patríme k západnej kultúre, ktorá si tak vysoko vždy cenila vedomie sebakanalitiky človeka a komplexnej racionality...“

Vari najhnusnejšie, čo noví stalinisti dnes a bežne – zväčša v médiách – robia, je Rufmord, sociálna vražda. Otvorene sa o tomto fenoméne nehovorí – s jednou výnimkou. Na smrť ušťivali manželku Ing. Romana Hofbauera, len preto, že jej manžel mal svoje politické presvedčenie a vstúpil do politiky. Po manželkinej smrti túto sociologicky presnú explikáciu jej manžel-vdovec publikoval. K tomuto otriasnému dokumentu doby z reality sa v chronotope Bátrovej fikcie vzťahuje jeden z nosných motívov románu Stred. Situácia je prostá. Protagonistka má postúpiť na vyšší vedecký stupeň a sociálny vrah na ňu zaútočí, v podstate prostredníctvom klebety. Inak povedané, vedecká rozprava nenastane.

Tento aspekt má veľký význam – nediskusia. Obet' sociálnej vraždy, občan druhej kategórie, sa odsudzuje presne ako za Stalina – definitívne, absolútne a neodvolateľne. Nie je roveň svojim sudcom a katom, inak by s ňou diskutovali. Mala by obet' mať právo na obhajobu, takisto ako má teoreticky každý aj právo na iný názor v rámci deklarovanej plurality. Mária Bátorová ako prvá v našej literatúre zobrazila takúto postavu sociálneho vrahova vo formálne pluralitnej EU. Títo vrahovia (tomu v románe sa ušlo meno Vilo, pripomínajúce nepriamo českú vilnosť, slovenskú servilnosť a anglické devil, diabol) ostávajú formálne beztrestní. Jednak pracujú vo svorkách a súdny proces s ideológom a svorkou vykonávateľov by podľa nášho trestného poriadku nemal VEC, t. j. konkrétnie ustanovenie Trestného zákona. Možno ohováranie, ale nie ušťvanie na smrť.

Zakázaná	téma	–	chudoba
----------	------	---	---------

Na román by to však bolo málo, no v texte stojí podstatne viac. Na jeho hodnotový systém aj architektúru situácií, cez ktoré autorka vyčleňuje z prúdu reči osudy svojich postáv, sa dá vo všeobecnosti vziať teória dramatického príbehu, ako ju charakterizuje momentálne vari najrenomovanejší svetový autor Robert McKee v diele Story. Jeho nasledovníci hromadne zbierajú ocenenia za najlepšie scenáre a podľa jeho odporúčaní sa okrem iných píšu aj scenáre kriminálnych seriálov CSI. V skratke – každá významnejšia postava rieši nielen vonkajší, ale aj vnútorný konflikt a príbeh sa pokladá za prísne stavaný dôkaz pravdy, ktorá stojí nad fabulou a sujetom.

Mária Bátorová objavila unikátny príbeh lásky, ktorý však sotva vznikol ako apriórny dôkaz vopred danej pravdy. Protagonistka hľadá nielen otca pre svoje dieťa, ale aj svoju identitu. Na toto hľadanie musela Mária Bátorová vytvoriť najmenej uveriteľnú časť svojho diela. Totálnou fikciou voči našej realite je diskusia. Autorka simuluje diskusiu zástancov pozitívnej a negatívnej filozofie našich dejín. Neverím, že kdeži jestvuje taký – po starom povedané – salón, kde by takáto poctivo myslená diskusia a tolerancia ku každému názoru existovala. Namiesto tankov nás okupujú médiá a v nich akýkoľvek dialóg absentuje. V časopise Kultúra sa možno dočítať, že sa začalo nové prenasledovanie kresťanov. V časopise Slovo zas stojí, že sa deje mediálny útlak ľavicových názorov, až po onálepkovanie celej vedeckej konferencie nepravdou. V Slovenských národných novinách sa eviduje nová vlna národnostnej nespravodlivosti najmä na jazykovo zmiešaných územiach. V Slovenských pohľadoch Roman Michelko odhaduje rádovo stovky nezamestnaných novinárov, s „nesprávnymi“ názormi, slovenský film je mŕtvy (V. Godár) a slovenská literatúra sa ocitla na nepriateľskom území (J. Tužinský). Niektoré kauzy, ktoré náhle ustali, ako „kauza najväčzej zločineckej a teroristickej skupiny v dejinách Slovenska“, tzv. „olejárov“, 97 obvinených osôb, signalizujú naopak – mediálnym tichom – že údajný vodca tejto skupiny J. Oleš má v danej veci zastavené trestné stíhanie... Ticho sa pestuje aj o slovenskom podiele na aktívach ŠBČS, ktorý J. Valach odhaduje na 400 miliárd. A naopak – redakčným pokynom vraj v mnohých periodikách zakázali tému chudoby.

Neverím, že táto kombinácia jednotlivých výkrikov v drobných médiách (občas len rádovo stovky výtlačkov) a veľkého ticha o veľkých kauzách a dusivej chudobe sa niekde v realite premieňa na objektivizujúce stretnutie reprezentantov názorových pozícií a spoločné hľadanie pravdy ako súhrnu subjektívnych pravd, na ktoré máme všetci údajne právo. (Nediskusiu v pokuse o moje sociálne zavraždenie vo forme vylúčenia zo Slovenského centra PEN, som sa pokúsil simulovať ústrednou esejou v knihe O historickom bezvedomí, čiže inak a vari aj

menej efektívne ako to vyšlo autorke románu Stred.)

Čo je to „táto krajina“?

Diskusia vo fiktívnom neskutočnom Bátorovej salóne totiž reálne prebieha, a v tom vidno ďalšie nôvum románu Stred. Vymedzuje nielen chronotop ale aj inscape, vnútornú krajinu názorov, ktoré sú dovolené v médiách a tých, ktoré sú v okupačných médiách na Slovensku prísne zakázané (téma chudoby, téma slovenskej identity, téma obetí doterajších vojenských a policajných okupácií Slovenska...). Túto asymetriu vidno pri nediskusiach o sochách solúnskych bratov, pražského kolonialistu Masaryka, slovenského štátnika Štefánika a vojnovej zločinca Svätopluka, aby som v jednej vete letmo a dosť kontroverzne reprezentoval všetky hodnotiace spektrá.

Sú však len dve zásadné hodnotiace pozície – pozitívna a negatívna filozofia našich dejín. Negatívna, založená na zločinných ideológiách fašizmu, maďarizácie a čechoslovakizmu, neguje všetky hodnoty a celé národnoslobodzovanie hnutie slovenského národa. Spoluautormi negatívnej filozofie našich dejín ostanú Masaryk (Slovensko ako rezervoár vitálnej energie pre česky národ (1904) a Tisza (Niet slovenského národa)). Tisíce reprezentantov tiszovskomasarykovskej koncepcie s najväčšou hustotou výskytu v spoločenských vedách, médiách a v Bratislave by boli najradšej, keby nebolo existovalo Povstanie ani Dubček, ani zo jedenast' vojenských a policajných okupácií Slovenska od roku 1918, ani národne oslobodené Slovensko od roku 1993, usilovne presadzujú mnohoraké záujmy tandemu Praha-Budapešť, majú dokonca svoj oddelený jazyk, nepovedia napr. nikdy Slovensko alebo moja vlast', iba „táto krajina“.

A do „tejto krajiny“ sa konvertitke ku katolicizmu, špičkovo vzdelanej žene, medzinárodne oštrnganej vedkyni a obeti sociálnej vraždy, zatiaľ nedokonaného pokusu o likvidáciu jej kariéry, ide narodiť dieťa od muža, ktorého rodičov o generáciu skôr vyhnali dodnes nepotrestaní aktéri sudetského zločinu... Akoby si budúca matka, odsúdená budúca žiť vo vnútorej emigrácii vo svojej vlasti, podvedome zvolila otca s génnimi, zasiahnutými skúsenosťou vyhnania a emigrácie.

Nevšedná autorka

Román Márie Bátorovej Stred sa podľa môjho skromného odhadu-abdukcie dožije dvoch alternatív. Budú ho buď, ako predchádzajúce diela v tomto vývinovom rade (Elena Kovalčová-Kytková – Mŕtvi sa dívajú, Gabriela Rothmayerová – Vtedy na východe) silou-mocou okupačných médií v službách negatívnej filozofie našich dejín ignorovať, zamlčiavať a mlčať z celej sily, ako sa mlčalo o Démonovi súhlas a Dúchaní do pahrieb, ako sa mlčí o autentických dramatikoch, likvidácií desiatok žánrov a o trezorových filmoch. Alebo otvorené zaútočia, na autorku osobne, na vydavateľstvo, ktoré si toto trúflo vydať, na hociča a hocako, priamo, či nepriamo.

Na jednom už nezničiteľnom fakte však sociálni vrahovia, rufmorderi, novostalinisti a ich napomáhači už nezmenia nič – román Stred nastavil ich nedemokratickej a proticivilizačnej pokrivenosti rovno a priamo originálne zrkadlo a duch našej doby sa v ňom podarilo zobraziť poctivo, s plným emocionálnym, racionálnym aj morálnym nasadením nevšednej autorky, po odchode Kláry Jarunkovej a po vytvorení románu Stred vari najvážnejšej kandidátky na prvú

dámu slovenskej literatúry.

„Len od takého človeka sa môžeme dozvedieť, aká bola neskreslená skutočnosť tej doby“.

Neporazené sebapoznanie

V kontexte medzinárodnej tvorby sa román Stred tematicky vraďuje k „príbehom porážok“, najmä balkánskych autorov (Turek Orhan Pamuk v Čiernej knihe reflektuje porážku islamskej kultúry západnou, Chorvát Miroslav Krleža v Bankete v Blitánii a Vladimir Nabokov v Bledom ohni porážku fiktívnej malej krajiny okolitými mocnejšími susedmi, resp. extrémistickou vládou zapredancov, v dramatike viacerými titulmi svetoznámi Srb Dušan Kovačevič a Macedóneč Goran Stefanovski).

Podtitul „zásah skoro do čierneho“ poukazuje na ďalší nevyhnutný vývinový krok v našej literatúre, plným zásahom do čierneho bude dielo, ktoré sa pustí do hĺbkovej analýzy našej identity, v čom za spomenutými autormi a národnými literatúrami meškáme aj preto, že nemáme ani zákon o národnej literatúre, ani národné divadlo, ani priestor na pôvodnú dramatickú tvorbu (nerátame do nej sebkolonializačné a komerčné tituly), ani mediálny priestor, ani kultúrnu politiku. Táto nevyhnutná téma však postupne dozrieva, aj vďaka parádnym prekladom viacerých horeuvedených titulov od Jána Jankoviča a Otakara Kořínka, ktoré môžu zohrat’ úlohu katalyzátora našej reflexie.

Prehrali sme, ale chut’ a skúsenosť porážky nám prinesie nové sebapoznanie. V tomto zrejme platí Šklovského teória o migrujúcich sujetoch. Za literárnym vývojom na Balkáne v tomto ohľade meškáme, no s porážkou súvisiace sujety k nám časom domigrujú.

Autor je spisovateľ a vysokoškolský učiteľ

Medzititulky Slovo

+++++

Změření síly modlitby

Nositel Nobelovy ceny, profesor Dr. Alexis Carrel nazval modlitbu nejsilnejší formou energie. Další americký vědec Dr. N.J. Stowell změřil při jednom pokusu sílu modlitby. Vyjádřil se takto: "Byl jsem ateista a byl jsem přesvědčený, že Boh je pouhý výplod lidského mozku. Nechtěl a nemohl jsem věřit v nějakou bytost, která by nás všechny milovala a měla nad námi nějakou moc."

Tento vědec pracoval na projektu změřit v okamžiku smrti vlnovou délku a intenzitu vyzařování mozku umírajícího člověka. K tomuto pokusu byla vybrána žena, která umírala na rakovinu mozku. Její fyzický stav byl velmi špatný, ale duševně i psychicky byla překvapivě v pořádku, byla věřící. Krátce před její smrtí byl na jejím pokoji nainstalován vysoko citlivý snímač vlnových délek záření, které vycházelo z jejího mozku a dále na její lůžko byl umístěn malý mikrofonek, aby byla slyšet slova, pokud bude mluvit. Tým pěti vědců byl umístěn ve vedlejším pokoji, kde byl také umístěn přístroj na registraci mozkových vln umírající ženy.

Stupnice na přístroji byla navržena tak, že když příjem mozkových vln byl nulový, tak ručička přístroje ukazovala na nulu, která byla umístěna

uprostřed stupnice. Ručička se mohla vychýlit do 500 stupňů pozitivní hodnoty doprava a 500 stupňů negativní hodnoty doleva.

Před časem byl tímto stejným přístrojem změřen výkon jedné radiové vysílací stanice o výkonu 50 kW, jejíž dosah byl prakticky na celé zeměkouli a ručička tehdy ukázala výchylku 9 stupňů pozitivním směrem. Najednou se žena začala modlit. Prosila Boha, aby odpustil všem lidem, kteří jí v životě ublížili. Děkovala mu za sílu, která ji provázela životem a vyjadřovala svoji lásku k Ježíši, která se nezmenšila ani jejím utrpením. V okamžiku, kdy mluvila o odpuštění svých hříchů, podle vykupitele Ježíše Krista, z jejích slov sálalo obrovské štěstí.

*"Otřeseni jsme stáli před svým aparátem, téměř jsme zapomněli na to, co jsme vlastně chtěli prozkoumat. Hleděli jsme na sebe bez pocitu hanby za své slzy. To, co jsem slyšel, zapůsobilo na mne tak, že jsem plakal jako dítě. Najednou - umírající se ještě modlila - jsme slyšeli z přístroje jakési klepání. Když jsme se na přístroj podívali, viděli jsme, že ručička ukazovala 500 stupňů pozitivním směrem a neustále narážela na nejvyšší hranici měření. Objevili jsme a změřili jsme neuvěřitelnou skutečnost. Mozek umírající ženy obracející se k Bohu vyvinul *55krát větší výkon než jsme naměřili během vysílání světové rádiostanice.* V té chvíli se zřítil můj ateistický názor na svět. Moje nevíra v Boha se mi stala úplně směšnou."*

Později se tito vědci domluvili, že učiní ještě jeden pokus. Přemluvili sestřičku, aby vyprovokovala jednoho pacienta, a ten začal reagovat hrubými slovy a nadávkami, také na Boha. A opět to začalo v přístroji klepat, ale tentokrát se ručička nacházela na 500 stupních negativních. Při zkoumání délky mozkových vln zjistil Dr. Stowell obrovské rozdíly. A dá se říci, že někde se zaznamenává jak dobro, které konáme, tak zlo, kterého se dopouštíme.

Zpracováno podle zahraničních materiálů

+++++

Spišská diskriminácia

Ivan Mižigár -vládca Žehry, Hodkoviec a Dreveníka

Ak ste mali dojem, že stredovek už pred pár sto rokmi skončil, ste na omyle. Obyvatelia obce Žehra, časť Žehra a Hodkovce, ho zažívajú denno denne. A intenzívne. Žijú ako poddaní. Majú aj svojho feudála, ktorý žije z ich daní a poplatkov. Volá sa Ivan Mižigár z Dreveníka.

Žehra je malebná spišská obec, ktorá leží asi 4 km južne od Spišského hradu. Žije v nej približne 350 obyvateľov. V časti Hodkovce, ktorá od 19 storočia patrí k obci, žije približne 150 obyvateľov. Na 99 percent slovenského pôvodu. Za kopcom, vo vzdialenosťi niekoľko kilometrov, leží cigánska osada Dreveník. Žije v nej približne 1300 Cigánov. Ked'že

Dreveník
leží
v katastri obce Žehra, obec má už druhé volebné obdobie starostu z Dreveníka - samozrejme Cigána. Na mieste starostu sa zatiaľ vystriedali dvaja bratanci - Marián Mižigár a Ivan Mižigár. Momentálne vládne Ivan.

Prvým krokom nového vládcu Žehry, Ivana Mižigára, bolo odpustenie dlhov za nájomné vo výške približne troch miliónov korún, ktoré dlžali obci jeho susedia z Dreveníka - Cigáni. Druhým krokom bolo, že si nechal od zastupiteľstva obce (zloženie 6 Cigánov z Dreveníka a jeden Slovák z Hodkoviec) udeliť odmenu 100 tisíc korún. Udeľenie takejto odmeny už mesiac po nástupe do funkcie je pravdepodobne protizákonné. Starosta používa služobné vozidlo, ktoré spotrebuje prekvapujúco veľa paliva - obyvatelia Žehry vám smutne popíšu scény, ako na benzínovej pumpe natankujú dve tri cigánske autá z Dreveníka na jednu pištol a v obecnom účtovníctve sa zjaví blok za 5 tisíc Sk. Ked' na základe zákona o slobodnom prístupe k informáciám žiadajú, aby im predložil starosta knihu jázd, po dlhých naťahovačkách dostali odpoved': kniha jázd sa neviedla.

Obec platí stájisíce korún ročne za nočné osvetlenie v Dreveníku - cigánska čať. Problém je v tom, že lampy v Dreveníku podľa očitých svedkov nesvetia. Za to sa tam pestuje iný šport - nelegálne odbery obecnej elektrickej energie, za ktoré boli už viacerí obyvatelia Dreveníka stíhaní.

Obec takisto platí vodu za celú časť Dreveník. Obyvateľov Žehry a Hodkoviec, ktorí si vodu platia sami, privádzajú do pochopiteľných vytáčok typická letná pohoda z Dreveníka - cigáni sa radi člapkajú v nafukovacích bazénoch napĺňaných obecnou vodou.

Čo by to bolo za feudála bez vlastných zbrojnošov, či rytierov?

Ivan

Mižigár si z obecných a európskych peňazí platí 24 člennú obecnú hliadku, zloženú z príslušníkov svojho ciganského rodinného klanu. Úlohou týchto obecných zbrojnošov je dozerať na udržiavanie poriadku v obci. A obecní zbrojnoši si túto úlohu občas aj plnia - kontrolujú občanov časti Žehra slovenského pôvodu, či nenarúšajú v obci kľud. Desiatky svojich susedov - cigánov, ktorí v podnapitom stave opúšťajú herňu a vykrikujú do noci, nechajú kolegiálne na pokoji.

Kto by nechápal, že 33 narodeniny syna treba riadne osláviť? A keď nebodaj tento krásny vek dovrší syn feudála, treba dat' ľudu na známost' túto radostnú udalosť. A tak sa v kultúrnom dome v Žehre oslavovalo štyri dni v kuse. Vo štvrtok, v piatok, v sobotu aj v nedeľu. Občania z Dreveníka sa tešili spolu so svojím starostom. Občania zo Žehry a Hodkoviec neboli pozvení (a určite by ani neprišli).

Ako dobrý vládca pomáha Ivan Mižigár svojmu ľudu. Napríklad zamestnáva približne 240 ľudí z Dreveníka - cigánov na aktivačných prácach. Obyvatelia Žehry a Hodkoviecu však nikoho pracovať nevideli. Mnohí občania z Dreveníka majú právne problémy, ktoré si spôsobili neplatením rôznych pôžičiek. A tak starosta rozhadol, že obec im bude platiť právny servis. Keď si obyvatelia Žehry a Dreveníka založili občianske združenie Nová Žehra na ochranu svojich práv, na právnika sa musia skladáť sami.

Verchuška z Dreveníka nenechala nič na náhodu ani v súvislosti s komunálnymi voľbami. Deň po termíne podávania kandidačných listín sa občania Žehry dozvedeli, že obecné zastupiteľstvo rozšírilo počet členov zastupiteľstva zo 7 na 9. Plný počet kandidátov tak mohol postaviť iba

starostov klan z Dreveníka.

Dalo by sa ešte dlho písť o veselých zážitkoch zo Žehry,
napríklad o tom,
ako najlepšie ukradnúť koňa, ako NKÚ členom občianskeho
zdrúženia Nová
Žehra už štyrikrát napísal, že má súčasne schválený plán
kontrolnej činnosti
ale v budúcom období do nej zaradí aj Žehru, ako vládca Ivan
pohrozil
vzpurným poddaným, že ak nebudú posluchať, tak nasťahuje Cigánov
priamo do
Žehry a všetci bieli pôjdu do p..e, atď., atď.

Obdivuhodné na obyvateľoch Žehry a Hodkoviec je to, že sa
nevzdávajú a
veria, že sa dovolajú spravodlivosti striktne v medziach zákona. Keď
sa im
prišli ponúknut' extrémisti, poslali ich preč. Napriek všetkému sa
chcú
dovolať spravodlivosti u štátu. Myslím, že si zaslúžia našu nie
len morálnu
podporu,

aby sa slušní ľudia zo Žehry nemuseli zbierať na právnika
sami. Tiež sa zbierajú aj na to, aby mohli od majiteľa odkúpiť
herňu, z ktorej každú noc odchádzajú podnapítí obyvatelia
Dreveníka - cigáni
a rušia
nočný kľud. Ak sa im to podarí, herňu zavrú a budú mať šancu,
že sa v noci
aspoň v pokojí vyspia.

+++++

Biznismenka z Ruska
Je to veľmi milé a obdivné

Biznismenka Antonina Makarova
(mesto Suzdal' (Rusko))

Antonína Makarova ma 83 rokov, podnikať začala, keď mala 70!
A v čom podniká?

Vyrába ručne „valenky“ (kapce) a predáva , vždy v piatok, sobotu a nedeľu, lebo práve vtedy
je najviac návštěvníkov v meste Suzdal'. Za každého počasia!!!

A prečo to robí?

Lebo za získané peniaze kupuje potraviny a odevy deťom zo 7 detských domovov!!! Chodí na
predaj s kapcami v jednej taške a ma vyrátané, že keď predá všetko za jeden deň, tak za tie
peniaze vie obliect' 6 detí!

Ma aj svoj biznis plán: aby „jej“ deti „...neboli oblečené horšie ako deti od rodičov“. Deti ju
volajú „naša babička Toňa“ a strašne sa tešia na každú jej návštěvu. Býva v peknom domčeku,
kde žije s vnukmi. Cele mesto ju pozná. Mestskí činitelia sa ju vždy pýtajú, či je spokojná s
prácou v danom detskom domove, lebo p. Makarova aj kontroluje, či čou darované veci sú na

deťoch. Povedala: "Keby takých babičiek ako ja, bolo 1 milión, tak žiadne detské domovy by neboli."

Veľa ľudí aj ked' nič nekúpia, len tak stoja pri mne, hovoria, že im je dobre so mnou. A ja viem prečo, lebo som najšťastnejší človek na Zemi. Lebo Boh mi dal život a ako že môžem prežiť hoci aj deň, v ktorom nič dobré neurobím. Načo potom som ten deň prežila? Boh by to nerád videl. Človek, ked' nerobí dobro pre iných ľudí, podľa mňa ani nežije, je mŕtvy. A ja žijem!!! A veľmi rada žijem!!!“.

+++++++++

celý článok TU: <http://azn.naweb.net/view.php?nazevclanku=krajiny-eu-maju-zabezpecit-pravo-vyhrady-vo-svedomi&cisloclanku=2010120006>

Kresťania aj v Európe stále viac diskriminovaní

Viedeň, 10.12.2010 (KAP) 014 066 – Európske vlády si majú viac uvedomovať jav rastúcej intolerancie voči kresťanom nielen v klasických „krajinách prenasledovania“, ale aj vo vnútri vlastných západných spoločností. To je hlavný záver „**Päťročnej správy**“ organizácie pre ľudské práva vo Viedni s názvom „Observatory on Intolerance and Discrimination against Christians“ (Pozorovanie netolerantnosti a diskriminácie voči kresťanom), ktorú prezentovali 10. decembra vo Viedni.

Správa uvádza ako príklady prípady násilných útokov na duchovných, kresťanské podujatia, kostoly a kresťanské cintoríny rovnako, ako na odstraňovanie kresťanských symbolov z verejných priestorov, či zatýkanie pouličných kazateľov. Veľký počet týchto prípadov ukazuje, ako veľmi sú kresťania aj v krajinách EÚ z dôvodu „radikálneho sekularizmu a prehnanej ‘political correctness’“ vystavení diskriminácií a intolerancii. Podľa údajov mimovládnych organizácií je na prípadoch uvedených v správe exemplárne vidieť „všetky rôzorodé aspekty a veľký rozsah javu diskriminácie kresťanov západného sveta“.

„Pre takéto prípady neexistuje v Európe v súčasnosti dokumentačné centrum,“ pranieruje sa tento nedostatok v správe. V tejto súvislosti sa v nej súčasne apeluje na „Agentúru základných ľudských práv“ EÚ (Fundamental Rights Agency/FRA), aby témy ako náboženská sloboda, sloboda prejavu a svedomia urobila prioritami svojej práce.

Krajiny EÚ majú zabezpečiť právo výhrady vo svedomí

Vládam EÚ správa odporúča zabezpečiť nielen náboženskú slobodu a slobodu svedomia, názoru, prejavu a zhromažďovania, ale aj právo na výhradu vo svedomí. Správa uvádza rad porušovaní týchto práv v západných krajinách EÚ – ako napr. Španielskeho sudsca, ktorý bol suspendovaný, pretože naťahoval riešenie prípadu adopcie dievčatka lesbickým párom.

Diskrimináciu kresťanov by mala spoznať v jej mnohorakosti aj OBSE. Tento problém sa vyskytuje v rôznych formách vo východných štátach (býv. ZSSR) ale aj v západných. Preto správa odporúča OBSE užšiu spoluprácu s cirkvami. EÚ by mala v súlade s čl. 17 Lisabonskej zmluvy viesť intenzívnejší dialóg s vedúcimi predstaviteľmi cirkví na tému intolerancia a diskriminácia. Spôsoby intolerancie a diskriminácie kresťanov sa však veľmi líšia. Na Východe sa náboženské spoločenstvá často neuznávajú, na Západe sú kresťania stále viac obmedzovaní v ich právach ako v oblasti slobody výhrady vo svedomí a zákazom vyslovenia kritiky k homosexualite či k potratu, ako aj v náboženskej slobode.

Diskriminácia skrze pracovné právo

Zvlášť sa pranierajú pracovno-právne smernice, ktoré náboženským spoločenstvám nedovoľujú konáť slobodne podľa svojej viery. To je prípad, keď kresťanské spoločenstvo je nútené zamestnať niekoho, kto vôbec neverí v Boha. Trpia aj katolícke adopčné centrá vo Veľkej Británii.

Pápežov príhovor s veľkou odozvou

Dr. Gudrun Kuglerová pri prezentácii správy pripomenula príhovor Benedikta XVI. v londýnskom Westminster Hall pred tromi mesiacmi, ktorý sa stretol s veľkou odozvou. Svätý Otec v ňom vyhlásil: „Nemôžem nevyjadriť svoju ustarostenosť z toho, že náboženstvo a zvlášť kresťanstvo sú v niektorých oblastiach stále viac vytláčané na okraj – aj v krajinách, v ktorých sa kladie veľký dôraz na toleranciu. Niektorí sa vyslovujú za to, aby sa hlas náboženstva umlčal, alebo aspoň úplne obmedzil na súkromnú sféru.“

Benedikt XVI. zdôraznil „legitímnú úlohu náboženstva vo verejnom živote“ a kritizoval požiadavky, „aby sa zrušili verejné oslavysviatkov ako sú Vianoce“. Označil ako „paradoxné“, keby „sa s cieľom bojať proti diskriminácii od kresťanov, ktorí pôsobia vo verejnom úrade, malo požadovať, aby konali proti svojmu svedomiu“.

Slovenský právnik Roger Kiška,

vedúci kresťanskej siete „Alliance Defense Fund“ (www.alliancealert.org) – poukázal na najnovšie prípady vo Švédsku, kde členov turíčej cirkvi trestajú, príp. im odoberajú deti, pretože majú výhrady vo svedomí proti štátному vyučovaniu na školách a chcú dosiahnuť domáce vyučovanie svojich detí.

Spomenul aj boj Nadji Eweidovej, zamestnankyne „British Airways“, ktorá svoju požiadavkou nosiť pri práci krížik nedávno nesupela na odvolacom súde

Martinus.sk > Knihy od: William Schmidt

Knihy od **William Schmidt** (Zbieranie starých mincí; ...) si môžete pohodlne a lacno kúpiť na Martinus.sk hned' teraz - v najväčšom internetovom obchode na ...

www.martinus.sk/knihy/autor/William-Schmidt/ - [V pamäti](#)

+++++

reakcia košického právnika a t. č. poslanca mietsneho zastupiteľstva v ktorejsi košickej mestskej časti

<http://vladimirkurtler.blog.pravda.sk/2010/12/15/jehovisticke-hnutie-a-obra-na-kosickeho-diamantu-pred-jehowindowsvistom/>

na blok písaný pod nickom Anka, <http://anka.blog.pravda.sk/2010/12/14/bola-som-pri-tom-%e2%80%93-jehovovi-svedkovia/> z obsahu ktorého vyplýva, že ide o bývalú vyšetrovateľku (ŠtB?, ZNB?), ktorá pred pádom komunizmu pracovala na Pražskom hrade v službách Gustáva Husáka. Dotyčná pani to sice píše tak, že z toho vanie duch či paduch (od českého slova padouch) oných svetlých zajtrajškov, ktoré dodnes nik nenašiel, dokonca ani naši pravicoví tieždemokrati, no dobre si osviežiť pamäť, aby sa nám náhodou nezažiadalo naspäť. Nakoniec, ono "naspäť" tu máme znova, len v inom kabáte, lebo čechoslovakizmus (rozumej český šovinismus) tu zúri rovnako ako za Novotného, Štrougalu či Adamca, i na každom sekretariáte či v manželskej posteli potentáta leží ktosi "vyvolený(á)", ak rovno nie je "vyvolený(á)" sám potentát. Pani Anka, resp. súdružka Anka možno ani nemá potuchy, že moskovský bolševizmus tu len ktosi vymenil za americký trockizmus, teda že iba jednu a tú istú protislovanskú a proticirkevnú krutosť prešťahoval do iného centra...

INFO L.N.

Tak čo máme "Túto krajinu" alebo Slovenskú republiku?

Našu "krajinu" ((pozri posledný riadok dole poslanej bájky)) nie je možné viest' politikmi - krajina to sú predsa hory, údolia, lúky, rieky, potoky, jazerá, priehrady, atď. a tá sa nedá viest', tá tu je a vždy aj bola, bola tu ešte aj pred vznikom EÚ! Okrem iného ani do ničoho nemôže a nikdy ani nevstúpila ((nedá sa ani prekladať z miesta na miesto - chvála Bohu)) - ani do EÚ nemohla vstúpiť, krajina je vždy na rovnakom mieste! My tu máme slovenský štát, ktorý má oficiálny názov Slovenská republika. O "krajine" ((v tejto krajine, táto krajina)) hovoria teraz hlavne tí, čo sú buď s menším IQ tzv. opakovači po Markíze, alebo sú to tí čo nemôžu vziať do úst názov Slovenská republika! Ak budete počuť povedať niekoho z politikov dnešnej koalície "naša republika" hned' mi volajte - bude to niečo do teraz neslýchané!!

A čo sa týka poslancov v NR SR sú presne takou istou reprezentáčnou vzorkou tých, čo ich tam zvolili - teda to čo je dole, to je aj hore. Ozaj ako sa volajú teraz štátni tajomníci, ak máme "túto Krajinu" ako hovorí naša terajšia premiérka "tejto Krajiny" resp. tí politici a občania čo nechceli obnovenie slovenskej štátnosti - lebo boli alebo ešte aj sú zamilovaní do totalitného komunistického Československa? Sú to teraz asi krajinní tajomníci . . . a nie ako im "chybne" ešte stále hovoria štátni tajomníci . . . tiež štátnej hymna sa bude volať teraz krajinná hymna. . . potom budeme mať krajinnú reprezentáciu miesto štátnej reprezentácie, atď. - hlúpost' na hlúpost'. L.N.

+++++

<http://azn.nawebe.net/view.php?nazevclanku=nie-je-kosela-blizsie-ako-kabat&cisloclanku=2010120004>

Nie je košeľa bližšie ako kabát?

Na Medzinárodný deň ľudských práv udelila Nadácia Jána Langoša v historickej budove Národnej rady svoje ceny katolíckym disidentom Vladimírovi Juklovi a Silvestrovi Krčmerymu. Medzinárodnú cenu si odniesli manželky, matky, dcéry, sestry a iné príbuzné kubánskych „väzňov svedomia“ známych ako Dámy v bielom.

Laudatio pre Dámy v bielom predniesla predsedníčka vlády SR Iveta Radičová a laudatio pre slovenských laureátov profesor Vladimír Krčmery.

Po tom, čo sa poľský prezident presne pred rokom rozhodol udeliť jedno zo svojich najvyšších štátnych vyznamenaní - „Gavaliersky kríž“ slovenskému „generálovi tajnej cirkvi“ Vladimírovi Juklovi, sa dalo očakávať, že si na týchto svedkov viery po dlhých dvadsiatich rokoch konečne niekto spomenie aj na „kresťanskom“ Slovensku. Nuž veru, nie nadarmo Kristus povedal: „Veru hovorím vám, ani jeden prorok nie je vzácny vo svojej otčine“ (Lk 4, 24).

Preplnená sála si so záujmom pripomenula prejav Jána Langoša, v ktorom spomína na výchovu v rodine, vyznáva svoju katolícku vieru a pripomína duchovne a kultúrne židovsko-kresťanske korene nášho národa. „Silvo a Vlado“ nám v ďalšom dokumente pripomenuli aspoň v krátkosti, čo to bol brainwashing- vymývanie mozgu. Aj keď sa musím priznať, že po dvadsiatich rokoch mi tie prejavy rečníkov o ich úcte k pravde a o ich akejsi neustálej túžbe stretávať sa s laureátimi pripadali skôr komické ako úprimné. Nejako mi nesedelo ani to, že sa sice veľa hovorilo o boji za ľudské práva, ale sa na tomto podujatí nejako vyhýbalo termínu „boja za náboženskú slobodu“. A „Silvo s Vladom“ predsa vždy bojovali nie len za ľudské práva, ale aj za náboženskú slobodu. Náboženská sloboda zahŕňa právo modliť sa, vyučovať, zhromažďovať sa, organizovať a angažovať sa verejne v spoločnosti a v jej problémoch, či už ako jednotlivci alebo ako celé spoločenstvo viery. A možno práve toto bol dôvod, že ani pani Radičová, ale ani nikto z rečníkov nespomenul záväzok Slovenskej republiky prijať zmluvu o Výhrade svedomia, ktorá by ešte viac zabezpečila dodržiavanie základných ľudských práv a náboženskej slobody občanov SR. Tu sa skôr spomína sloboda uctievania, ale to predsa nie je to isté čo náboženská sloboda. Zákonite sa teda natíska otázka, či tu náboženská sloboda stále niekomu neprekáža.

Bolo naozaj úžasne si vypočuť priamo od Vladka Jukla ako sa rozhodol prijať nomináciu na túto cenu až potom, čo sa dozvedel, že druhým oceneným bude jeho dlhorocný priateľ a spolubojovník Silvo Krčmery. Klobúk dole aj pred verejným vyznaním jeho neochvejnej viery vo Všemohúceho Boha. Tak, ako poznamenal P. Šťastný: „V. Jukl týmto krátkym prejavom naozaj povedal veľa“, čo potvrdil aj dlhotrvajúci aplauz v sále po jeho príhovore.

Žiaľ, Kristove prorocké slová, ktoré som uviedol vyššie sa potvrdili hned nasledujúci deň po tejto slávnosti, keď sa média na Slovensku venovali Dámam v bielom a S. Krčmery s V. Juklom sa presunuli znova kamsi úplne na okraj. Ako keby košeľa nebola bližšie, ako kabát. Takýto postup zo strany médií sme ale už v časoch totality nazývali „vymývanie mozgov“. 11. 12. 2010 A. Čulen

6. 12. 2010

Piano: jak se bude na Slovensku platit za internetový obsah

Na Slovensku se pustí do experimentu hromadného zpoplatnění prémiového obsahu na zpravodajských webech. Má šanci na úspěch?

Vracíme se k tématu, o kterém byla řeč na letošním Czech Internet Foru a o kterém jsme už také krátce diskutovali v **Týdnu Živě**.

Zaslouží si ale podrobnější rozbor, protože zpoplatnění internetového obsahu je aktuální otázkou, na kterou začnou po novém roce hledat na Slovensku odpověď formou dosud nevídáního systému. Systému Piano.

Tištěným novinám odzvání

V době internetové a elektronické jakoby na klasické noviny nezbylo místo. Vydavatelé tištěných deníků se potýkají s úbytkem předplatitelů, sníženými prodeji novin i reklamy v nich. Kdo z vydavatelů chce přežít, musí se vrhnout na internet, ovšem musí počítat s tím, že ten mu nevydělá zdaleka tolik, co tištěné noviny. Na internetu je totiž zvykem, že čtenář za získané informace neplatí a zisky vydavatelů jdou pouze z reklamy.

Čas od času někdo zkusí přijít se zpoplatněním internetového zpravodajství. Vytrvalcem v této disciplíně je Rupert Murdoch, který se opakovaně odhodlal ke zpoplatnění zpravodajského deníku The Times. Naposledy to udělal letos v létě u britské verze a přišel o 90 % čtenářů. Těch zbývajících 10 % platí, ale jen Murdoch ví, zda jsou vůbec schopni pokrýt výpadek příjmů z reklamy.

Našeptávač Bingu má jasno, noviny jsou umírající a nemoderní

U nás už se pár zpoplatněných projektů také objevilo, jsou to ale spíše okrajové záležitosti. Zpoplatnit obecné zpravodajství si zatím netroufl nikdo. Základní překážkou je obecné podvědomí uživatelů internetu, kteří jsou od počátku zvyklí na to, že se za informace na internetu neplatí. A pak je tu konkurence – musíte mít nějaký obzvlášť cenný obsah, který čtenář chce a nikde jinde ho nenajde. Jinak půjde jinam a nebude mít důvod vám platit.

Na rizika zpoplatnění obsahu na internetu chce vyzrát nový systém Piano, který připravují na Slovensku. Bude do něj zapojeno hned několik stěžejních vydavatelství a má promyšlenou strategii, jak z lidí dostat peníze. Ovšem i mouchy se najdou a není jich málo.

Platit se bude třeba za diskuze

Za projektem systému Piano stojí společnost NextBig, která si na pomoc s technickou realizací přizvala provozovatele reklamní sítě Etarget. Projekt je zatím koncipován jako lokální a připraven je pro slovenský trh, kde by se měl spustit už během prvního čtvrtletí roku 2011. Zapojení přislíbilo sedm slovenských vydavatelů.

Mohlo by se zdát, že do března příštího roku nastane chvíle, kdy všechny hlavní slovenské zpravodajské weby znepřístupní

svůj obsah a budou od uživatelů požadovat peníze za přístup. Na konferenci Czech Internet Forum se Tomáš Bella ze společnosti

NextBig rozpovídal o tom, proč to tak nebude – stále totiž platí, že většina lidí není ochotna platit za informace na internetu a i

kdyby do projektu bylo zapojeno sedm hlavních zpravodajských webů, vždy se najde nějaký osmý, který se v tu chvíli stane

králem a bude těžit z obrovské návštěvnosti. A reklama stejným zdrojem příjmů na internetu ještě nějaký čas zůstane.

Tomáš Bella na Czech Internet Foru 2010

Cestou je podle Tomáše Belly zpoplatnění doplňkových služeb nebo prémiového doplňkového obsahu. Cílit se přitom musí na nejvěrnější čtenáře daného webu, kteří jsou na své médium zvyklí, navštěvují ho denně a aktivně se zde zapojují. Není jich mnoho, ale právě ti jsou ochotni platit. Konkrétně by se tak daly zpoplatnit například diskuze pod články, ankety či soutěže. Ale nabízí se mnoho dalších míst, které by se dala zamknout placeným klíčem – typicky archivy zpráv, případně PDF tištěných vydání novin. Ty placeným uživatelům mohou být k dispozici třeba už večer před jejich papírovým vydáním. Platit se dá za tabulky s přesnými čísly, exkluzivní obrázky, videa a jiný vzácný či kvalitnější materiál.

Obsah ve vyúčtování za internet

Celé by to mělo fungovat celkem jednoduše. Všechny weby zapojené do systému budou mít provázaný přístup, aby platící uživatel mohl své registrační údaje vyplnit pouze jednou a pak už se při návštěvě jiného zapojeného webu nemusel znova přihlašovat. Při registraci jednorázově zaplatí poplatek 2,9 Eur (cca 72 Kč) na měsíční předplatné, a pak už může navštěvovat weby, jaké chce. Dostane se přitom i do placených zón. Pro lepší představu a možnost srovnání, roční poplatek vychází na 34,8 Eur (870 Kč), nicméně bude nabízen se slevou.

Získané peníze se pak rozdělí mezi zainteresované strany „podle zásluh“. Web, kde uživatel provedl platbu, dostane 30 % z registračního poplatku takového uživatele, zbytek se rozdělí mezi zapojené vydavatelé webů podle času, který na jednotlivých webech uživatel strávil. Vyplývá z toho, že takový čtenář bude sledován, kde tráví kolik času. To jsou docela cenná data. U čtenářů může předchozí informace vzbudit nervozitu, nicméně zde nejsou případná rizika zneužití nějak velká. Větší starosti musí mít vydavatelé, protože přerozdělování odměn řízené jen podle času nemusí být zrovna spravedlivé, protože ne vždy je délka návštěvy měřítkem kvality a cennosti obsahu.

Jednou z hlavních otázek také zůstává, jak provádět platbu. Online platební systémy nejsou v našich končinách nijak masově rozšířené, tak se nabízí platba prostřednictvím premium SMS. Ta ale člověka nijak nezavazuje a hlavně se mu každý měsíc připomíná, že něco platí. NextBig má proto v úmyslu dostat platby na vyúčtování poskytovatele internetového připojení uživateli. Pak se vám bude strhávat poplatek pravidelně z účtu, aniž byste na to mysleli. A to je účel.

Budoucnost rozporuplná

Má vůbec Piano šanci na prosazení? Podle rozhovoru pro [hnonline.sk](#) počítá Tomáš Bella s tím, že by za internetový obsah platilo 5 až 10 % uživatelů internetu. Těch je na Slovensku něco přes dva miliony a lehce si tedy spočítáme, že při neoptimistickém předpokladu by to činilo 210 tisíc platících uživatelů a příjem 630 tisíc eur měsíčně. A to není málo.

Jenomže tato představa je až příliš optimistická – vždyť 10 % platících čtenářů zbylo zmiňovaným Timesům, kde se platí za přístup k článkům a kdo chce číst Timesy, jinou možnost než platit nemá. Navíc se jedná o západní trh s větší ochotou lidí platit a věhlasné médium. Obávám se, že počet Slováků, kteří budou ochotni platit za přístup k diskuzím či doplňkovému obsahu, bude mizivé procento, přestože poplatek pokryje hned několik médií zároveň. Velice záleží na tom, jak dalece budou vydavatelé ochotni se zpoplatněním svých webů zajít. Kdyby se všichni vrhli na zaměření všech vydávaných článků, jistě by procento platících uživatelů internetu vyrostlo, ale příjmy z inzerce jsou jistota a hlavně daleko vyšší, proto jejich ztrátu zřejmě nebude nikdo riskovat. Navíc je tu risk rychlého zrození bezplatné konkurence. Komplikovaná je také propagace stěžejní výhody systému, a to podpora pro více webů. Platit za jeden web by se třeba návštěvníkovi nechtělo, ale když by věděl, že se stejným účtem může do placených sekcí jiných webů, dal by se snadněji k platbě přesvědčit. To by ale znamenalo, že na sebe budou weby upozorňovat a dělat vzájemnou reklamu konkurenci. Představte si, že by třeba u nás bylo na webu iDnes.cz napsáno: „Předplatěte si nás a můžete pak navštívit placený obsah na Aktuálně.cz nebo Novinky.cz.“ Když už jsem zmínil český příklad – NextBig si pochopitelně ořukává situaci v Česku, ale zde to má trochu těžší. Jsou zde větší obraty z reklamy a především dominantní Seznam s vlastním reklamním systémem a zpravodajským webem. Ten se těžko do něčeho jako je systém Piano zapojí. Budeme ale velmi zvědavě sledovat, zda se tento systém uchytí na Slovensku._____

+++++

Creedence Clearwater Revival - Have you ever seen the rain?

http://www.youtube.com/watch?v=TS9_ipu9GKw&feature=list_related&playnext=1&list=ML_GxdCwVVULXdXI_P3B21HQwGMgiUNjn8T

Creedence Clearwater Revival: Who'll Stop The Rain

<http://www.youtube.com/watch?v=lIPan-rEQJA&feature=related>

Creedence Clearwater Revival: Down On The Corner

<http://www.youtube.com/watch?v=clJb4zx0o1o&feature=related>

Creedence Clearwater Revival: Bad Moon Rising

<http://www.youtube.com/watch?v=5BmEGm-mraE&feature=related>

Creedence Clearwater Revival: Lookin' Out My Back Door

<http://www.youtube.com/watch?v=GeJuUqDqY00&feature=related>

Credence Clearwater Revival – Cottonfields

<http://www.youtube.com/watch?v=9JjxpGpKNR4&feature=related>

Creedence Clearwater Revival – Jambalaya

<http://www.youtube.com/watch?v=Pa2Tl5BeK-U&feature=related>

Creedence Clearwater Revival: Someday Never Comes

<http://www.youtube.com/watch?v=NwNuQulK6N0&feature=related>

Born On The Bayou - Creedence Clearwater Revival

<http://www.youtube.com/watch?v=pAVhKjsImeI&feature=related>

Green River - Creedence Clearwater Revival

<http://www.youtube.com/watch?v=P4-yugdZUt0&feature=related>

Creedence Clearwater Revival - Fortunate Son

<http://www.youtube.com/watch?v=CvwQmxLaknc&feature=related>

Creedence Clearwater Revival | Lookin' Out My Backdoor

<http://www.youtube.com/watch?v=QNczeP33Yk0&feature=related>

++++++

CHTIP: Ideální manžel

11. prosince 2010

Když Bůh tvořil manžela, slíbil ženám, že dobrého a ideálního manžela najdou na Zemi na každém rohu.

A potom stvořil Bůh Zemi kulatou!

Zoufalý výkřik mladé dívky z prostředka rybníka:

„Pomóóóóó!!! Topím se!!!!"

Rybář na břehu:

„A souložit? Umíš?"

„Umím, jasně že umím!"

„Tak vidíš. A teď je ti to hovno platný. Plavat ses měla naučit!"

Jede chlápek s nákladákem po obchvatu, špatně odhadne výšku nákladu a zasekne se pod mostem. Za chvíli dorazí policejní auto, policista přijde ke kabině, ve které sedí naštvaný šofér, a ptá se:

"Tak co, pane řidiči, zasekl jste se, že?"

"Ne, ty debile, vezu most a došla mi nafta."

Muž si čte v klidu noviny, když se najednou ozvou kroky a jeho blond'atá manželka jde ze schodů, otevře venkovní dveře, přejde zahradu, odemkne poštovní schránku, zakroutí hlavou a zase jde zpět.

Za pár minut se vše opakuje. Kroky na schodech, zase se objeví žena, zase vyjde, přejde zahradu, zase otevře schránku, zakroutí hlavou, vrátí se zpět do domu. Když se to opakuje asi popáté, muž to nevydrží, zvedne oči od novin a ptá se:

"Děje se něco, miláčku?"

A žena odpoví:

"Ale nic, jen ten můj blbý počítač mi pořád hlásí, že mám ve schránce nějakou poštu."

Jaký je rozdíl mezi anglickou a sicilskou pojíšťovnou?

V obou vám řeknou, kolik úmrtí se očekává v příštím roce. Anglická vychází ze statistik, sicilská z konkrétních jmen.

Tři muži diskutují o svých milostných zkušenostech s manželkami.

Ital říká: "Potřu svoji manželku olivovým olejem, načež se odehrává amore perfetto. Manželka křičí pět minut."

Francouz oponuje: "To já namažu svoji chérie mandlovým máslem a pak se koná vášnivé milování - žena hlasitě vzdychá asi půl hodiny."

Moše Goldstern se pohrdlivě zasměje a povídá: "Namastím manželku husím sádlem, milujeme se a ona ječí šest hodin."

Ostatní se na něj pochybovačně podívají a unisono vyjeknou: "Šest hodin? To přece není možné..."

Moše pokrčí rameny: "Protože já si hned potom otřu ruce do záclony..."

Ťuk Ťuk Ťuk ...

"Kdo tam?"

"Tady Smrká."

"Hele, víš ty co? Táhni do prdele!"

"Áááá! Píšu si: Jedna rakovinka konečníku ..."

11. přikázání:

Když si povídáš s Bohem, jsi věřící. Když si Bůh povídá s Tebou,
měl bys vyhledat psychiatra...

Chechtavej tygr

+++++

About Wikileaks

<http://wikileaks.ch/>

3.3 Should the press really be free?

In its landmark ruling on the Pentagon Papers, the US Supreme Court ruled that "only a free and unrestrained press can effectively expose deception in government." We agree.

The ruling stated that "paramount among the responsibilities of a free press is the duty to prevent any part of the government from deceiving the people and sending them off to distant lands to die of foreign fevers and foreign shot and shell."

It is easy to perceive the connection between publication and the complaints people make about publication. But this generates a perception bias, because it overlooks the vastness of the invisible. It overlooks the unintended consequences of failing to publish and it overlooks all those who are emancipated by a climate of free speech. Such a climate is a motivating force for governments and corporations to act justly. If acting in a just manner is easier than acting in an unjust manner, most actions will be just.

Sufficient principled leaking in tandem with fearless reporting will bring down administrations that rely on concealing reality from their own citizens.

It is increasingly obvious that corporate fraud must be effectively addressed. In the US, employees account for most revelations of fraud, followed by industry regulators, media, auditors and, finally, the SEC. Whistleblowers account for around half of all exposures of fraud.

Corporate corruption comes in many forms. The number of employees and turnover of some corporations exceeds the population and GDP of some nation states. When comparing countries, after observations of population size and GDP, it is usual to compare the system of government, the major power groupings and the civic freedoms available to their populations. Such comparisons can also be illuminating in the case of corporations.

Considering the largest corporations as analogous to a nation state reveals the following properties:

1. The right to vote does not exist except for share holders (analogous to land owners) and even there voting power is in proportion to ownership.
2. All power issues from a central committee.

3. There is no balancing division of power. There is no fourth estate. There are no juries and innocence is not presumed.
4. Failure to submit to any order may result in instant exile.
5. There is no freedom of speech.
6. There is no right of association. Even romance between men and women is often forbidden without approval.
7. The economy is centrally planned.
8. There is pervasive surveillance of movement and electronic communication.
9. The society is heavily regulated, to the degree many employees are told when, where and how many times a day they can go to the toilet.
10. There is little transparency and something like the Freedom of Information Act is unimaginable.
11. Internal opposition groups, such as unions, are blackbanned, surveilled and/or marginalized whenever and wherever possible.

While having a GDP and population comparable to Belgium, Denmark or New Zealand, many of these multi-national corporations have nothing like their quality of civic freedoms and protections. **This is even more striking when the regional civic laws the company operates under are weak (such as in West Papua, many African states or even South Korea); there, the character of these corporate tyrannies is unregulated by their civilizing surroundings.**

Through governmental corruption, political influence, or manipulation of the judicial system, abusive corporations are able to gain control over the defining element of government the sole right to deploy coercive force.

Just like a country, a corrupt or unethical corporation is a menace to all inside and outside it. Corporations will behave more ethically if the world is watching closely. WikiLeaks has exposed unethical plans and behaviour in corporations and this as resulted in recompense or other forms of justice forms of justice for victims.

+++++

1) Papuan ‘Political Prisoners’ on Hunger Strike After Denied Access to Lawyers

<http://www.thejakartaglobe.com/news/papuan-political-prisoners-on-hunger-strike-after-denied-access-to-lawyers/411222>

2) Australia strong supporter of RI’s climate change initiatives

<http://www.antaranews.com/en/news/1291968737/australia-strong-supporter-of-ri-s-climate-change-initiatives>

1) Jakarta approach on developing Papua called half-hearted

2)

Papuan political prisoners charged with inciting riot at Abepura ...

- 3) News From Papua: Papuan Women confront sexual crimes everywhere; KomnasHAM to investigate recent shootings in Bolakme**
- 4) Release Papuan prisoners: HRW**
- 5) Tifatul inspecting 3,059 documents on RI from Wikileaks**

Americans used to think they had nothing in common with Palestinians.

Best wake up.

What happens when a hostile government feels it can do anything it wants to you.

Palestinians can't travel freely in their own country either...and that's just the beginning of the cycle.

Video:

<http://www.brasschecktv.com/page/990.html>

- Brasscheck

P.S. Please share Brasscheck TV e-mails and videos with friends and colleagues.

That's how we grow. Thanks.

Please make a time and listen to this short film, you may learn some facts, which west politics are denying.

Dělejte prosím chvílku času a poslouchejte ten Krátký film, snad dozvíte nějaké fakta, které západní státníci zámerně ignorují.

Robte prosím chvíľku času a pozrite tento krátky film, snád' dozviete nejaké fakty, ktoré západné štátne státníci zámerne ignorujú.

Our bulletin from a few days ago "Wikileaks: Brought to you by the CIA" featuring a video made back in July struck a nerve.

Here's some follow up.

This video shows how the way that the corporate-owned, CIA-controlled media is handling the Wikileaks circus is a dream come true for Israel and its goal of goading the US into attacking Iran.

Video:

<http://www.brasschecktv.com/page/991.html>

- Brasscheck

P.S. Please share Brasscheck TV e-mails and videos with friends and colleagues.

That's how we grow. Thanks.